

OFFICIUM
HEBDOMADÆ
SANCTÆ

TOMUS II
GRADUALE

Podľa materiálov **Chœur grégorien de Paris**,
tak ako sa každoročne používajú počas svätého týždňa
(Fontfroide, Granville, Roudnice nad Labem)
zostavil v roku 2018 Marek Klein (www.gregoriana.sk)

FERIA SECUNDA HEBDOMADÆ SANCTÆ
AD MISSAM

Introitus

IV

J

U-di-ca * Dómine no-céntes me, expúgna impu-

gnán-tes me: apprehénde arma et scu- tum, et exsúr-ge in ad-

ju-tó-ri-um me- um, Dó-mi-ne, vir-tus sa-lú- tis

me- ae. Ps. Effúnde fráme-am, et conclúde advérsus e-os

qui persequúntur me: dic ánimae me-ae: Sa-lus tu-a ego sum.

— Pane, odsúd' tých, čo mňa odsudzujú, napadni tých, čo mňa napádajú. Vezmi zbroj a štít a vstaň mi na pomoc, Pane, moja sila a zášťita; * Zažeň sa kopijou a sekerou proti tým, čo ma prenasledujú. Povedz mojej duši: „Ja som tvoja spása.“

Lectio 1 (Is 42, 1-7)

Léctio libri Isaíae prophétae.

Haec dicit Dóminus: Ecce servus meus, suscípíam eum; eléctus meus, complácet sibi in illo ánima mea; dedi spíritum meum super eum, iudícium géntibus próferet. Non clamábit neque vociferábitur, nec audiétur vox eíus foris. Cálamum quassátum non cónteret et linum fúmigans non exstínguet; in veritátem próferet iudícium. Non languébit nec frangétur, donec ponat in terra iudícium; et legem eíus ínsulae expéctant. Haec dicit Dóminus Deus, creans caelos et exténdens eos, firmans terram et quae gérminant ex ea, dans flatum pópulo, qui est super eam, et spíritum calcántibus eam: Ego, Dóminus, vocávi te in iustítia et apprehéndi manum tuam; et formávi te et dedi te in foedus pópuli, in lucem géntium, ut aperíres óculos caecórum et edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris.

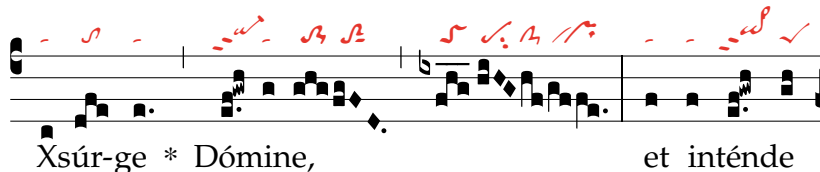
¶. Verbum Dómini. R. Deo grátias.

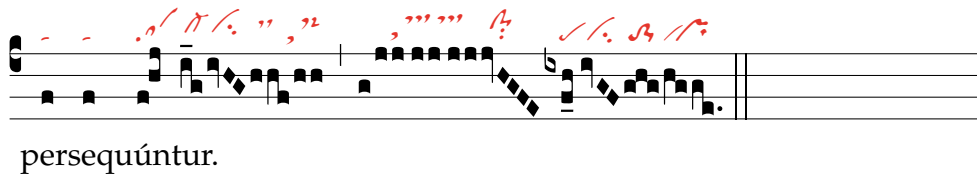
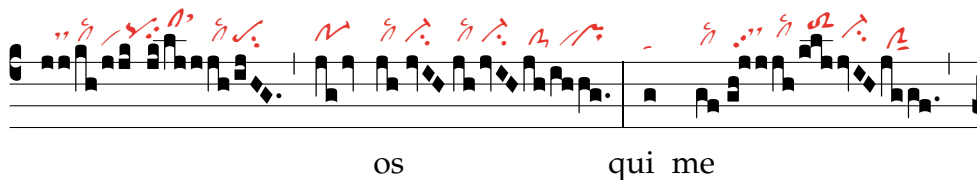
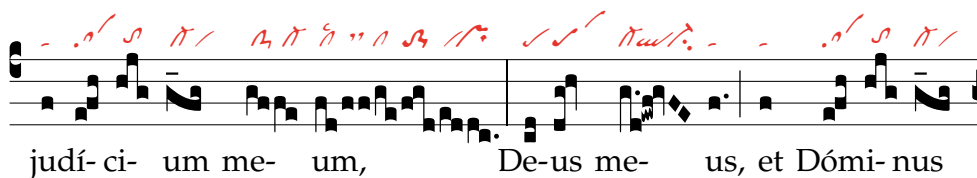
Toto hovári

Pán: Hl'a, môj služobník priviniem si ho; vyvolený môj, mám v ňom zaľúbenie. Svojho ducha som vložil na neho, prinesie právo národom. Nebude kričať ani hlučne volať, nedá na ulici počuť svoj hlas. Nalomenú trsť nedolomí, hasnúci knôtik nedohasí, podľ'a pravdy bude vynášať právo. Neomdlie a nepodlomí sa, kým nezaloží na zemi právo, na jeho náuku čakajú ostrovy. Tak hovári Boh, Pán, ktorý stvoril nebesá a rozostrel ich, ktorý upevnil zem a jej rastlinstvo, ktorý na nej dáva dych ľudu a vzduch tým, čo po nej chodia: Ja, Jahve, som ťa povolal v spravodlivosti, vzal som ťa za ruku; utvoril som ťa a zmluvou s ľuďom som ťa urobil, svetlom pohanov, aby si slepým otvoril oči a väzňov vyviedol zo žalára a z väznice tých, čo sedia v temnotách.

Graduale

III
E

— Prebud' sa, vstaň a zachráň ma, Pán môj a Boh môj, ujmi sa môjho sporu. ★ Zažeň sa kopijou a sekerou proti tým, čo ma prenasledujú. —

Evangelium (Io 12, 1-11)

℣. Dóminus vobíscum. **℟.** Et cum spírítu tuo.

℣. Lécitio sancti Evangélii secúndum Ioánnem. **℟.** Glória tibi, Dómine.

Ante sex dies Paschae venit Bethániam, ubi erat Lázarus, quem suscitávit a mórtuis Iésus. Fecérunt ergo ei cenam ibi, et Martha ministrábat, Lázarus vero unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi puri, pretiósí, et unxit pedes Iésu et extérsit capíllis suis pedes eíus; domus autem impléta est ex odóre unguénti. Dicit autem Iúdas Iscariótes, unus ex discípulis eíus, qui erat eum traditúrus: “quáre hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis et datum est egénis?” Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat et, lóculos habens, ea, quae mittebántur, portábat. Dixit ergo Iésus: “Sine illam, ut in diem sepultúrae meae servet illud. Páuperes enim semper habétiis vobíscum, me autem non semper habétiis.” Cognóvit ergo turba multa ex Iudis quia illic est, et venérunt non propter Iésu tantum, sed ut et Lázaru vidérent, quem suscitávit a mórtuis. Cogitavérunt autem príncipes sacerdotu, ut et Lázaru interficerent, quia multi propter illum abíbant ex Iudis et credébant in Iésu.

℣. Verbu Dómini. **℟.** Laus tibi, Christe.

Šest' dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde býval Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych. Pripravili mu tam hostinu. Marta obsluhovala a Lazár bol jedným z tých, čo s ním stolovali. Mária vzala libru pravého vzácného nardového oleja, pomazala ním Ježišove nohy a poutierala mu ich svojimi vlasmi; a dom sa naplnil vôňou oleja. Tu jeden z jeho učeníkov, Judáš Iškariotský, ktorý ho mal zraďiť, povedal: „Prečo nepredali tento olej za tristo denárov a nerozdali ich chudobným?“ Lenže to nepovedal preto, že mu šlo o chudobných, ale že bol zlodej. Mal mešec a nosil to, čo doň vkladali. Ježiš povedal: „Nechaj ju, nech to zachová na deň môjho pohrebu! Veď chudobných máte vždy medzi sebou, ale mňa nemáte vždy.“ Veľké množstvo Židov sa dozvedelo, že je tam, a prišli nielen kvôli Ježišovi, ale aby videli aj Lazára, ktorého vzkriesil z mŕtvych. A veľkňazi sa rozhodli, že zabijú aj Lazára, lebo preň mnohí Židia odchádzali a uverili v Ježiša.

Offertorium

III

E

- ri- pe me * de i- nimí-cis me- is, Dó-

mi- ne: *ad te confú-gi, doce me fá- ce-re

vo-luntá-tem tu- am: qui- a De- us me- us es

tu. V. 1. Exáu- di me in tu-

a iu- stí-ti- a et ne intres in

iu-dí- ci- o cum servo tu-o Dómi- ne. Ad te

*Pred nepriatel'mi ma zachráň; Pane, * k tebe sa utiekam, auč ma plniť tvoju vôľu, lebo ty si môj Boh. * pre svoju spravodlivosť ma vyslyš a svojho služobníka na súd nevolaj. —*

Communio

VII

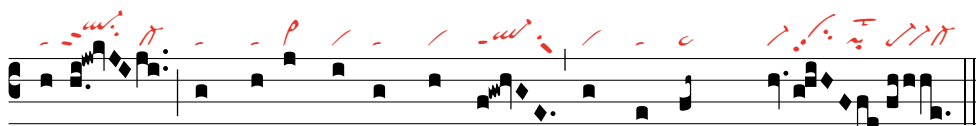
E

- rubé- scant * et re-ve-re-ántur si- mul, qui

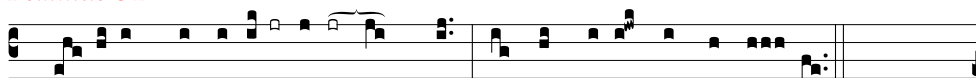
gra-tu-lántur ma-lis me- is: indu-ántur pudó-re et reve-rén-

ti- a, qui ma-lígna loquúntur advérsum me.

____ Nech sa hanbia a červenajú všetci dovedna, čo sa tešia z môjho nešťastia, nech hanba a potupa zaodeje tých, čo sa povyšujú nado mňa. _____

Psalmus 34

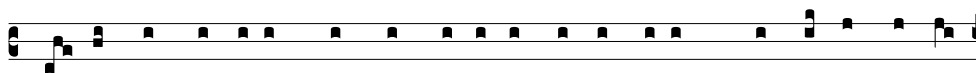
1. Jú-dica, Dómine, nocéntes me, * expúgna *impugnántes me.*

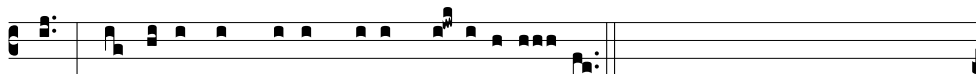
2. Apprehénde arma et scu-tum: *

et exsúrge in adjutó-ri-um mi- hi.

3. Ef-fúnde fráme-am, et conclúde advérsus e-os, qui **persequúntur**

me: * dic ánimæ me-æ: Salus tu- a ego sum.

4. Confundántur et revere-ántur, * quæréntes á-nimam me- am.

5. A-vertántur retrórsum, et confundántur * co-gi-tántes mi-hi ma- la.

6. Fi- ant tamquam pulvis ante fáci-em venti: *

et Ange-lus Dómini co- árcrans e- os.

_____ Pane, odsúd' tých, čo
mňa odsudzujú, napadni tých, čo mňa napádajú. ★ Vezmi zbroj a štít a vstaň mi na pomoc.
★ Zažeň sa kopijou a sekerou proti tým, čo ma prenasledujú. Povedz mojej duši: „Ja som
tvoja spása.“ ★ Lež moja duša bude plesat' v Pánovi a bude sa tešiť z jeho pomoci. ★ Nech
sa hanbia a červenajú tí, čo mi číhajú na život; ★ nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo
mi chcú zle. ★ Nech sú ako prach pred vetrom a nech ich ženie Pánov anjel; _____

FERIA TERTIA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MISSAM

Introitus Nos autem gloriari (p. 33)

Lectio 1 (Is 49, 1-6)

Léctio libri Isaíae prophétae.

Audíte me, ínsulae, et atténdite, pópuli de longe; Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meae recordátus est nóminis mei; et pósuit os meum quasi gládium acútum, in umbra manus suae protéxit me et pósuit me sicut sagíttam eléctam, in pháretra sua abscondit me et dixit mihi: “Sérvus meus es tu, Israel, in quo gloriábor.” Et ego dixi: “In vácuum laborávi, sine causa et vane fortitúdinem meam consúmpsi; verúmtamen iudícium meum cum Dómino, et merces mea cum Deo meo.” Et nunc dicit Dóminus, qui formávit me ex útero servum sibi, ut reducérém Iácob ad eum, et Israel ei congregarétur; et glorificátus sum in óculis Dómini, et Deus meus factus est fortitúdo mea. Et dixit: “Párum est ut sis mihi servus ad suscitándas tribus Iácob et reliquias Israel reducéndas: dabo te in lucem géntium, ut sit salus mea usque ad extrémum terrae.”

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

Počúvajte ma, ostrovy, a pozorujte, národy d'aleké: Pán ma povolal od lona, od života mojej matky spomínal mi meno. Ústa mi urobil ako ostrý meč, v tieni svojej ruky ma skryl a urobil zo mňa šíp brúsený, do svojho tulca ma schoval. A riekol mi: „Služobníkom si mi, Izraelom, tebou sa chcem osláviť.“ Ja však som povedal: „Darmo som pracoval, márne a zbytočne strávil svoju silu.“ Predsa je moje právo u Pána a moja odmena u môjho Boha. Teraz však hovorí Pán, čo si ma od lona služobníkom urobil, aby som Jakuba priviedol späť k nemu, aby sa Izrael k nemu zhromaždil. Som oslávený v očiach Pánových a môj Boh sa mi stal silou. Povedal teda: „Primálo je, keď si mi služobníkom, aby si zbudoval Jakubove kmene a priviedol späť zachránených Izraela: ustanovím ťa za svetlo pohanom, aby si bol mojou spásou až do končín zeme!“

Graduale

III

E

-go au-tem, * dum mi- hi mo- lé- sti

es-sent, indu-é- bam me ci-lí- ci-o, et

humi-li- á- bam in je-jú- ni- o ánimam

me- am: et o-rá- ti- o me- a in si-nu

me- o con-ver- té- tur, V. Jú- di- ca Dómine no- céntes

me,- expú- gna impugnán- tes

me: apprehénde ar- ma et scu- tum, et

_____ *Keď oni boli chorí, ja som nosil rúcho kajúčne. Umŕtvoval som sa pôstom a v srdci som sa stále modlil. * Pane, odsúd' tých, čo mňa odsudzujú, napadni tých, čo mňa napádajú. Vezmi zbroj a štít a vstaň mi na pomoc.* _____

Evangelium (Marc 14:1-72; 15, 1-46)

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Marcum.

In illo témpore: Erat Pascha, et ázyma post bíduum, et quærébant summi sacerdotés et scribæ, quómodo Jesum dolo tenérent et occíderent...

_____ *Bolo dva dni pred Veľkou nocou a sviatkami Neko-vasených chlebov. Veľkňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako ho podvodne chytiť a zabiť. Ale ho-ovorili: „Nie vo sviatok, aby sa ľud nevzbúrili.“ * Keď bol v Betánii v dome Šimona Ma-lomocného a sedel pri stole, prišla žena s alabastrovou nádobou pravého vzácneho nardo-vého oleja. Nádobu rozbila a olej mu vyliala na hlavu. Niektorí sa hnevali a hovorili si: „Načo takto mrhať voňavý olej?! Ved' sa mohol tento olej predat' za viac ako tristo dená-rov a tie rozdať chudobným.“ A osopovali sa na ňu. Ale Ježiš povedal: „Nechajte ju! Prečo ju trápíte? Urobila mi dobrý skutok. Ved' chudobných máte vždy medzi sebou, a keď bu-dete chcieť, môžete im robiť dobre. Ale mňa nemáte vždy. Urobila, čo mohla. Vopred poma-zala moje telo na pohreb. Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na svete sa bude ohlasovať evan-gelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.“ * Judáš Iškariotský, jeden z Dvanástich, odišiel k veľkňazom, aby im ho zradil. Tí sa potešili, keď to počuli, a sľúbili, že mu dajú peniaze. A on hľadal spôsob, ako ho príhodne vydať. * V prvý deň sviat-kov Neko-vasených chlebov, keď zabíjali veľkonočného baránka, povedali mu jeho učeníci: „Kde ti máme ísť pripraviť veľkonočnú večeru?“ Poslal dvoch zo svojich učeníkov a vra-vel im: „Choďte do mesta. Tam stretnete človeka, ktorý bude niesť džbán vody. Choďte za*

ním a pánovi domu, do ktorého vojde, povedzte: »Učiteľ odkazuje: Kde je pre mňa miestnosť, v ktorej by som mohol jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka?« On vám ukáže veľkú hornú sieň, prestretú a pripravenú. Tam nám prichystajte.“ Učeníci odišli, a keď prišli do mesta, všetko našli tak, ako im povedal. A pripravili veľkonočného baránka. ✱ Keď sa zvečeralo, prišiel s Dvanástimi. A keď boli pri stole a jedli, Ježiš povedal: „Veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí, ten, čo je so mnou.“ Zosmutneli a začali sa ho jeden po druhom vypytovať: „Azda ja?“ On im odpovedal: „Jeden z Dvanástich, čo so mnou namáča v mise. Syn človeka síce ide, ako je o ňom napísané, ale beda človeku, ktorý zrádza Syna človeka! Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa nebol narodil.“ ✱ Keď jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im, hovoriac: „Vezmite, toto je moje telo!“ Potom vzal kalich, vzdával vďaky, dal im ho a všetci z neho pili. A povedal im: „Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých. Veru, hovorím vám: Už nebudem piť z plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť nový v Božom kráľovstve.“ ✱ Potom zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu. Vtedy im Ježiš povedal: „Všetci odpadnete, lebo je napísané: »Udriem pastiera a ovce sa rozprchnu.« Ale keď vstanem z mŕtvych, predídem vás do Galiley.“ Peter mu povedal: „Aj keby všetci odpadli, ja nie.“ Ježiš mu odpovedal: „Veru, hovorím ti: Ty ma dnes, tejto noci, skôr, ako dva razy kohút zaspieva, tri razy zaprieš.“ Ale on ešte horlivejšie vyhlasoval: „Aj keby som mal umrieť s tebou, nezapriem ťa.“ Podobne hovorili aj ostatní. ✱ Prišli na pozemok, ktorý sa volá Getsemani, a povedal svojim učeníkom: „Sadnite si tu, kým sa pomodlím.“ Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána. I doľahla naňho hrôza a úzkosť. Vtedy im povedal: „Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bďte!“ Trocha poodišiel, padol na zem a modlil sa, aby ho, ak je možné, minula táto hodina. Hovoril: „Abba, Otče! Tebe je všetko možné. Vezmi odo mňa tento kalich. No nie čo ja chcem, ale čo ty.“ Keď sa vrátil, našiel ich spať. I povedal Petrovi: „Šimon, spíš? Ani hodinu si nemohol bdieť? Bďte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je síce ochotný, ale telo slabé.“ Znova odišiel a modlil sa tými istými slovami. A keď sa vrátil, zasa ich našiel spať: oči sa im zatvárali od únavy a nevedeli, čo mu povedať. Keď prišiel tretí raz, povedal im: „Ešte spíte a odpočívate? Dost' už. Prišla hodina: hľa, Syna človeka už vydávajú do rúk hriechnikov. Vstaňte, poďme! Pozrite, môj zradca je blízko.“ ✱ A kým ešte hovoril, prišiel zrazu Judáš, jeden z Dvanástich, a s ním zástup s mečmi a kyjmi, ktorý poslali veľkňazi, zákonníci a starší. Jeho zradca im dal znamenie: „Koho pobožkám, to je on. Chyťte ho a obozretne odveďte!“ Keď prišiel, hneď pristúpil k nemu a povedal: „Rabbi.“ A pobožkal ho. Oni položili naň ruky a zajali ho. Tu jeden z okolostojacich vytasil meč, zasiahol ním veľkňazovho sluhu a odťal mu ucho. Ježiš im povedal: „Vyšli ste s mečmi a kyjmi ako na zločince, aby ste ma zajali. Deň čo deň som učil u vás v chráme, a nezajali ste ma. Ale musí sa splniť Písmo.“ Vtedy ho všetci opustili a rozutekali sa. No akýsi mladík išiel za ním, odetý plachtou na holom tele; a chytili ho. Ale on pustil plachtu a utiekol nahý. ✱ Ježiša priviedli k veľkňazovi, kde sa zhromaždili všetci veľkňazi, starší a zákonníci. Peter šiel zd'aleka za ním až dnu do veľkňazovho dvora. Sadol si k sluhom a zohrieval sa pri ohni. Veľkňazi a celá veľrada zháňali svedectvo proti Ježišovi, aby ho mohli odsúdiť na smrť. Ale nenašli. Mnohí proti nemu krivo svedčili, a ich svedectvá sa nezhodovali. Tu niektorí vstali a krivo proti nemu svedčili: „My sme ho počuli hovoriť: »Ja zbörím tento chrám zhotovený rukou a za tri dni postavím iný, nie rukou zhotovený.«“ Ale ani tak sa ich svedec-

tvo nezhodovalo. Tu vstal veľ'kňaz, postavil sa do stredu a opýtal sa Ježiša: „Nič neodpovieš na to, čo títo svedčia proti tebe?“ Ale on mlčal a nič neodpovedal. Veľ'kňaz sa ho znova pýtal: „Si ty Mesiáš, syn Požehnaného?“ Ježiš odvetil: „Áno, som. A uvidíte Syna človeka sedieť po pravici Moci a prichádzať s nebeskými oblakmi.“ Vtedy si veľ'kňaz roztrhol rúcho a povedal: „Načo ešte potrebujeme svedkov? Počuli ste rúhanie. Čo na to poviete?“ A oni všetci vyniesli nad ním súd, že je hoden smrti. Niektorí začali naňho pľuť, zakrývali mu tvár, bili ho päst'ami a hovorili mu: „Prorokuj!“ Aj sluhovia ho bili po tvári. ✱ Keď bol Peter dolu na nádvorí, prišla jedna z veľ'kňazových slúžok. Len čo zbadala Petra, ako sa zohrieva, pozrela sa naňho a povedala: „Aj ty si bol s tým Nazaretčanom, Ježišom.“ Ale on zaprel: „Ani neviem, ani nerozumiem, čo hovoríš.“ Vyšiel von pred nádvorie a zaspieval kohút. Keď ho tam videla slúžka, znova začala vraviť okolostojacim: „Tento je z nich.“ Ale on opäť zapieral. O chvíľku tí, čo tam stáli, znova hovorili Petrovi: „Veru si z nich, veď si aj Galilejčan.“ On sa však začal zaklínať a prisahať: „Nepoznám toho človeka, o ktorom hovoríte.“ Vtom kohút zaspieval druhý raz. Vtedy sa Peter rozpamätal na slovo, ktoré mu bol povedal Ježiš: „Skôr ako dva razy kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.“ I rozplakal sa. ✱ Hneď zrúna mali poradu veľ'kňazi so staršími a zákonníkmi, teda celá veľ'rada. Ježiša spúťali, odvieďli a odovzdali Pilátovi. Pilát sa ho spýtal: „Si židovský kráľ?“ On mu odpovedal: „Sám to hovoríš.“ Veľ'kňazi naň mnoho žalovali a Pilát sa ho znova spytoval: „Nič neodpovieš? Pozri, čo všetko žalujú na teba!“ Ale Ježiš už nič nepovedal, takže sa Pilát čudoval. ✱ Na sviatky im prepúšťal jedného väzňa, ktorého si žiadali. S povstalcami, čo sa pri vzbure dopustili vraždy, bol uväznený muž, ktorý sa volal Barabáš. Zástup vystúpil hore a žiadal si to, čo im robieval. Pilát im povedal: „Chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa?“ Lebo vedel, že ho veľ'kňazi vydali zo závesti. Ale veľ'kňazi podnietili zástup, aby im radšej prepustil Barabáša. Pilát sa ich znova opýtal: „Čo mám teda podľa vás urobiť so židovským kráľom?“ Oni opäť skríkli: „Ukrižuj ho!“ Pilát im vravel: „A čo zlé urobil?“ Ale oni tým väčšmi kričali: „Ukrižuj ho!“ A Pilát, aby urobil ľudu po vôli, prepustil im Barabáša. Ježiša však dal zbičovať a vydal ho, aby ho ukrižovali. ✱ Vojaci ho odvieďli dnu do nádvorja, čiže do vládnej budovy, a zvolali celú kohortu. Odeli ho do purpurového plášťa, z trnia uplietli korunu a založili mu ju a začali ho pozdravovať: „Bud' pozdravený, židovský kráľ!“ Bili ho trstinou po hlave, pľuli naňho, kľakali pred ním a klaňali sa mu. Keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z purpuru a obliekli mu jeho šaty. Potom ho odviedli, aby ho ukrižovali. ✱ Tu prinútili istého Šimona z Cyrény, Alexandrovho a Rúfovho otca, ktorý sa tade vracal z poľ'a, aby mu niesol kríž. Tak ho priviedli na miesto Golgota, čo v preklade znamená Lebka. Dávali mu víno zmiešané s myrhou, ale on ho neprijal. Potom ho ukrižovali a rozdelili si jeho šaty – hodili o ne lós, kto si má čo vziať. ✱ Keď ho ukrižovali, bolo deväť hodín. Jeho vínu označili nápisom: „Židovský kráľ.“ Vedno s ním ukrižovali aj dvoch zločincov: jedného napravo od neho, druhého naľavo. ✱ A tí, čo šli okolo, rúhali sa mu; potriasali hlavami a vraveli: „Aha, ten, čo zborí chrám a za tri dni ho postaví. Zachráň sám seba, zostúp z kríža!“ Podobne sa mu posmievali aj veľ'kňazi a so zákonníkmi si hovorili: „Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. Kristus, kráľ Izraela! Nech teraz zostúpi z kríža, aby sme videli a uverili.“ Ešte aj tí ho hanobili, čo boli s ním ukrižovaní. ✱ Keď bolo dvanásť hodín, nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. O tretej hodine zvolal Ježiš mocným hlasom: „Heloi, heloi, lema sabakthani?“, čo

v preklade znamená: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Keď to počuli, niektorí z okolostojacich vraveli: „Pozrite, volá Eliáša.“ Ktosi odbehol, naplnil špongiu octom, nastokol ju na trstinu, dával mu piť a hovoril: „Počkajte, uvidíme, či ho Eliáš príde sňať.“ Ale Ježiš zvolal mocným hlasom a vydýchol. * Chrámová opona sa roztrhla vo dvoje od vrchu až dospelku. Keď stotník, čo stál naproti nemu, videl, ako vykrikoval a skončil, povedal: „Tento človek bol naozaj Boží Syn.“ * Zbďď ale sa pozerali aj ženy. Medzi nimi Mária Magdaléna, Mária, matka Jakuba Mladšieho a Jozesa, i Salome, ktoré ho sprevádzali a poslúchovali mu, keď bol v Galilei. A mnohé iné, čo s ním prišli do Jeruzalema. Keď sa už zvečeralo, pretože bol Prípravný deň, čiže deň pred sobotou, prišiel Jozef z Arimatey, významný člen rady, ktorý tiež očakával Božie kráľovstvo, smelo vošiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Pilát sa zadiivil, že už zomrel. Zavolať si stotníka a opýtal sa ho, či je už mŕtvy. Keď mu to stotník potvrdil, daroval telo Jozefovi. On kúpil plátno, a keď ho sňal, zavinul ho do plátna a uložil do hrobu vytesaného do skaly. A ku vchodu do hrobu privaril kameň.

Offertorium

I

C

Ustódi me, * Dó- mi- ne, de

ma-nu pecca-tó- ris: et ab homí- ni-bus i-ní- quis

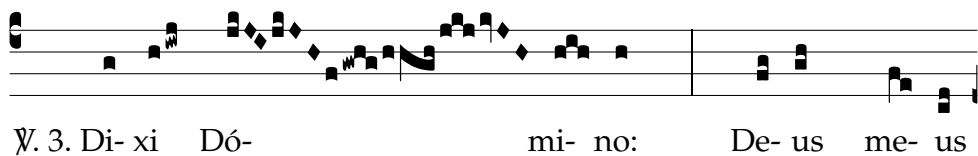
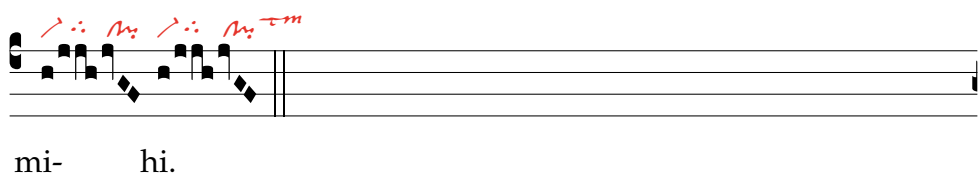
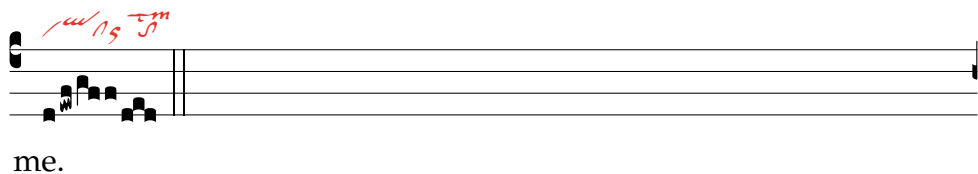

é-ri-pe me, Dó- mi- ne.

¶ 1. E-ripe

me, Dó- mi-

es: exáudi, Dó- mi- ne, vo- cem me- am.

*Pane, bráň ma pred rukou hriešnika a chráň ma pred násilníkom, lebo mi zamýšľajú nohy podraziť. * Oslobod' ma, Pane, od zlého človeka a pred násilníkom ma chráň. * Pyšní mi nastavujú osídlo; napínajú sieť z povrazov a kladú mi pasce na cestu. * Pánovi hovorím: „Ty si môj Boh; čuj, Pane, hlas mojej úpenlivej prosby.“*

Communio

V

A

Dvérsum me * ex- erce- bántur, qui

se- débant in por- ta: et in me psallébant, qui bi- bérant

vinum: ego ve- ro o- ra- ti- ónem me- am ad

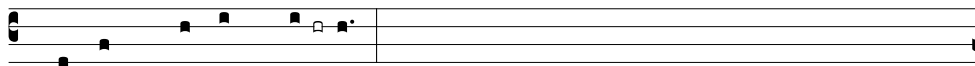
te, Dómi- ne: tempus be- neplá- ci- ti, De- us, in

multi- túdine mi- se- ri- cór- di- ae tu- ae.

— Utřhají si zo mňa tí, čo vysedávajú v bráne, a pri víne pospevujú o mne pijani. Ale ja, Pane, obraciam sa modlitbou k tebe v tomto čase milosti. —

Psalmus 68

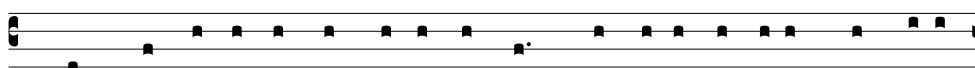
1. Salvum me *fac*, **De-** us: *

quóni-am intravérunt aquæ usque ad ánimam **me-** am.

2. Infíxus sum in limo *profúndi*: * et non **est** substánti-a.

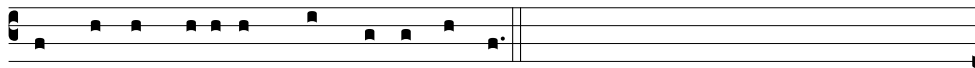
3. Non me demérgat tempésta aquæ, † neque absórbe-at me *profún-*

dum: * neque úrge-at super me púte-**us** os **su-**um.

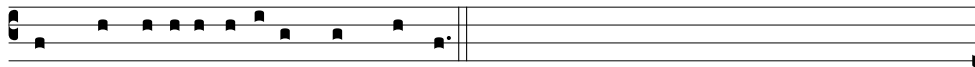
4. Obscuréntur ócu-li e-órum *ne* víde-ant: *

et dorsum e-órum **semper** incúrva.

5. Laudábo nomen De-i *cum* cántico: *

et magni-ficábo **e-**um in **laude**:

6. Laudent illum cæ-li *et* **terra**, * mare et ómni-a reptí-li-**a** in **e**-is.

_____ Zachráň ma, Bože,
lebo voda mi vystúpila až po krk. * V bezodnom bahne viaznem a nemám pevnej pôdy pod
nohami, * Nech ma nezatopí prítval vôd, nech ma nepohlť hlbina a priepasť nezavrie nado
mnou pažerák. * Nech sa im oči zatemnia, aby nevideli, a nech v bedrách oslabnú navždy.
* Piesňou chcem Božie meno osláviť a velebiť ho chválospevmi. * Nech ho chvália nebesia
i zem, moria a všetko, čo sa hýbe v nich. _____

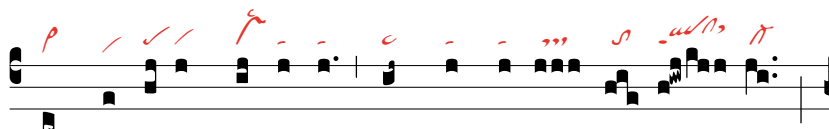

FERIA QUARTA HEBDOMADÆ SANCTÆ AD MISSAM

Introitus

III

I

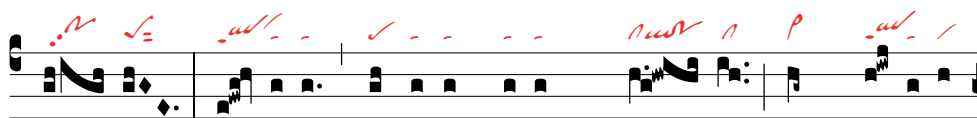
N nómine Dómi-ni * omne genu flec-tá- tur,

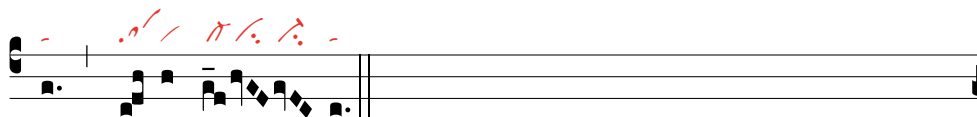
cae-lésti-um, ter-rés- tri- um et infer- nó- rum: qui-a

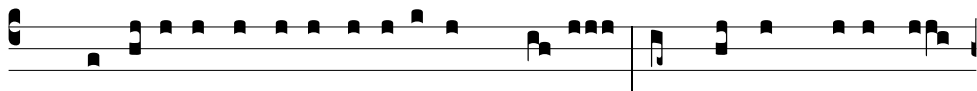
Dóminus factus obé- di- ens usque ad mor- tem, mortem autem

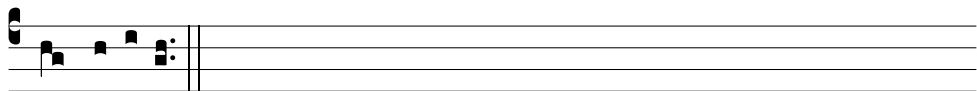
cru- cis: í- de-o Dóminus Jesus Chris- tus in gló- ri- a

est De- i Pa- tris.

Ps. Dómine exáudi o-ra-ti-ónem me-am: et clamor me-us ad

te véni-at.

_____ Na meno Ježiš sa zohne každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí, lebo Pán sa stal poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. Ježiš Kristus je Pán, na slávu Boha Otca.

* Pane, vyslyš moju modlitbu a moje volanie nech dôjde ku tebe. _____

Lectio 1 (Is 50, 4-9a)

Lectio libri Isaíae prophetae.

Dóminus Deus dedit mihi linguam eruditam, ut sciam sustentáre eum, qui lassus est, verbo; éxcitat mane, mane éxcitat mihi aurem, ut áudiam quasi discípulus. Dóminus Deus apéruit mihi aurem; ego autem non rebellávi, retrórsum non ábii. Dorsum meum dedi percutiéntibus et genas meas velléntibus: fáciem meam non avérti ab increpati-ónibus et sputis. Dóminus Deus auxiliátor meus; ídeo non sum confúsus, ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam et scio quóniam non confúndar. Iúxta est qui iustificat me; quis contradícet mihi? Stemus simul. Quis est adversárius meus? Accédad ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus; quis est qui condémnet me?

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

—— Pán, Jahve, mi dal jazyk učenícky, aby som vedel slovom posilniť unaveného. Každé ráno prebúdzá mi ucho, aby som počúval ako učeník. Pán, Jahve, mi otvoril ucho a ja som neodporoval, naspadol som neustúpil. Svoj chrbát som nastavil tým, čo bili, a svoje líca tým, čo trhali, tvár som si neskryl pred potupou a slinou. Pán, Jahve, mi pomáha, preto nebudem zahánbený. Preto som si zatordil tvár sť'a kremeň a viem, že sa nezahánbím. Blízko je, čo mi dá za pravdu, kto sa chce pravotiť so mnou? – Postavmeže sa zoči-voči! Kto je mojím žalobcom? – Nech pristúpi ku mne! Hľa, Pán, Jahve, mi pomáha, kto ma odsúdi? ——

Graduale

II

N

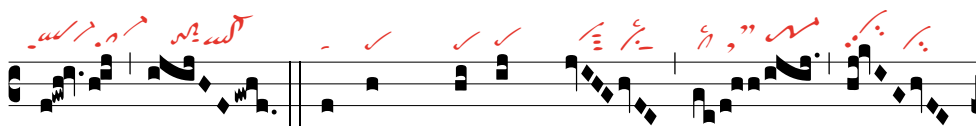
E avér-tas * fá-ci-em tu-am a

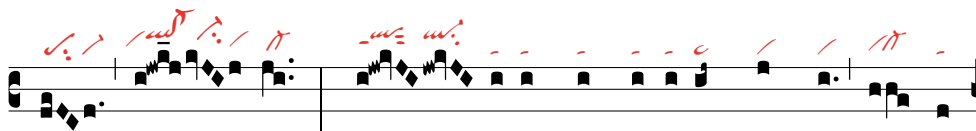
pú-e-ro tu-o, quó-ni-am trí-

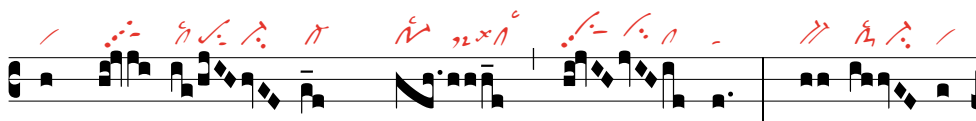
bu-lor: ve-ló-ci-ter exáudi me.

V. Salvum me fac De-

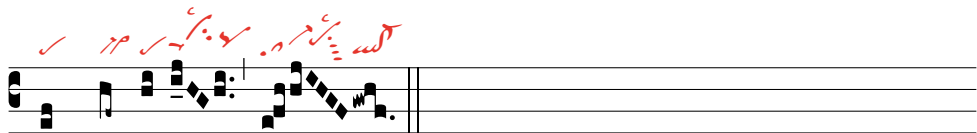
us, quó-ni-am intravérunt aquae usque

ad á-ni-mam me-am: in-fí-xus

sum in li-mo pro-fún-di, et non est

substánti-a.

_____ Neodvracaj tvár od svojho služobníka, veď, hľa, trpím; čím skôr ma vyslyš. ✱ Zachráň ma, Bože, lebo voda mi vystúpila až po krk. V bezodnom bahne viaznem a nemám pevnej pôdy pod nohami, _____

Evangelium (Luc 22:1-71; 23:1-53)

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Lucam.

In illo témpore: Appropinquábat dies festus azymórum, qui dícitur Pascha: et quærébant príncipes sacerdotum et scribæ, quómodo Jesum interficerent...

_____ Blížili sa sviatky Nekvasených chlebov, ktoré sa nazývajú Veľká noc. Veľkňazi a zákonníci hľadali spôsob, ako ho zabiť; báli sa však ľudu. Tu vošiel satan do Judáša, ktorý sa volal Iškarjotský a bol jedným z Dvanástich; i šiel a dohodovil sa s veľkňazmi a veliteľmi stráže, ako im ho vydá. Tí sa potešili a dohodli sa, že mu dajú peniaze. On súhlasil a hľadal príležitosť vydať im ho, keď s ním nebude zástup. ✱ Prišiel deň Nekvasených chlebov, keď bolo treba zabiť veľkonočného baránka. Poslal Petra a Jána so slovami: „Chod'te a pripravte nám veľkonočnú večeru!“ Oni sa ho opýtali: „Kde ju máme pripraviť?“ Povedal im: „Len čo vojdete do mesta, stretnete človeka, ktorý bude niesť džbán vody. Chod'te za ním do domu, do ktorého vojde, a majiteľovi domu povedzte: »Učiteľ ti odkazuje: Kde je miestnosť, v ktorej by som mohol jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka?« On vám ukáže veľkú prestretú hornú sieň. Tam pripravte.“ Išli teda a všetko našli tak, ako im povedal. A pripravili veľkonočného baránka. ✱ Keď prišla hodina, zasadol za stôl a apoštoli s ním. Tu im povedal: „Veľmi som túžil jesť s vami tohto veľkonočného baránka skôr, ako budem trpieť. Lebo hovorím vám: Už ho nebudem jesť, kým sa nenaplní v Božom kráľovstve.“ Vzal kalich, vzdával vďaky a povedal: „Vezmite ho a rozdeľte si ho me-

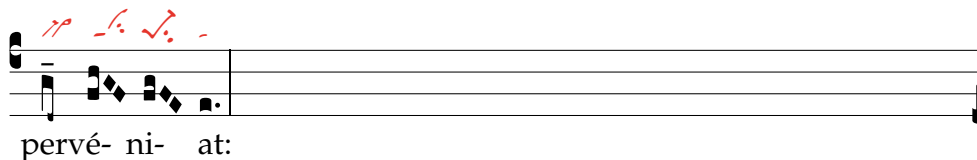
dzi sebou. Lebo hovorím vám: Odteraz už nebudem piť z plodu viniča, kým nepríde Bo-
 žie kráľovstvo.“ Potom vzal chlieb a vzdával vďaky, lámal ho a dával im, hovoriac: „Toto je
 moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal ka-
 lich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás. ✱ A hľa,
 ruka môjho zradcu je so mnou na stole. Syn človeka síce ide, ako je určené, ale beda člo-
 veku, ktorý ho zrádza!“ A oni sa začali jeden druhého vypytovať, kto z nich by to mo-
 hol urobiť. ✱ Vznikol medzi nimi aj spor, kto je z nich asi najväčší. Povedal im: „Králi ná-
 rodov panujú nad nimi, a tí, čo majú nad nimi moc, volajú sa dobrodincami. Ale vy nie tak!
 Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca ako služobník. Veď kto je väčší?
 Ten, čo sedí za stolom, či ten, čo obsluhuje? Nie ten, čo sedí za stolom? A ja som medzi vami
 ako ten, čo obsluhuje. ✱ Vy ste vytrvali so mnou v mojich skúškach a ja vám dám kráľov-
 stvo, ako ho môj Otec dal mne, aby ste jedli a pili pri mojom stole v mojom kráľovstve, se-
 deli na trónoch a súdili dvanásť kmeňov Izraela. ✱ Šimon, Šimon, hľa, satan si vás vyžia-
 dal, aby vás preosial ako pšenicu. Ale ja som prosil za teba, aby neochabla tvoja viera. A ty,
 až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov.“ On mu povedal: „Pane, hotový som ísť s te-
 bou do väzenia i na smrť.“ Ale Ježiš povedal: „Hovorím ti, Peter, dnes nezaspieva ko-
 húť, kým tri razy nezaprieš, že ma poznáš.“ ✱ Potom im povedal: „Chýbalo vám niečo,
 keď som vás poslal bez mešca, bez kapsy a bez obuvi?“ Oni odpovedali: „Nie.“ On im pove-
 dal: „Ale teraz, kto má mešec, nech si ho vezme, takisto aj kapsu, a kto nemá, nech predá šaty
 a kúpi si meč. Lebo hovorím vám: Musí sa na mne splniť, čo je napísané: »Započítali ho me-
 dzi zločincov.« Lebo sa spĺňa o mne všetko.“ Oni hovorili: „Pane, pozri, tu sú dva meče.“
 On im povedal: „Stačí.“ ✱ Potom vyšiel von a ako zvyčajne šiel na Olivovú horu a učeníci
 išli za ním. Keď prišiel na miesto, povedal im: „Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!“
 Sám sa od nich vzdialil asi toľko, čo by kameňom dohodil, klakol si a modlil sa: „Oťče,
 ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!“ Tu sa
 mu zjavil anjel z neba a posilňoval ho. A on sa v smrteľnej úzkosti ešte vrúcnejšie mod-
 lil, pričom mu pot stekal na zem ako kvapky krvi. Keď vstal od modlitby a vrátil sa k učení-
 kom, našiel ich spať od zármutku. I povedal im: „Čo spíte? Vstaňte, modlite sa, aby ste ne-
 prišli do pokušenia!“ ✱ Kým ešte hovoril, zjavil sa zástup a pred nimi išiel jeden z Dva-
 nástich, ktorý sa volal Judáš. Priblížil sa k Ježišovi, aby ho pobožkal. Ježiš mu však povedal:
 „Judáš, bozkom zrádzaš Syna človeka?“ Keď tí, čo boli okolo neho, videli, čo sa chystá, po-
 vedali: „Pane, máme udrieť mečom?“ A jeden z nich zasiahol veľkňazovho sluhu a odtiaľ
 mu pravé ucho. Ale Ježiš povedal: „Nechajte to už!“ I dotkol sa mu ucha a uzdravil ho. Po-
 tom Ježiš povedal veľkňazom, veliteľom chrámovej stráže a starším, čo prišli za ním: „Vyšli
 ste s mečmi a kyjmi ako na zločinca. Keď som bol deň čo deň s vami v chráme, nepolo-
 žili ste na mňa ruky. Ale toto je vaša hodina a moc temna.“ ✱ Potom ho zajali, odviekli
 a zaviedli do veľkňazovho domu. Peter šiel zďaleka za nimi. Keď uprostred nádvorja rozlo-
 žili oheň a posadali si okolo neho, Peter si sadol medzi nich. Ako tak sedel pri svetle, všimla
 si ho ktorási slúžka, zahľadela sa naňho a povedala: „Aj tento bol s ním.“ Ale on ho za-
 prel: „Žena, nepoznám ho.“ O chvíľu si ho všimol iný a povedal: „Aj ty si z nich.“ Peter po-
 vedal: „Človeče, nie som.“ A keď prešla asi hodina, ktosi iný tvrdil: „Veru, aj tento bol s ním,
 veď je aj Galilejčan.“ Peter povedal: „Človeče, neviem, čo hovoríš.“ A vtom, kým ešte hovo-
 ril, zaspieval kohút. Vtedy sa Pán obrátil a pozrel sa na Petra a Peter sa rozpamätal na Pá-

novo slovo, ako mu povedal: „Skôr ako dnes kohút zaspieva, tri razy ma zapriem.“ Vyšiel von a horko sa rozplakal. ✱ Muži, ktorí Ježiša strážili, posmievali sa mu a bili ho. Zakryli ho a vypytovali sa ho: „Prorokuj, hádaj, kto ťa udril.“ A ešte všelijako ináč sa mu rúhali. Keď sa rozodnilo, zišli sa starší ľudu, veľkňazi a zákonníci, predviedli ho pred svoju radu a hovorili mu: „Ak si Mesiáš, povedz nám to!“ On im odpovedal: „Aj keď vám to poviem, neuveríte, a keď sa opýtam, neodpoviete mi. Ale odteraz bude Syn človeka sedieť po pravici Božej moci.“ Tu povedali všetci: „Si teda Boží Syn?“ On im povedal: „Vy sami hovorte, že som.“ Oni povedali: „Načo ešte potrebujeme svedectvo? Ved' sme to sami počuli z jeho úst!“ ✱ Tu celé zhromaždenie vstalo, odviedli ho k Pilátovi a začali naňho žalovať: „Tohto sme pristihli, ako rozvracia náš národ, zakazuje platiť dane cisárovi a tvrdí o sebe, že je Mesiáš, kráľ.“ Pilát sa ho spýtal: „Si židovský kráľ?“ On odpovedal: „Sám to hovorím.“ Pilát povedal veľkňazom a zástupom: „Ja nenachádzam nijakú vinu na tomto človeku.“ Ale oni naliehali: „Poburuje ľud a učí po celej Judei; počnúc od Galiley až sem.“ ✱ Len čo to Pilát počul, opýtal sa, či je ten človek Galilejčan. A keď sa dozvedel, že podlieha Herodesovej právomoci, poslal ho k Herodesovi, lebo aj on bol v tých dňoch v Jeruzaleme. Keď Herodes uvidel Ježiša, veľmi sa zaradoval. Už dávno ho túžil vidieť, lebo o ňom počul, a dúfal, že ho uvidí urobiť nejaký zázrak. Mnoho sa ho vypytoval, ale on mu na nič neodpovedal. Stáli tam aj veľkňazi a zákonníci a nástojčivo naň žalovali. Ale Herodes so svojimi vojakmi ním opovrhol, urobil si z neho posmech, dal ho obliecť do bielych šiat a poslal ho nazad k Pilátovi. V ten deň sa Herodes a Pilát spriatelili, lebo predtým žili v nepriateľstve. ✱ Pilát zvolal veľkňazov, predstavených a ľud a povedal im: „Priviedli ste mi tohto človeka, že poburuje ľud. Ja som ho pred vami vypočúval a nenašiel som na tomto človeku nič z toho, čo na neho žalujete. Ale ani Herodes, lebo nám ho poslal späť. Vidíte, že neurobil nič, za čo by si zasluhoval smrť. Potrescem ho teda a prepustím.“ Tu celý dav skríkol: „Preč s ním a prepust' nám Barabáša!“ Ten bol uväznený pre akúsi vzburu v meste a pre vraždu. Pilát k nim znova prehovoril, lebo chcel Ježiša prepustiť. Ale oni vykrikovali: „Ukrižuj! Ukrižuj ho!“ On k nim tretí raz prehovoril: „A čo zlé urobil? Nenašiel som na ňom nič, za čo by si zasluhoval smrť. Potrestám ho teda a prepustím.“ Ale oni veľkým krikom dorážali a žiadali, aby ho dal ukrižovať. Ich krik sa stupňoval a Pilát sa rozhodol vyhovieť ich žiadosti: prepustil toho, ktorého si žiadali, čo bol uväznený pre vzburu a vraždu, kým Ježiša vydal ich zvoli. ✱ Ako ho viedli, chytili istého Šimona z Cyrény, ktorý sa vracal z poľa, a položili naň kríž, aby ho niesol za Ježišom. Šiel za ním veľký zástup ľudu aj žien, ktoré nad ním kvílili a nariekali. Ježiš sa k nim obrátil a povedal: „Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi. Lebo prichádzajú dni, keď povedia: »Blahoslavené neplodné, loná, čo nerodili, a prsia, čo nepridávali!« Vtedy začnú hovoriť vrchom: »Padnite na nás!« a kopcom: »Prikryte nás!« Lebo keď toto robia so zeleným stromom, čo sa stane so suchým?“ Vedno s ním viedli na popravu ešte dvoch zločincov. ✱ Keď prišli na miesto, ktoré sa volá Lebka, ukrižovali jeho i zločincov: jedného sprava, druhého zľava. Ježiš povedal: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Potom hodili lós a rozdelili si jeho šaty. Ľud tam stál a díval sa. Poprední muži sa mu posmievali a vraveli: „Iných zachraňoval, nech zachráni aj seba, ak je Boží Mesiáš, ten vyvolenec.“ Aj vojaci sa mu posmievali. Chodili k nemu, podávali mu ocot a hovorili: „Zachráň sa, ak si židovský kráľ!“ Nad ním bol nápis: „Toto je židovský kráľ.“ ✱ A jeden zo zločin-

cov, čo viseli na kríži, sa mu rúhal: „Nie si ty Mesiáš?! Zachráň seba i nás!“ Ale druhý ho zahriakol: „Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé.“ Potom povedal: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ On mu odpovedal: „Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“ * Bolo už okolo dvanástej hodiny a nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. Slnko sa zatmelo, chrámová opona sa roztrhla napoly a Ježiš zvolal mocným hlasom: „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.“ Po tých slovách vydýchol. * Keď stotník videl, čo sa stalo, oslavoval Boha, hovoriac: „Tento človek bol naozaj spravodlivý.“ A celé zástupy tých, čo sa zišli na toto divadlo a videli, čo sa deje, bili sa do prs a vracali sa domov. Všetci jeho známi stáli obďaleč i ženy, ktoré ho sprevádzali z Galiley, a dívali sa na to. * Tu istý muž menom Jozef, člen rady, dobrý a spravodlivý človek z judejského mesta Arimatey, ktorý nesúhlasil s ich rozhodnutím ani činmi a očakával Božie kráľovstvo, zašiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Keď ho sňal, zavinul ho do plátna a uložil do vytesaného hrobu, v ktorom ešte nik neležal.

Offertorium

I
D

avér- tas fá- ci- em tu- am a

me.

V. 2. Qui- a o-blí-tus sum manducá- re pa- nem

me- um.

V. 3. Tu exsúrgens mi-se-ré- be-ris Si- on: qui- a

tem- pus mi-se-rén- di e- ius, qui- a

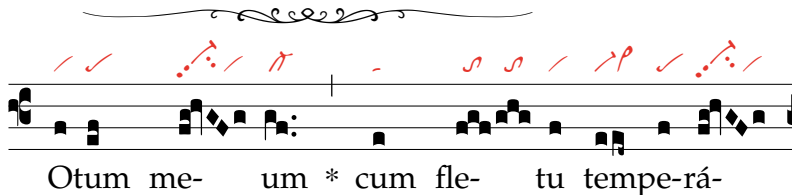

ve- nit tem- pus.

_____ Pane, vyslyš moju modlitbu a moje volanie nech dôjde ku tebe. * Neodvracaj svoju tvár, neodvracaj svoju tvár odo mňa. * Pretože zabúdam jest' svoj chlieb. * Vstaň a zľutuj sa nad Sionom, lebo už je čas, aby si sa nad ním zľutoval, lebo už je tu ten čas. _____

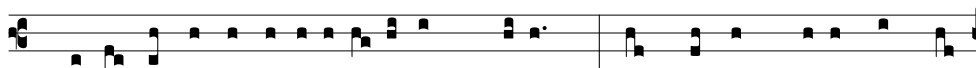
Communio

II
P

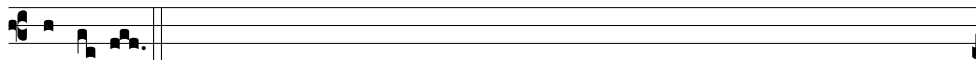

— Svoj nápoj miešam so slzami: lebo ty si ma najprv vyzdvihol a potom odsotil a ja schnem sť'a tráva. Ale ty, Pane, trváš večne, vstaň a zľutuj sa nad Sionom, lebo už je čas, aby si sa nad ním zľutoval. _____

Psalmus 101

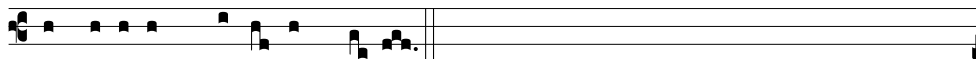
1. Dómi-ne, exáudi ora-ti- ónem me-am: * et clamor me-us ad te

vé-ni- at.

2. Non a-vértas fáci-em tu-am a me: * in quacúmque di-e tríbulo-

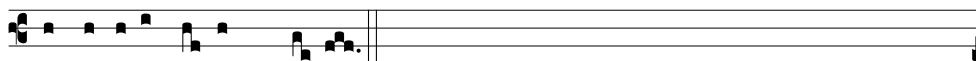
r, inclína ad me aurem tu-am.

3. In qua-cúmque di-e invo-cávero te: * ve-lóci-ter exáudi me.

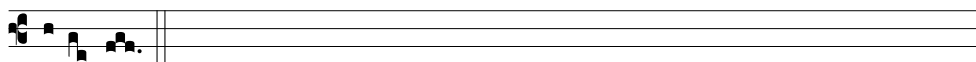
4. Percússus sum ut fœnum, et á-ru-it cor me-um: * qui-a oblí-tus sum

comédere panem me-um.

5. Respé-xit in ora-ti-ó-nem humí-li-um: * et non spre- vit precem

e-ó-rum.

_____ Pane, vyslyš moju modlitbu a moje volanie nech dôjde ku tebe. * Neskrývaj svoju tvár predou mnou; v deň môjho súženia nakloň ku mne svoj sluch. * Kedykoľvek ťa budem vzývať, čím skôr ma vypočuj. * Moje srdce je zdeptané ako tráva a vysychá, takže zabúdam jesť svoj chlieb. * Zhliadne na modlitbu núdznych a nepohrdne ich prosbami. —

FERIA QUINTA IN CENA DOMINI AD MISSAM

Introitus

IV

N

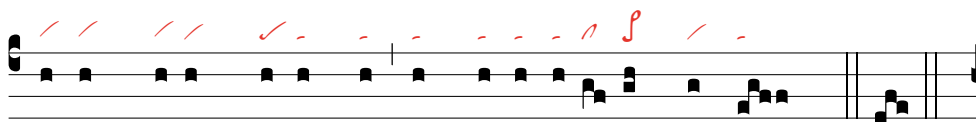
OS au- tem * glo-ri-á- ri opór- tet, in cruce

Dó-mi-ni nostri Je- su Chris- ti: in quo est sa-lus, vi- ta,

et re- surre-cti- o no- stra: per quem salvá-ti, et li-be-rá- ti

su- mus.

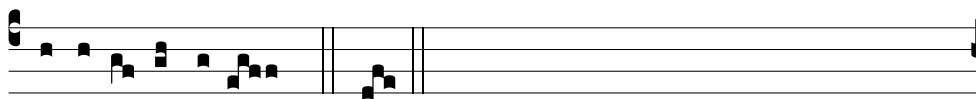
Ps. De- us mi-se-re-á-tur nostri, et be-ne-dí-cat nobis: * illúminet

vultum su-um super nos, et mi-se-re-á-tur nostri. A. Nos.

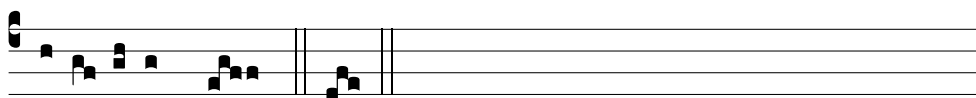
2. Ut cognoscámus in terra vi-am tu-am: * in ómnibus géntibus

sa-lu-tá-re tu-um. A. Nos.

3. Confi-te-ántur ti-bi pópu-li, De-us: * confi-te-ántur ti-bi

pópu-li omnes. A. Nos.

_____ My sa môžeme
chváliť krížom nášho Pána Ježiša Krista, v ktorom je naša spása, život a vzkriesenie. Skrze
neho sme spasení a oslobodení. * Bože, buď nám milostivý a žehnaj nás; a tvoja tvár nech
žiari nad nami. * Aby sa tvoja cesta stala známou na zemi a tvoja spása medzi všetkými
národmi. * Bože, nech ťa velebia národy, nech ťa velebia všetky národy. _____

Léctio libri Exodi

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: «Mensis iste vobis princípium ménsium, primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israel et dícite eis:

Décima die mensis huius tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut suffícere possit ad ves-céndum agnum, assúmet vicínus suum, qui iunctus est dómui suæ, iuxta númerum animárum, quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit autem vobis agnus absque mácula, másculus, annículus; quem de ag-nis vel hædis tollétis et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius; immolabítque eum univérsa congregátio filió-rum Israel ad vésperam.

Et sument de ságuine eius ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum; et edent car-nes nocte illa assas igni et ázymos panes cum lactúcis amáris.

Sic autem comedétis illum: renes vestros accingétis, calceaménta ha-bébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festi-nánter; est enim Pascha (id est Tránsitus) Dómini!

Et transíbo per terram Ægýpti nocte illa percutiámque omne primo-génitum in terra Ægýpti ab hómine usque ad pecus; et in cunctis diis Ægýpti fáciam iudícia, ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in sig-num in dibus, in quibus éritis; et vidébo ságuinem et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérdens, quando percússero terram Ægýpti.

Habébitis autem hanc diem in monuméntum et celebrábitis eam sol-lémnem Dómino in generatióibus vestris cultu sempitérno».

¶. Verbum Dómini. R̃. Deo grátias.

Pán povedal Mojžišovi a Áronovi v egyptskej krajine: „Tento mesiac bude pre vás počiatočným mesiacom. Bude vám prvým mesiacom v roku. Celej izraelskej pospolitosti oznámte: ✱ »Desiateho tohoto mesiaca nech si každý zaobstará baránka pre svoju rodinu, pre každý dom! Ak je však rodina málo na jedného baránka, potom nech si zaobstará spolu so svojím susedom, ktorého rodina býva najbližšie, podľ'a počtu osôb; podľ'a toho si máte zadovážiť baránka, koľko kto z vás zje.

✱ Baránok musí byť bezchybný, ročný samček. Vyberiete si ho spomedzi oviec alebo kôz. A bude vo vašej opatere do štrnásteho dňa tohto mesiaca, keď ho celá izraelská pospolitosť v podvečer zabije. ✱ I vezme sa z jeho krvi a namažú sa ňou obe veraje a vrchný prah dverí na domoch, v ktorých ho budú jesť. A v tú noc budú jesť mäso upečené na ohni; budete ho jesť s nekvášeným chlebom a s horkými zelinami. ✱ A budete ho jesť takto: Bedrá budete mať opášané, obuť na nohách a palicu v ruke. Budete jesť narýchlo, lebo je to Pánov prechod (Pesach). ✱ Lebo v tú noc prejdem celou egyptskou krajinou a usmrťím všetko prvorodené v egyptskej krajine od človeka až po dobytok a nad všetkými bohmi Egypta vykonám súd ja, Pán! Krv na vašich domoch, v ktorých bývate, bude znamením na vašu záchranu. Keď uvidím krv, prejdem popri vás a nezastihne vás nijaký zhubný úder, keď budem biť Egypt. ✱ Tento deň bude pre vás pamätným dňom a budete ho sláviť ako Pánov sviatok: z pokolenia na pokolenie ho budete sláviť ako večité ustanovenie!

Graduale VII

O

- cu- li ó-mni- um in te spe- rant,

Dómine:

et tu das il- lis e-

scam

in témpo-

re

oportú- no

Ÿ. Ape-

ris tu

ma- num tu- am: et imples

omne áni- mal be-ne-di- cti- óne.

— Oči všetkých sa s dôverou upierajú na teba a ty im dávaš pokrm v pravý čas. * Otváraš svoju ruku a dobrotivo nasycuješ všetko živé.

Lectio 2 (1Cor. 11, 23-26)

Lectio Epístolæ primæ beāti Pauli apóstoli ad Corínthios

Fratres: Ego accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem et grátias agens fregit et dixit: «Hoc est corpus meum, quod pro vobis est; hoc fácite in meam commemoratiónem»;

Simíliter et cálicem, postquam cenátum est, dicens: «Hic calix novum testaméntum est in meo sáanguine; hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem».

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiátis, donec véniat.

¶ Verbum Dómini. ¶ Deo grátias.

— Ved' ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal, že Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vďaky, lámal ho a povedal: „Toto je moje telo, ktoré je pre vás; toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju pamiatku.“ A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde.

Graduale

V

C

Hris-tus factus est pro no- bis o-bé- di- ens

us-que ad mor-tem, mor- tem au-tem cru- cis.

¶. Propter quod et De-us exaltávit illum,

et de- dit il-li no- men, quod est

super om-ne no- men.

— Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. * Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno. —

Evangelium (Io. 13, 1-15)

¶. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

¶. Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem. R. Glória tibi, Dómine.

Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit eius hora, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos.

Et in cena, cum Diábolus iam misísset in corde, ut tráderet eum Iudas Simónis Iscariótis, sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus et quia a Deo exívit et ad Deum vadit, surgit a cena et ponit vestiménta sua et, cum accepísset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvem et cœpit laváre pedes discipulórum et extérgere línteo, quo erat præcínctus.

Venit ergo ad Simónem Petrum. Dicit ei: «Dómine, tu mihi lavas pedes?». Respóndit Iesus et dixit ei: «Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea». Dicit ei Petrus: «Non lavábis mihi pedes in ætérnum!». Respóndit Iesus ei: «Si non lávero te, non habes partem mecum». Dicit ei Simon Petrus: «Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput!». Dicit ei Iesus: «Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus; et vos mundi estis, sed non omnes». Sciébat enim quisnam esset, qui tráderet eum; proptérea dixit: «Non estis mundi omnes».

Postquam ergo lavit pedes eórum et accépit vestiménta sua, cum recubuíssset íterum, dixit eis: «Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me: “Magíster”, et: “Dómine”, et bene dícitis; sum étenim. Si ergo ego lavi vestros pedes, Dóminus et Magíster, et vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut, quemádmódum ego feci vobis, et vos faciátis».

V. Verbum Dómini. **R.** Deo grátias.

Bolo pred veľkonočnými sviatkami. Ježiš vedel, že nadišla jeho hodina odísť z tohto sveta k Otcovi. A pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti. ✱ Pri večeri, keď už diabol vnukol Judášovi, synovi Šimona Iškariotského, aby ho zradil, Ježiš vo vedomí, že mu dal Otec do rúk všetko a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, vstal od stola, zbliekol si odev, vzal plátennú zásteru a prepásal sa. Potom naliať vody do umývadla a začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol prepásaný. ✱ Tak prišiel k Šimonovi Petrovi. On mu povedal: „Pane, ty mi chceš umývať nohy?“ Ježiš mu odpovedal: „Teraz ešte nechápeš, čo robím, ale neskôr pochopíš.“ Peter mu povedal: „Nikdy mi nebudeš umývať nohy!“ Ježiš mu odpovedal: „Ak ťa neumyjem, nebudeš mať podiel so mnou.“ Šimon Peter mu vravel: „Pane, tak potom nielen nohy, ale aj ruky a hlavu!“ Ježiš mu na to: „Kto sa okúpал, potrebuje si umyť už len nohy a je celý čistý. A vy ste čistí, ale

nie všetci.“ Vedel totiž, kto ho zradí, – preto povedal: „Nie všetci ste čistí.“ * Keď im umyl nohy a obliekol si odev, znova si sadol k stolu a povedal im: „Chápete, čo som vám urobil? Vy ma oslovujete: »Učiteľ« a: »Pane« a dobre hovoríte, lebo to som. Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám. _____

AD LOTIONEM PEDUM

Ant.
III

M Andátum novum do vobis: * ut di-ligá-tis

ínvi-cem, sicut di-léxi vos, di-cit Dóminus.

— Nové prikázanie vám dávam: aby ste sa navzájom milovali, tak ako som ja miloval vás, hovorí Pán. _____

Psalmus 118-I,II

1. Be-á-ti immaculá-ti in vi- a: * qui ámbu-lant in le-ge Dómi-ni.
2. Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: *
in toto corde exquírunť eum.
3. Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
4. Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
5. Utinam dirigántur viæ meæ, *
ad custodiédas justificatiónes tuas!

6. Tunc **non** confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis **tuis**.
7. Confitébor tibi in directiÓne **cordis**: *
in eo quod dídici iudícia justítiae **tuæ**.
8. JustificatiÓnes **tuas** custÓdiam: *
non me derelínquas *usquequáque*.
9. In quo córrigit adolescéntior **viam suam**? *
in custodiéndo **sermÓnes tuos**.
10. In toto corde meo **exquisívi** te: * ne repéllas me a mandátis **tuis**.
11. In corde meo abscondi **elÓquia tua**: * ut non *peccem* **tibi**.
12. Benedíctus es, **Dómine**: * doce me justificatiÓnes **tuas**.
13. In **lábiis meis**, * pronuntiávi ómnia iudícia **oris tui**.
14. In via testimoniÓrum tuÓrum **delectátus** sum, *
sicut in ómnibus *divítiis*.
15. In mandátis tuis **exercébor**: * et considerábo *vias* **tuas**.
16. In justificatiÓnibus tuis **meditábor**: * non oblivíscar **sermÓnes tuos**.
17. Glória **Patri**, et **Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
18. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **semper**, *
et in *sæcula sæculórum*. **Amen**.

Blažení tí, čo idú cestou života bez poškorny, čo kráčajú podľa zákona Pánovho. * Blažení tí, čo zachovávajú jeho príkazy a celým srdcom ho vyhl'adávajú. * To sú tí, čo nepáchajú neprávosť a idú jeho cestami. * Ty si dal príkazy, aby sa verne plnili. * Kiež by ma moje cesty viedli tak, žeby som zachovával tvoje ustanovenia. * Veru nebudem zahanbený, keď budem dodržiavať všetky tvoje príkazy. * S úprimným srdcom ti chcem ďakovať, že som poznal tvoje spravodlivé výroky. * Tvoje ustanovenia chcem zachovať, len ty ma nikdy neopust'. * Ako sa mladík na svojej ceste udrží čistým? Tak, že bude zachovávať tvoje slová. * Celým svojím srdcom ťa vyhl'adávam; nedaj, aby som zabľúdl od tvojich príkazov. * V srdci si uchovávam tvoje výroky aby som proti tebe nezhrešil. * Pane, ty si velebený; nauč ma svoje ustanovenia. * Svojimi perami vypočítavam všetky výroky tvojich úst. * Keď idem cestou tvojich zákonov,

mám väčšiu radosť ako zo všetkého bohatstva. ✱ Chcem sa cvičiť v твоjich predpisoch, rozjímať o твоjich cestách. ✱ V твоjich ustanoveniach mám záľubu, na tvoje slová nechcem zabúdať.

~~~~~

Ant.
V

D Omi-ne, ✱ tu mi-hi la-vas pedes? Respóndit Jesus,
et di-xit e-i: Si non láve-ro ti-bi pedes, non habé-bis
partem mecum. V. Venit ergo ad Simónem Petrum, et di-xit e-i
Petrus. A. Dómi-ne. V. Quod ego fá-ci-o, tu nescis modo: sci-es
autem póste-a. A. Dómi-ne.

— Pane, ty mi chceš umývať nohy? Ježiš mu odpovedal: Ak ti neumyjem nohy, nebudeš mať so mnou podiel. ✱ Pristúpil teda k Šimonovi Petrovi a Peter mu povedal: ✱ Teraz ešte nechápeš, čo robám, ale neskôr pochopíš.

Melodia altera

Ant.

V

D

Omi-ne, * tu mi-hi la-vas pedes? Respóndit Jesus,

et di-xit e-i: Si non láve-ro ti-bi pedes, non habé-bis

partem mecum. V. Venit ergo ad Simónem Petrum, et di-xit e-i

Petrus. A. Dómi-ne. V. Quod ego fá-ci-o, tu nescis modo: sci-es

autem póste-a. A. Dómi-ne.

Ant.

II

D

Omi-nus Jesus, * postquam cená-vit cum discí-pu-lis,

su-is, lavit pe-des e-órum, et a-it il-lis: Sci-tis quid

fé-ce-rim vo- bis, e-go Dómi- nus et Magíster? Exémplum

de-di vo- bis, ut et vos i- ta fa-ci- á-tis.

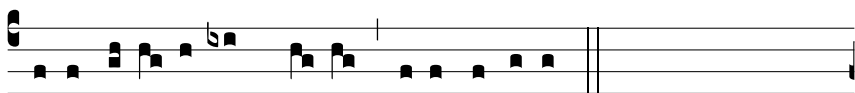
— Pán Ježíš, potom čo večeral so svojimi učeníkmi, umyl im nohy a povedal im: Vidíte, čo som vám urobil ja - Pán a učiteľ? Dal som vám príklad, aby ste si aj navzájom takto robili.

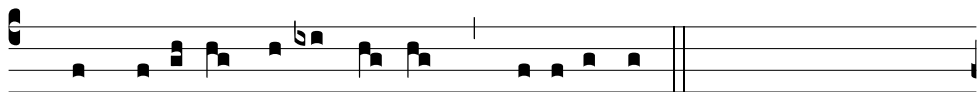
Offert.

VI

U

-bi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est.

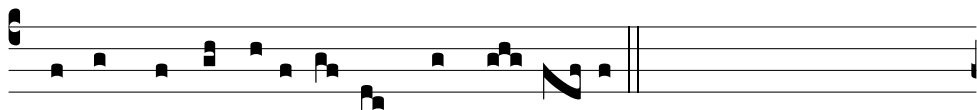
¶. Congregá-vit nos in u-num Christi amor.

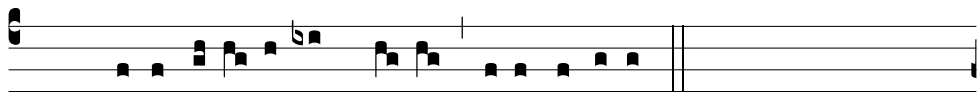
¶. Exsultémus, et in i-pso iucundémur.

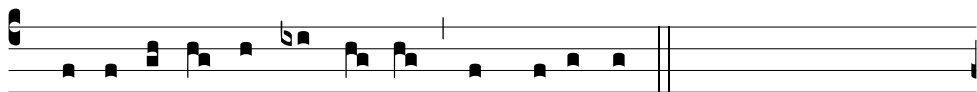
¶. Time-ámus, et amémus De-um vivum.

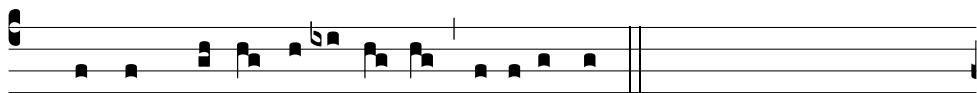
℣. Et ex corde di-li-gámus nos sin-cé- ro.

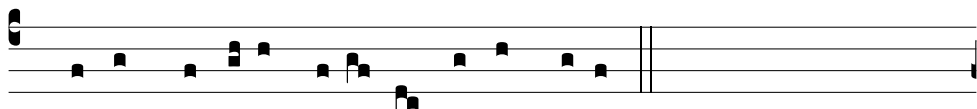
Ant. Ubi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est.

℣. Simul ergo cum in u-num congregámur:

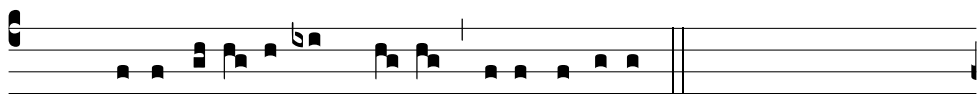
℣. Ne nos mente di-vi-dámur cave-ámus.

℣. Cessent iúrgi-a ma-lígna, cessent li-tes.

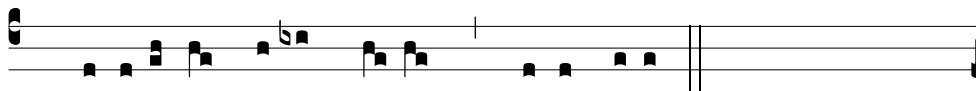
℣. Et in médi-o nostri sit Christus De- us.

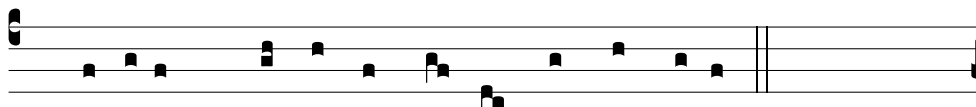
Ant. Ubi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est.

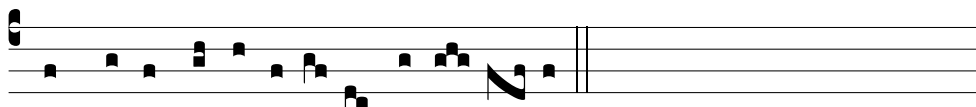
℣. Simul quoque cum be-á- tis vide-ámus.

℣. Glo-ri- ánter vultum tu-um, Christe De-us:

℣. Gáudi-um, quod est imménsum, atque probum.

℣. Sæcu-la per infi-ní- ta sæcu- ló- rum.

_____ Kde je láska opravdivá, tam Boh prebýva. ★ Láska Kristova nás zhromažďuje k stolu. V ňom sa všetci tešme, radujme sa spolu. Vrúcne ctíme Boha, nech je puto tuhšie. Milujme sa bratsky z otvorenej duše. ★ Keď nás teda láska spája pri oltári, hľad' me, by nás nikdy nedelili sváry. Nech sa od nás vzdialia nehody a spory, medzi nami Kristus večné bratstvo tvorí. ★ Kriste, Bože, daj nám s blaženými raja obdivovať krásu tvojho obličaja. Ty náš nesmierny zdroj čistej blaženosti, ktorá klíči v čase, zreje vo večnosti. _____

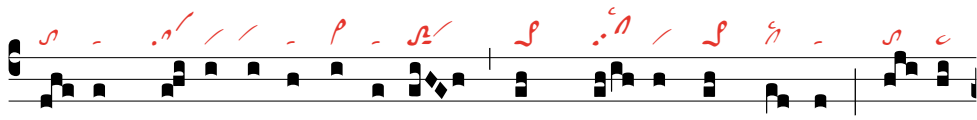

Communio
VIII

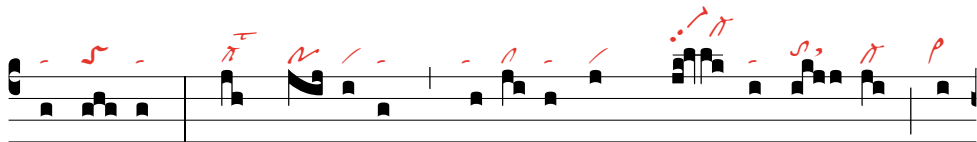
H

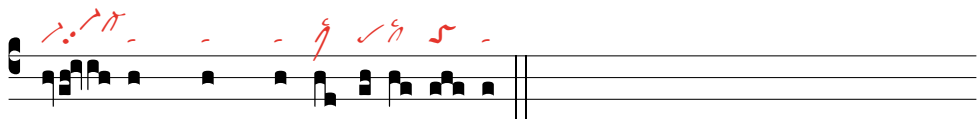
OC cor- pus, quod pro vobis tra- dé- tur: hic

ca- lix no-vi testaménti est in me- o sánguine, di- cit

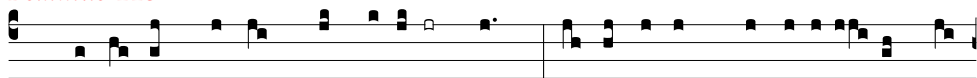
Dómi- nus: hoc fá- ci-te, quo-ti- escúmque súmi- tis, in

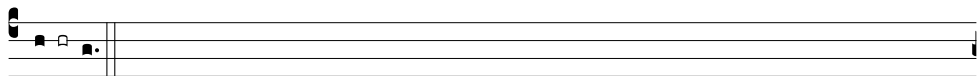
me- am commemo-ra-ti- ó- nem.

— *Toto je telo, ktoré sa obetuje za vás; tento kalich je nová zmluva, uzavretá mojou krvou. Kedykoľvek budete prijímať, robte to na moju pamiatku.* —

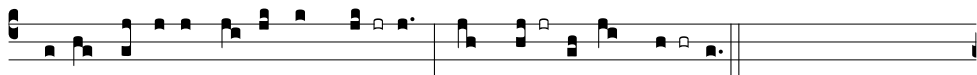
Psalmus 115

1. Cré-di-di, propter quod locútus sum: * e-go autem humi-li-á- tus sum

ni-mis.

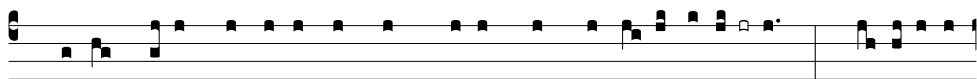
2. Ego di-xi in excéssu me- o: * Omnis homo mendax.

3. Quid retrí- bu-am Dómino, * pro ómnibus, quæ retrí- bu-it mi- hi?

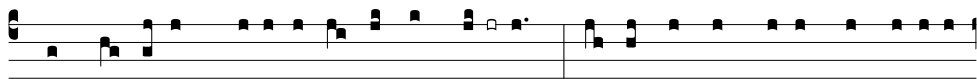
4. Cá-li-*cem* salu-tá-ris accípi-am: * et nomen Dómini invo-cá-bo.

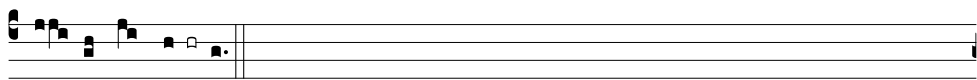
5. Vo-ta me-a Dómino reddam coram omni pópu-lo e- jus: * pre-ti-ósa

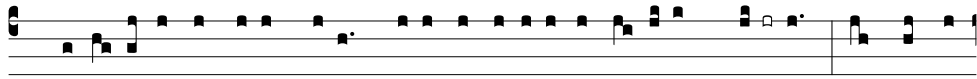
in conspéctu Dómini mors *sanctórum* e- jus:

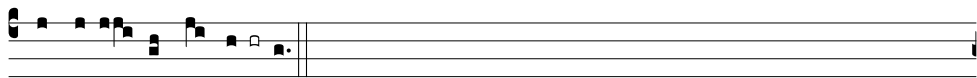
6. O Dómine, qui-a e-go *servus* tu- us: * e-go *servus* tu-us, et fí-li-us

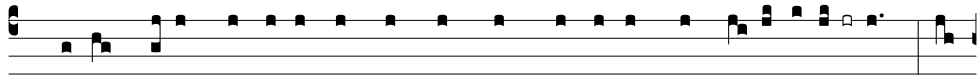
an-cíl-læ tu- æ.

7. Di-rupísti víncula me-a: † tibi sacri-ficábo *hósti-am* lau-dis, * et nomen

Dómini invo-cá-bo.

8. Vo-ta me-a Dómino reddam in conspéctu omnis pópu-li e- jus: * in

átri-is domus Dómini, in médi-o tu- i, Je-rúsa-lem.

Dôveroval som, aj keď som povedal: „Som veľmi pokorený.“ * V rozrušení som vyriekol: „Všetci ľudia klamú.“ * Čím sa odvd'ačím Pánovi za všetko, čo mi dal? * Vezmem kalich spásy a budem vzývať meno Pánovo. * Pánovi splním svoje sľuby pred všetkým jeho ľudom. V Pánových očiach má veľkú cenu smrť jeho

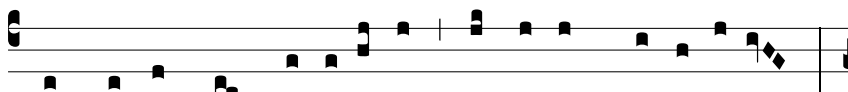

svätých. ✱ Pane, som tvoj sluha, som tvoj sluha a syn tvojej služobnice. ✱ Ty si mi putá rozviazal: obetu chvály ti prinesiem a budem vzývať meno Pánovo. ✱ Splním svoje sľuby Pánovi pred všetkým jeho ľuďom v nádvoiriach domu Pánovho, uprostred teba, Jeruzalem.

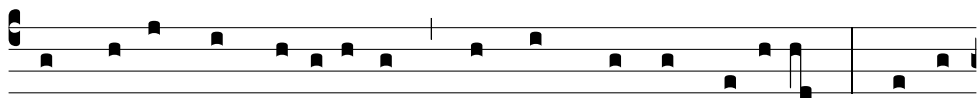
Hymn.

III

P

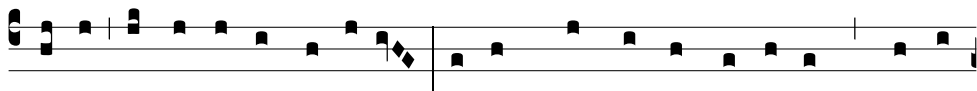
ANge lingua glo-ri-ó-si Córpo-ris mysté-ri-um,

Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mundi pré-ti-um Fructus

ventris gene-ró-si Rex effú-dit génti-um. 2. Nobis da-tus, nobis

na-tus Ex intácta Vírgine, Et in mundo conversá-tus, Sparso

verbi sémi-ne, Su-i mo-ras inco-lá-tus Mi-ro clausit órđine.

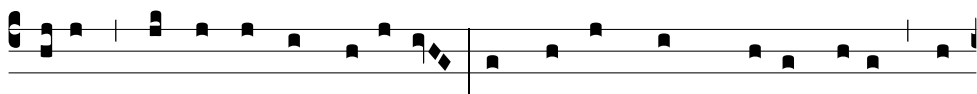
3. In suprémæ nocte cónæ Recúmbens cum frátribus, Ob-

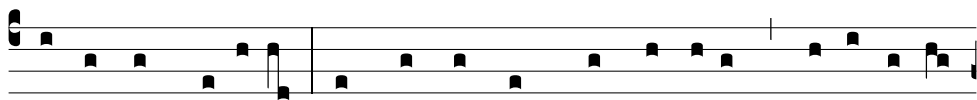
servá-ta lege plene Ci-bis in legá-li-bus, Cibum turbæ

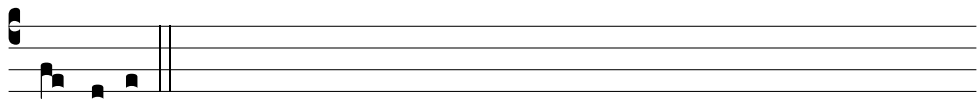
du-odénæ Sedat su- is má-nibus. 4. Verbum ca-ro, pánem

verum Verbo carnem éffi-cit: Fitque sanguis Christi merum, Et

si sensus dé-fi-cit, Ad firmándum cor sincérum So-la fi-des

súf-fi-cit.

_____ Sviatosť tela tajomného veleb, jazyk, vďačne chváľ! Veleb predrahu krv jeho, ktorú za nás vylieva; on plod lona panenského slávny, dobrý, večný Pán. * Nám je daný, narodený z čistej Panny Boh a Kráľ, chodieval po tejto zemi, slovo pravdy rozsieval, deň pred svojím umučením zjavil, jak nás miloval. * Keď si sadol večer k stolu, s učeníkmi večeral a baránka jedli spolu, jak zákon predpisoval; poslednú im zjavil vôľu: za pokrm sa všetkým dal. * Slovo v tele slovu dáva moc chlieb v telo premeniť, z vína sa krv Krista stáva, akože to pochopit? Čisté srdce viera pravá sama stačí presvedčiť'. _____

Hymn.

III

T

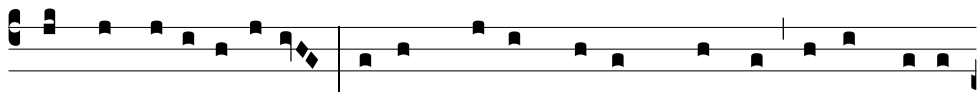
ANtum ergo sacraméntum Vene-rémur cénu-i: Et

antíquum documéntum Novo cedat rí-tu-i: Præstet fides

suppléméntum Sénsu-um de-féctu-i. 6. Geni-tó-ri, Geni-tóque

Laus et jubi-lá-ti-o, Sa-lus, honor, virtus quoque Sit et bene-

dícti-o: Procedénti ab utróque Compar sit laudá-ti-o. A-men.

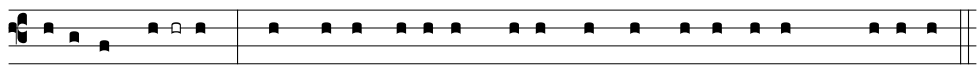
Ctime túto Sviatosť slávnú, zbožne skloňme kolená, bohoslužbu starodávnu náhrad nová, vznešená; pomôž zmyslom, ktoré slabnú, viera s láskou spojená. * Otcu, Synu jedinému chvála buď a plesanie, sláva, moc a česť ich menu, tak aj dobrorečenie; od obidvoch Poslanému rovnaké buď uctenie. —

Psalmus 21

1. De-us, De-us me-us, réspice in me: † quare me

dere-liquí-sti? * longe a salúte me-a verba de-lictórum me-órum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: *
et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in *sancto* **hábitas**: * laus Israël.
4. In te speravérunt *patres* **nostri**: * speravérunt, et liberásti eos.
5. Ad te clamavérunt, et *salvi* **facti** sunt: *
in te speravérunt, et non sunt confúsi.
6. Ego autem sum vermis, et *non* **homo**: *
oppróbrum hóminum, et abjéctio plebis.
7. Omnes vidéntes me *deris***érunt** me: *
locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
8. Sperávit in Dómino, erípiat **eum**: *
salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
9. Quóniam tu es, qui extraxísti *me de* **ventre**: *
spes mea ab ubéribus matris meæ.
10. In te projectus sum ex útero: † de ventre matris meæ Deus *meus* **es**
tu, * ne discésseris a me:
11. Quóniam tribulátio *próxima* est: * quóniam non est qui ádjuvet.
12. Circumdedérunt me *vítuli* **multi**: * tauri pingues obsedérunt me.
13. Aperuérunt super *me os* **suum**: * sicut leo rápiens et rúgiens.
14. Sicut *aqua ef***fusus** sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
15. Factum est cor meum tamquam *cera liqué***scens**: *
in médio ventris mei.
16. Aruit tamquam testa virtus *mea*, † et lingua mea adhæsit fáucibus
meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.
17. Quóniam circumdedérunt me *canes* **multi**: *
concílium malignántium obsédit me.
18. Foderunt manus meas et *pedes* **meos**: *
dinumeravérunt ómnia ossa mea.

-
19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: † divisérunt sibi vestiménta **mea**, * et super vestem meam misérunt sortem.
20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxiliúm *tuum* **a** me: * ad defensiónem meam cónspice.
21. Erue a frámea, Deus, *ánimam* **meam**: * et de manu canis únicam meam.
22. Salva me ex ore *leónis*: * et a cór nibus unicór nium humilitátem meam.
23. Narrábo nomen tuum frátribus **meis**: * in médio Ecclésiæ laudábo te.
24. Qui timétis Dóminum, laudáte **eum**: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.
25. Tímeat eum omne *semen* **Israël**: * quóniam non sprexit, neque despéxit deprecationem páuperis:
26. Nec avértit fáciem *suam* **a** me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.
27. Apud te laus mea in ecclésiá **magna**: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
28. Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui *requírun*t **eum**: * vivent corda eórum in sáculum sáculi.
29. Reminiscéntur et converténtur *ad* **Dóminum** * univér si fines terræ:
30. Et adorábunt in conspéctu **eius** * univérsæ famíliæ Géntium.
31. Quóniam Dómini *est* **regnum**: * et ipse dominábitur Géntium.
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes *pingues* **terræ**: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.
33. Et ánima mea *illi* **vivet**: * et semen meum sérviet ipsi.

---

34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: † et annuntiábunt cæli
justítiam ejus pópulo qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Slová môjho náreku sú d'aleko od toho, kto by ma zachránil. * Bože môj, volám vo dne, a nečuješ; volám v noci, a nenachádzam pokoja. * A predsa ty si svätý, ty tróniš na chvóľach Izraela. * V teba dúfali naši otcovia; dúfali a vyslobodil si ich. * K tebe volali a boli spasení, v teba dúfali a zahanbení neboli. * No ja som červ, a nie človek, ľuďom som na posmech a davu na opovrhnutie. * Vysmieľajú sa mi všetci, čo ma vidia, vykrúcajú ústa a potriasajú hlavou. * „Úfal v Pána, nech ho vyslobodí, nech ho zachráni, ak ho má rád.“ * Ved' ty si ma vyviedol z lona a na prsiach matky si mi dal spočinúť. Od samého zrodu som odkázaný na teba. * Ty si môj Boh, odkedy ma mať povila. Nevzd'al'uj sa odo mňa, * lebo sa blíži ku mne nešťastie a nieta, kto by mi pomohol. * Obkľučuje ma stádo juncov, obstupujú ma býky z Bášanu. * Otočujú na mňa svoje papule ako lev, čo plieni a reve. * Rozlievam sa sť a voda a uvoľňujú sa vo mne všetky kľby. * Srdce mi mäkne ako vosk a topí sa mi v útrobach. * Podnebie mi vysychá ako črepiny a jazyk sa mi lepí k hrtanu. Do prachu smrti ma odvádzaš. * Obkľučuje ma svorka psov, obstupuje ma tlupa zlosynov. * Prebodli mi ruky a nohy, môžem si spočítať všetky svoje kosti. * Lež oni si ma premeriavajú a skúmajú; delia si moje šaty a o môj odev hádžu lós. * Ale ty, Pane, nevzd'al'uj sa odo mňa, ty, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc. * Chráň mi dušu pred kopijou a môj život pred pazúrmí psov. * Vyslobod' ma z tlamy levovej, mňa úbohého chráň pred rohmi byvolov. * Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom a uprostred zhromaždenia chcem ťa velebiť. * Chváľte Pána, vy, ktorí sa ho bojíte, oslavujte ho, všetci Jakubovi potomci. * Nech majú pred ním bázeň všetky pokolenia Izraelove, ved' on nepohŕda, ani neopovrhne nešťastným chudákom; * ani svoju tvár neodvracia od neho, lež vyslyší ho, keď volá k nemu. * Tebe patrí moja chvála vo veľkom zhromaždení a svoje sľuby splním pred tvárou tých, čo sa boja Pána. * Chudobní sa najedia a budú nasýtení a Pána budú chváliť tí, čo ho hl'adajú: „Naveky nech žijú ich srdcia!“ * Pána budú spomínať a k nemu sa obrátia všetky zemské končiny, * jemu sa budú klaňať všetky rodiny národov. * Ved' Pánovo je kráľovstvo, on panuje nad národmi. * Jemu jedinému sa budú klaňať všetci, čo spia pod zemou; pred jeho tvárou padnú na zem všetci, čo zostupujú do prachu. * Aj moja duša bude preňho žiť a jemu bude slúžiť moje potomstvo. * Budúcim pokoleniam sa bude rozprávať o Pánovi a jeho spravodlivosť budú ohlasovať ľudu, ktorý sa narodí: „Toto urobil Pán.“

FERIA SEXTA IN PARASCEVE CELEBRATIO PASSIONIS DOMINI

AD LITURGIAM VERBI

Lectio 1 (Is 52:13–53:12)

Léctio libri Isaíæ prophétæ

Ecce prospere aget servus meus; exaltabitur et elevabitur et sublimis erit valde. Sicut obstupuérunt super eum multi, sic defórmis erat, quasi non esset hóminis spécies eius, filiórum hóminis aspéctus eius, sic dispérget gentes multas. Super ipsum continébunt reges os suum, quia, quæ non sunt narráta eis, vidérunt et, quæ non audiérunt, contempláti sunt. «Quis crédidit audítui nostro, et bráchium Dómini cui revelátum est?

Et ascéndit sicut virgúltum coram eo et sicut radix de terra sitiénti. Non erat spécies ei neque decor, ut aspicerémus eum, et non erat aspéctus, ut desiderarémus eum. Despéctus erat et novíssimus virórum, vir dolórum et sciens infirmitátem, et quasi abscondebámus vultum coram eo; despéctus, unde nec reputabámus eum.

Vere languóres nostros ipse tulit et dolóres nostros ipse portávit; et nos putávimus eum quasi plagátum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra; disciplína pacis nostræ super eum, et livóre eius sanáti sumus.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit; et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum». Afflíctus est et ipse subiécit se et non apérui os suum; sicut agnus, qui ad occisiónem dúcitur, et quasi ovis, quæ coram tondéntibus se obmútuít et non apérui os suum.

Angústia et iudício sublátus est. De generatióne eius quis curábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium; propter scelus pópuli mei percússus est ad mortem. Et posuérunť sepúlcrum eius cum ímpiis, cum divítibus túmulum eius, eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore eius.

Et Dóminus vóluit contérere eum infirmitáte. Si posúerit in piáculum ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu eius prosperábitur. Propter labórem ánimæ eius vidébit lucem, saturábitur in sciéntia sua. Iustificábit iustus servus meus multos et iniquitátes eórum ipse portábit.

Ideo dispértiam ei multos, et cum fórtibus dívidet spólia, pro eo quod trádedit in mortem ánimam suam et cum scelerátis reputátus est; et ipse peccátum multórum tulit et pro transgressóribus rogat.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

Hľa, úspech bude mať môj služobník, pozdvihne, vyvýši, zvelebí sa veľmi. Ako sa nad ním zhrozili mnohí, – ved' neľudsky je znetvorený jeho výzor a jeho obraz je nepodobný človeku – tak ho budú obdivovať mnohé národy, králi si pred ním zatvoría ústa. Ved' uvidia, o čom sa im nevravelo, a poznajú, čo neslýchali! Kto by uveril, čo sme počuli, a komu sa zjavilo Pánovo rameno? * Ved' vzišiel pred ním st'a ratoliestka a ako koreň z vyschnutej zeme. Nemá podoby ani krásy, aby sme hľadeli na neho, a nemá výzoru, aby sme po ňom túžili. Opovrhnutý a posledný z ľudí, muž bolesti, ktorý poznal utrpenie, pred akým si zakrývajú tvár, opovrhnutý, a preto sme si ho nevážili. * Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťožil, no my sme ho pokladali za zbitého, stestaneľho Bohom a pokoreného. On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení. * Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme každý vlastnou cestou; a Pán na neho uvalil nepravosť nás všetkých. Obetoval sa, pretože sám chcel, a neotvoril ústa; ako baránka viedli ho na zabitie a ako ovcu, čo onemie pred svojím strihačom, (a neotvoril ústa). * Z úzkosti a súdu ho vyrovali a kto pomyslí na jeho pokolenie? Ved' bol vyťatý z krajiny živých, pre hriech svojho ľudu dostal úder smrteľný. So zločincami mu dali hrob, jednako s boháčom bol v smrti, lebo nerobil násilie, ani podvod nemal v ústach. * Pánovi sa však páčilo zdrviť ho utrpením... Ak dá svoj život na obeť za hriech, uvidí dlhoveké potomstvo a podarí sa skrze neho vôľa Pánova. Po útrapách sa jeho duša nahl'adí dosýta. Môj spravodlivý služobník svojou vedomosťou ospravedlní mnohých a on poniesie ich hriechy. * Preto mu dám za údel mnohých a početných dostane za korisť, lebo vyľal svoju dušu na smrť a pripočítali ho k hriešnikom. On však niesol hriechy mnohých a prihováral sa za zločincov.

Tractus

II

D

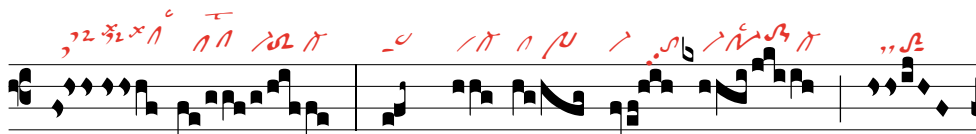

Omi- ne,

*

exáu-di

o-ra-ti- ónem

me-

am,

et cla- mor

me-

us

ad

te

vé-

ni- at.

¶

Ne avér-

tas fá-ci- em tu- am a me:

in quacúmque

di- e trí- bu- lor,

inclí- na

ad me

aurem

tu- am.

¶

In quacúmque di-

e invo-cá- ve-

ro te, ve-ló- ci-ter exáudi me.

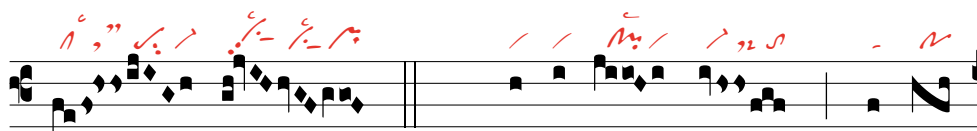
¶ Qui- a de- fe-cé- runt si-cut

fu- mus di- es me- i: et

ossa me- a si-cut in frixó- ri- o con-frí- xa

sunt. ¶ Percússus sum si-cut

fe- num, et áru- it cor me- um: qui- a oblí- tus

sum man- du-cá- re panem me-um.

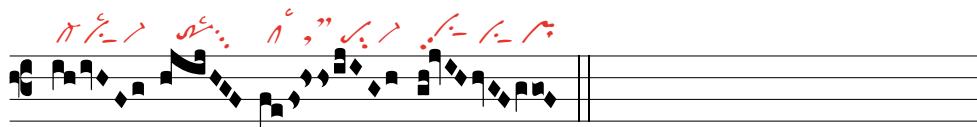
V. Tu

exsúrgens Dómi- ne, mi-se ré- be-ris Si- on:

qui- a ve-nit tem- pus mi- se-rén-di

e- jus.

Pane,
vyslyš moju modlitbu a moje volanie nech dôjde ku tebe. Neskrývaj svoju tvár pred mnou;
v deň môjho súženia nakloň ku mne svoj sluch. * Kedykoľvek t'a budem vzývať, čím skôr
ma vypočuj. * Lebo moje dni sa tratia ako dym a kosti mám rozpálené sť'a pahreba. * Moje
srdce je zdeptané ako tráva a vysychá, takže zabúdam jest' svoj chlieb. * Vstaň a zľutuj sa
nad Sionom, lebo už je čas, aby si sa nad ním zľutoval.

Lectio 1 (Hebr 4:14-16; 5:7-9)

Léctio Epístolæ ad Hebræos

Fratres: Habéntes pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Iesum
Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus pontíficem,

qui non possit cōmpati infirmitātibus nostris, tentātum autem per ómnia secúndum similitúdinem absque peccāto; adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiae, ut misericórdiam consequámur et grátiam inveniámus in auxiliū oportúnum.

Christus enim in diébus carnis suae, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre váldo et lácrimis ófferens et exaudítus pro sua reveréntia, et quidem cum esset Fílius, dídicit ex his, quæ passus est, obcœdiéntiam; et, consummátus, factus est ómnibus obcœdiéntibus sibi auctor salútis aetérnae.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

_____ *Ked'že teda máme vznešeného veľ'kňaza, ktorý preníkol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držíme sa svojho vyznania. Ved' nemáme veľ'kňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; ved' bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu. Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase. ✱ On v dňoch svojho pozemského života so silným výkrikom a so slzami prednášal prosby a modlitby tomu, ktorý ho mohol zachrániť od smrti; a bol vyslyšaný pre svoju bohabojnosť. A hoci bol Synom, z toho, čo vytrpel, naučil sa poslušnosti; a keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, ktorí ho poslúchajú.* _____

~~~~~

Graduale
V

C

Hris-tus factus est pro no-bis o-bé-di-ens
us-que ad mor-tem, mor-tem au-tem cru-cis.

℣. Propter quod et De-us exaltávit illum,

et de-dit il-li no-men, quod est

super om-ne no-men.

— Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. ★ Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno. —

Lectio 1 (Io 18:1–19:42)

Passio Dómini nostri Iesu Christi secúndum Ioánnem

In illo témpore: Egréssus est Iesus cum discípu-
lis suis trans torrén-tem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse et discípu-
li eius...

Ježiš vyšiel so svojimi učeníkmi za potok Cedron. Tam bola záhrada. Vošiel do nej on i jeho učeníci. O tom mieste však vedel aj jeho zradca Judáš, lebo Ježiš sa tam často schádzal so svojimi učeníkmi. Judáš vzal kohortu a sluhov od veľkňazov a farizejov a prišiel ta s lampášmi, fakľami a zbraňami. Ale Ježiš, keď že vedel všetko, čo malo naňho prísť, popodišiel a opýtal sa ich: „Koho hľadáte?“ Odpovedali mu: „Ježiša Nazaretského.“ Povedal im: „Ja som.“ Bol s nimi aj zradca Judáš. Ako im povedal: „Ja som,“ cívali a popadali na zem. Znova sa ich teda opýtal: „Koho hľadáte?“ Oni povedali: „Ježiša Nazaretského.“ Ježiš odvetil: „Povedal som vám: Ja som. Keď teda mňa hľadáte, týchto nechajte odísť!“ Tak sa malo splniť slovo, ktoré povedal: „Z tých, ktorých si mi dal, nestratil som ani jedného.“ Šimon Peter mal meč. Vytasil ho, zasiahol ním veľkňazovho sluhu a odťal mu pravé ucho. Sluha sa volal Malchus. Ale Ježiš Petrovi povedal: „Schovej meč do pošvy! Azda nemám piť kalich, ktorý mi dal Otec?!” ★ Kohorta, veliteľ a židovskí sluhovia Ježiša chytli, zviazali ho a priviedli najprv k Annášovi; bol totiž test'om Kajfáša, ktorý bol veľkňazom toho roka. A bol to Kajfáš, čo poradil Židom: „Je lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud.“ Za Ježišom šiel Šimon Peter a iný učeník. Ten učeník sa poznal s veľkňazom a vošiel s Ježišom do veľkňazovho dvora, Peter však ostal vonku pri dverách. Potom ten druhý učeník, čo sa poznal s veľkňazom, vyšiel, prehovoril s vrátničkou a vovie-

dol ta Petra. Tu vrátnička povedala Petrovi: „Nie si aj ty z učeníkov toho človeka?“ On vravel: „Nie som.“ Stáli tam sluhovia a strážnici, ktorí si rozložili oheň, lebo bolo chladno, a zohrievali sa. S nimi stál aj Peter a zohrievал sa. Veľkňaz sa vypytoval Ježiša na jeho učeníkov a na jeho učenie. Ježiš mu odpovedal: „Ja som verejne hovoril svetu. Vždy som učil v synagóge a v chráme, kde sa schádzajú všetci Židia, a nič som nehovoril tajne. Prečo sa pýtaš mňa? Opýtaj sa tých, ktorí počuli, čo som im hovoril! Oni vedia, čo som hovoril.“ Ako to povedal, jeden zo sluhov, čo tam stál, udrel Ježiša po tvári a povedal: „Tak odpovedáš veľkňazovi?“ Ježiš mu odvetil: „Ak som zle povedal, dokáž, čo bolo zlé, ale ak dobre, prečo ma biješ?!“ A tak ho Annáš zviazaného poslal k veľkňazovi Kajfášovi. Šimon Peter tam stál a zohrievал sa. I pýtali sa ho: „Nie si aj ty z jeho učeníkov?“ On zaprel: „Nie som.“ Jeden z veľkňazových sluhov, príbuzný toho, ktorému Peter odťal ucho, vravel: „A nevidel som ťa s ním v záhrade?!“ Peter znova zaprel – a vtom zaspieval kohút. ✱ Od Kajfáša viedli Ježiša do vládnej budovy. Bolo už ráno. Ale oni do vládnej budovy nevošli, aby sa nepoškvrnili a mohli jesť veľkonočného baránka. Preto vyšiel von za nimi Pilát a opýtal sa: „Akú žalobu podávate proti tomuto človeku?“ Odpovedali mu: „Keby tento nebol zločinec, neboli by sme ti ho vydali.“ Pilát im povedal: „Vezmite si ho vy a súd'te podľa svojho zákona!“ Židia mu odpovedali: „My nesmieme nikoho usmrtiť.“ Tak sa malo splniť Ježišovo slovo, ktorým naznačil, akou smrťou zomrie. Pilát opäť vošiel do vládnej budovy. Predvolal si Ježiša a spýtal sa ho: „Si židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Hovoríš to sám od seba, alebo ti to iní povedali o mne?“ Pilát odvetil: „Vari som ja Žid? Tvoj národ a veľkňazi mi ťa vydali. Čo si vykonal?“ Ježiš povedal: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa bili, aby som nebol vydaný Židom. Lenže moje kráľovstvo nie je stadiaľto.“ Pilát mu povedal: „Tak predsa si kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“ Pilát mu povedal: „Čo je pravda?“ Ako to povedal, znova vyšiel k Židom a vravel im: „Ja na ňom nenachádzam nijakú vinu. Je však u vás zvykom, že vám na Veľkú noc prepúšťam jedného väzňa. Chcete teda, aby som vám prepustil židovského kráľa?“ Oni znova kričali: „Toho nie, ale Barabáša!“ A Barabáš bol zbojník. ✱ Vtedy Pilát Ježiša vzal a dal ho zbičovať. Vojaci uplietli z trnia korunu, položili mu ju na hlavu a odeli ho do purpurového plášťa. Prichádzali k nemu a hovorili: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“ A bili ho po tvári. Pilát znova vyšiel a povedal im: „Pozrite, privádzam vám ho von, aby ste vedeli, že na ňom nijakú vinu nenachádzam.“ Ježiš vyšiel von s trňovou korunou a v purpurovom plášti. Pilát im povedal: „Hľa, človek!“ Len čo ho zazreli veľkňazi a ich sluhovia, kričali: „Ukrižuj! Ukrižuj ho!“ Pilát im povedal: „Vezmite si ho a ukrižujte. Ja na ňom nenachádzam vinu.“ Židia mu odpovedali: „My máme zákon a podľa zákona musí umrieť, lebo sa vydával za Božieho Syna.“ Keď to Pilát počul, ešte väčšmi sa naľakal. Znova vošiel do vládnej budovy a spýtal sa Ježiša: „Odkiaľ si?“ Ale Ježiš mu neodpovedal. Pilát sa ho spýtal: „So mnou sa nechceš rozprávať?! Nevieš, že mám moc prepustiť ťa a moc ukrižovať ťa?“ Ježiš odpovedal: „Nemal by si nado mnou nijakú moc, keby ti to nebolo dané zhora. Preto má väčší hriech ten, čo ma vydal tebe.“ ✱ Od tej chvíle sa Pilát usiloval prepustiť ho. Ale Židia kričali: „Ak ho prepustiš, nie si priateľom cisára. Každý, kto sa vydáva za kráľa, stavia sa proti cisárovi.“ Keď Pilát počul tieto slová, vyviedol Ježiša von a sadol si na súdnu stolicu na mieste zva-

nom Lithostrotus, po hebrejsky Gabbatha. Bol Prípravný deň pred Veľkou nocou, okolo poludnia. Tu povedal Židom: „Hľa, váš kráľ!“ Ale oni kričali: „Preč s ním! Preč s ním! Ukrižuj ho!“ Pilát im povedal: „Vášho kráľa mám ukrižovať?“ Veľkňazi odpovedali: „Nemáme kráľa, iba cisára!“ Tak im ho teda vydal, aby ho ukrižovali. A oni prevzali Ježiša. * Sám si niesol kríž a vyšiel na miesto, ktoré sa volá Lebka, po hebrejsky Golgota. Tam ho ukrižovali a s ním iných dvoch, z jednej i druhej strany, Ježiša v prostriedku. Pilát vyhotovil aj nápis a pripevnil ho na kríž. Bolo tam napísané: „Ježiš Nazaretský, židovský kráľ.“ Tento nápis čítalo mnoho Židov, lebo miesto, kde Ježiša ukrižovali, bolo blízko mesta; a bol napísaný po hebrejsky, latinsky a grécky. Židovskí veľkňazi povedali Pilátovi: „Nepíš: Židovský kráľ, ale: On povedal: »Som židovský kráľ.«“ Pilát odpovedal: „Čo som napísal, to som napísal.“ * Keď vojaci Ježiša ukrižovali, vzali jeho šaty a rozdelili ich na štyri časti, pre každého vojaka jednu. Vzali aj spodný odev. Ale tento odev bol nezošľvaný, odhora v celku utkaný. Preto si medzi sebou povedali: „Netrhajme ho, ale losujme oň, či bude!“ Aby sa splnilo Písmo: „Rozdelili si moje šaty a o môj odev hodili los.“ A vojaci to tak urobili. * Pri Ježišovom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe. * Potom Ježiš vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: „Žízňim.“ Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: „Je dokonané.“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha. * Keďže bol Prípravný deň, Židia požiadali Piláta, aby ukrižovaným polámali nohy a sňali ich, aby nezostali telá na kríži cez sobotu, lebo v tú sobotu bol veľký sviatok. Prišli teda vojaci a polámali kosti prvému aj druhému, čo boli s ním ukrižovaní. No keď prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, kosti mu nepolámali, ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda. A ten, ktorý to videl, vydal o tom svedectvo a jeho svedectvo je pravdivé. On vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy uverili. Toto sa stalo, aby sa splnilo Písmo: „Kosť mu nebude zlomená.“ A na inom mieste Písmo hovorí: „Uvidia, koho prebodli.“ * Potom Jozef z Arimatey, ktorý bol Ježišovým učeníkom, ale tajným, lebo sa bál Židov, poprosil Piláta, aby mu dovolil sňať Ježišovo telo. A Pilát dovolil. Išiel teda a sňal jeho telo. Prišiel aj Nikodém, ten, čo bol kedysi u neho v noci. Priniesol asi sto libier zmesi myrhy s aloou. Vzali Ježišovo telo a zavinuli ho do plátna s voňavými olejmi, ako je u Židov zvykom pochovávať. V tých miestach, kde bol ukrižovaný, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nik neležal. Tam teda uložili Ježiša, lebo bol židovský Prípravný deň a hrob bol blízko.

ORATIO UNIVERSALIS

I. ZA SVÄTÚ CIRKEV

Modlime sa, milovaní bratia a sestry, za svätú Božiu Cirkev: nech jej náš Boh a Pán láskavo udelí pokoj, jednotu a ochranu na celom svete, aby sme mohli pokojne a nerušené oslavovať Boha Otca všemohúceho.

Všemohúci a večný Bože, ty si v Kristovi zjavil svoju slávu všetkým národom; ochraňuj dielo svojej lásky, aby Cirkev, rozšírená po celom svete, vytrvala v pevnej viere a neohrozene ťa vyznávala. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

II. ZA PÁPEŽA

Modlime sa za nášho Svätého Otca, ktorého si náš Boh a Pán vyvolil spomedzi biskupov: nech ho chráni a zachová pre svoju Cirkev, aby mohol spravovať svätý ľud Boží.

Všemohúci a večný Bože, od tvojej vôle závisí všetko; láskavo vypočuj naše prosby a ochraňuj nášho najvyššieho pastiera, aby kresťanský ľud, ktorý si mu zveril, pod jeho vedením rástol vo viere a láske. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

III. ZA BISKUPOV, KŇAZOV, DIAKONOV A VŠETOK VERIACI LUD

Modlime sa za nášho biskupa, za všetkých biskupov, kňazov a diakonov svätej Cirkvi za všetok veriaci ľud.

Všemohúci a večný Bože, tvoj Duch posväcuje a spravuje celú Cirkev; vypočuj naše prosby za tvojich služobníkov a udeľ im milosť, aby ti všetci verne slúžili. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

IV. ZA KATECHUMENOV

Modlime sa za tých, čo sa pripravujú na krst: nech náš Boh a Pán pripraví ich srdcia a otvorí im náruč svojho milosrdenstva, aby v prameni znovuzrodenia dosiahli odpustenie hriechov a nový život v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.

Všemohúci a večný Bože, ty stále požehnávaš svoju Cirkev novým potomstvom; zveľad'uj dar viery a poznania v tých, čo sa pripravujú na krst, aby sa znovuzrodili v krstnom prameni a stali sa tvojimi deťmi. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

V. ZA JEDNOTU KREŠŤANOV

Modlime sa za všetkých bratov, čo veria v Krista a úprimne žijú podľa pravdy: nech ich náš Boh a Pán zjednotí a zachová vo svojej jedinej Cirkvi.

Všemohúci a večný Bože, ty zjednocuješ rozdelených a zjednotených zachovávaš vo svornosti láskavo zhliadni na všetkých, ktorí veria v tvojho Syna, a keďže nás posvätil ten istý krst, nech nás spája aj pravá viera a vzájomná láska. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

VI. ZA ŽIDOV

Modlime sa aj za synov židovského národa, lebo oni boli prví, ku ktorým Pán prehovoril: nech vzrastajú v láske k Bohu a vo vernosti k jeho zákonu.

Všemohúci a večný Bože, ty si dal svoje prisľúbenia Abrahámovi a jeho potomkom; milostivo vypočuj prosby svojej Cirkvi za národ, ktorý bol tvojím vyvolaným ľuďom, aby dosiahol plné vykúpenie. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

VII. ZA TÝCH, ČO NEVERIA V KRISTA

Modlime sa za tých, čo neveria v Krista, aby ich Duch Svätý osvietil a priviedol na cestu spásy.

Všemohúci a večný Bože, daj, aby tí, čo nevyznávajú Krista, žili pred tvojou tvárou statočným životom, a tak došli k pravde; nám však pomôž vždy hlbšie vnikať do tajomstiev tvojho života a rásť vo vzájomnej láske, aby sme boli vo svete vždy dokonalejšími svedkami tvojej dobroty. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

VIII. ZA TÝCH, ČO NEVERIA V BOHA

Modlime sa za tých, čo neveria v Boha, aby úprimne žili podľa svedomia, a tak došli k poznaniu pravého Boha.

Všemohúci a večný Bože, ty si vložil do srdca človeka takú silnú túžbu po tebe, že sa uspokojí len vtedy, keď ťa nájde; prosíme ťa, daj, nech všetci pocítia prejavy tvojej lásky a povzbudia sa na príkladnom živote tvojich veriacich, aby napriek všetkým prekážkam a ťažkostiam uznali, že ty jediný si pravý Boh a Otec všetkých ľudí. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

IX. ZA TÝCH, ČO SPRAVUJÚ ŠTÁT

Modlime sa za tých, čo spravujú štát: nech náš Boh a Pán vedie ich mysle a srdcia, aby podľa jeho vôle pracovali za pravý pokoj a slobodu pre všetkých.

Všemohúci a večný Bože, v tvojich rukách sú ľudské srdcia i práva národov; dobrotovo pomáhaj tým, čo nás zákonite spravujú, aby všade presadzovali pravý pokoj, blahobyť ľudu a náboženskú slobodu. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

X. ZA TÝCH, ČO ZNÁŠAJÚ ÚTRAPY

Modlime sa, milovaní bratia a sestry, k Bohu Otcu všemohúcemu, aby oslobodil svet od všetkých neporiadkov, odvrátil choroby, zahnal hlad, oslobodil nevinne väznených, ujal sa utláčaných, cestujúcim doprial bezpečnosť, vzdialeným z domova šťastný návrat, chorým zdravie a umierajúcim večnú spásu.

Všemohúci a večný Bože, útecha zarmútených a posila trpiacich, vypočuj prosby tých, čo ťa vzývajú vo svojich súženiach, a poteš ich v každej núdzi svojou láskavou pomocou. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

ADORATIO SANCTÆ CRUCIS

INVITATIO IN OSTENDENDA SANCTA CRUCE

VI

E c-ce li-gnum Cru-cis, in quo sa-lus-

mun-di pe-pén- dit.

Omnes: Ve-ní-te, a-do-ré-mus.

Hl'a, drevo kríža, na ktorom zomrel spasiteľ sveta - pod'te, pokloňme sa! _____

CANTUS IN ADORATIONE S. CRUCIS PERAGENDI

Ant.
IV

C

Rucem tu-am * ado-rá-mus, Dómine: et sanctam

resurrecti-ónem tu-am laudá-mus et glo-ri-fi-cá-mus: ecce

enim propter lignum ve- nit gáudi-um in u-ni-vérso

mundo.

Ps. De-us mi-se-re-á-tur nostri, et be-ne-dí-cat nobis: illúminet

vultum su-um super nos, et mi-se-re-á-tur nostri.

Et repetitur antiphona Crucem tuam.

— Pane, vzdávame úctu tvojmu krížu, velebíme a oslavujeme tvoje zmŕtvychvstanie, lebo drevo kríža prinieslo radosť celému svetu. * Bože, buď nám milostivý a žehnaj nás; a tvoja tvár nech žiari nad nami. —

IMPROPERIA

I

P Opu-le mé-us, quid fé-ci tí-bi? Aut in quo

contristávi te? Respón-de mi-hi. V. Qui- a e-dú-xi te de

terra Ægýpti: pa-rá-sti Crucem Salva-tó-ri tu-o.

____ Ó l'ud môj, čo som ti urobil? Alebo čím som t'a zarmútil? Odpovedz mi! * Ja som t'a
 vyviedol z egyptskej krajiny, a ty si pripravil kríž svojmu Spasiteľovi.

H A-gi- os o The-os.

S Auctus De-us.

H A-gi- os Ischyrós.

S Auctus Fortis.

H Agi- os Athána-tos, e-lé-i-son hymás.

S

Anctus Immortá-lis, mi-se- ré-re no-bis.

— Svätý Bože, * svätý silný, * svätý nesmrteľný, zmiluj sa nad nami. —

Q

Ui- a e-dú- xi te per de-sér- tum quadraginta

annis, et manna ci-bávi te, et introdú-xi in ter- ram sa- tis

óptimam: pa-rá- sti crucem Salva-tó- ri tu-o. Ha-gi- os...

— Ja som t'a štyridsat' rokov viedol púšť'ou, krmil som t'a mannou a priviedol do úrodnej krajiny, a ty si pripravil kríž svojmu Spasiteľovi. —

Q

Uid ultra dé-bu- i fá-ce-re ti-bi, et non fe-ci? E- go qui-

dem plan-tá-vi te víne-am me-am spe-ci- o-síssimam: et tu fac-

ta es mi-hi nimis amá-ra: acé-to namque si-tim me-am po-tás-

ti: et lánce-a perfo-rásti la-tus Salva-tó- ri tu-o. Ha-gi- os...

_____ Čo som mal ešte pre teba urobiť? Ved' som t'a
vysadil ako svoju najkrajšiu vinicu, ale ty si mi priniesol iba trpkosti, lebo octom si mi hasil
smäd a kopijou si prebodol srdce svojho Spasiteľa. _____

II

-go propter te flagellávi Ægýptum cum primogéni-tis

su- is: et tu me flagellátum tradidísti.

_____ Pre teba som tordo stíhal Egypt a pobil jeho prvorodených, a ty si ma zbičoval a hnal na
smrť. _____

Chorus repetit:

Opu-le mé-us, quid fé- ci tí-bi? Aut in quo

contristávi te? Respón-de mi-hi.

Ó l'ud môj, čo som ti urobil? Alebo čím som t'a zarmútil? Odpovedz mi!

Ÿ. Ego te edúxi de Ægýpto, demérso Phara-óne in mare

Rubrum: et tu me tradidisti princípibus sacerdotum. Popule meus.

— Ja som t'a vyviedol z egyptskej krajiny a faraóna som nechal utonúť v Červenom mori, a ty si ma za to priviedol pred veľradu. —

Ÿ. Ego ante te apéru-i ma-re: et tu aperu-ísti lánce-a latus

me-um. Popule meus.

— Ja som ti otvoril cestu cez Červené more, a ty si mi kopijou otvoril srdce. —

Ÿ. Ego ante te præ-ívi in columna nu-bis: et tu me duxísti ad

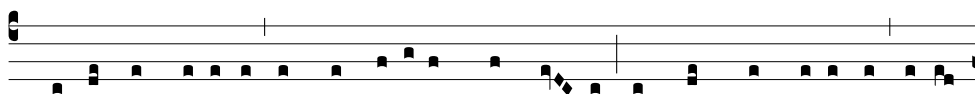
prætó-ri-um Pi-lá-ti. Popule meus.

— Ja som šiel pred tebou v oblačnom stĺpe, a ty si ma priviedol pred Pilátov súd. —

Ÿ. Ego te pavi manna per desér-tum: et tu me cecidísti álapis

et flagéllis. Popule meus.

Ja som t'a krmil mannou na púšti, a ty si ma bičoval a potupoval.

Ÿ. Ego te potávi aqua salútis de pe-tra: et tu me potásti felle
et acéto. Popule meus.

Ja som t'a zázračne občerstvoval vodou zo skaly, a ty si ma napájal žľou a octom.

Ÿ. Ego propter te Chananæ-órum reges percús-si: et tu
percussísti arúndine caput me-um. Popule meus.

Ja som za teba bil kanaánskych kráľov, a ty si ma bil trstinou po hlave.

Ÿ. Ego dedi tibi sceptrum regá-le: et tu dedísti cápi-ti
me-o spíne-am corónam. Popule meus.

Ja som ti daroval kráľovské žezlo, a ty si mi dal na hlavu trňovú korunu.

Ÿ. Ego te exaltávi magna virtú-te: et tu me suspendísti in
pa-tíbulo crucis. Popule meus.

Ja som t'a preslávil veľkými skutkami, a ty si ma za to všetko ukrižoval.

Hymn.

I

C

Rux fidé-lis, inter omnes Arbor una nó-bi-lis: Nulla

ta-lem silva pro-fert, Fronde, fló-re, gérmi-ne: * Dulce lignum,

dulces clavos, Dulce pondus sústi-net.

I

P

Ange, lingua, glo-ri-ó-si Praé-li-um certámi-nis, Et

su-per Cru-cis trophaé-o Dic tri-úm-phum nó-bi-lem:

Quá-li-ter Redémptor orbis Immo-lá-tus ví-ce-rit.

*Repetitur Crux fidelis usque ad * Dulce lignum.*

℣. De pa-réntis pro-toplá-sti Fráude Fáctor cóndo-lens, Quando

pómi no-xi- á-lis In né-cem mórsu rú- it: Ipse lígnum tunc

no-távit, Dámna lígni ut sólve-ret. * Dúlce

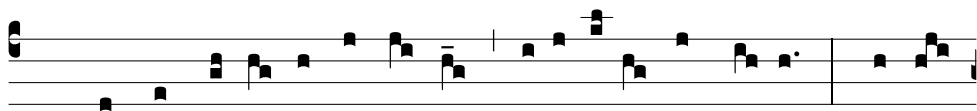
℣. Hoc opus nostrae sa-lú-tis Ordo depopósce-rat: Multi- fórmis

pro-di-tó-ris Ars ut artem fál-le-ret: Et me-dé-lam ferret

inde, Hostis unde laése-rat. * Crux fidélis

℣. Quando ve-nit ergo sa-cri Pleni-túdo témpo-ris, Missus

est ab arce Patris Na-tus, orbis Cóndi-tor: Atque ventre

virgi-ná-li Carne factus pró-di- it. * Dulce lignum

℣. Vagit infans inter arcta Cóndi-tus praese-pi- a: Membra

pannis invo-lú-ta Virgo Ma-ter ál-li-gat: Et ma-nus pedésque

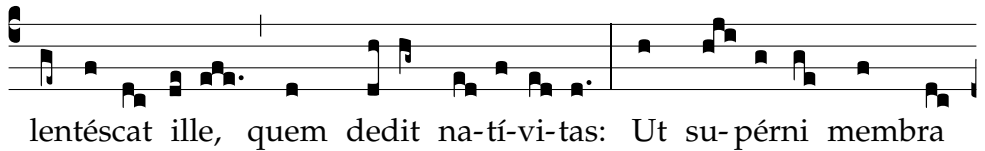
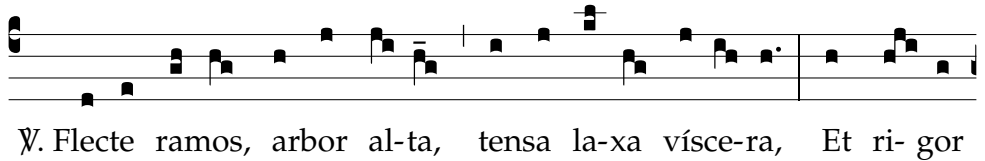
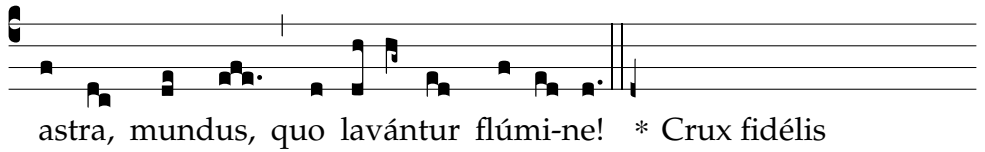
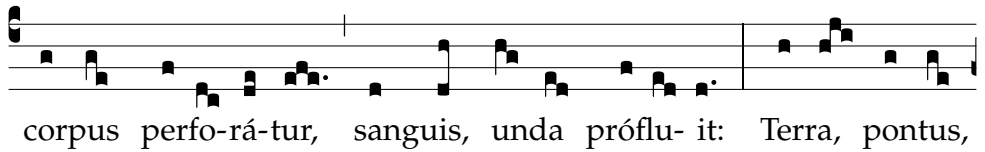
et crura Stricta cingit fásci- a. * Crux fidélis

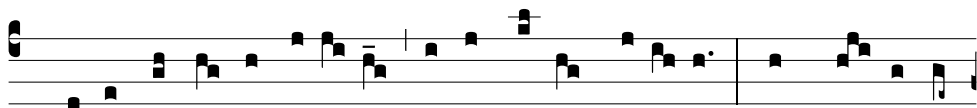

℣. Lustris sex qui iam pe-rá-ctis, tempus implens córpo-ris, Se

vo- lén-te na-tus ad hoc, passi-ó-ni dé-di-tus: Agnus in Cru-cis

¶ So-la digna tu fu-í-sti ferre saeculi pré-ti-um: Atque portum

praepa-rá-re nauta mundo náufra-go: Quem sa- cer cru- or

pe-rúnxit, fusus Agni córpo-re. * Crux fidélis

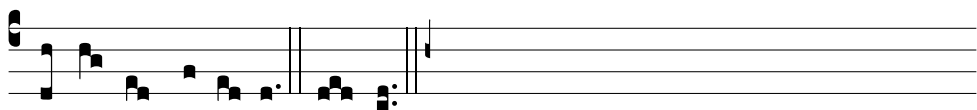
Conclúsis numquam omittenda.

¶ Gló-ri-a et honor De-o usquequá-ue al-tíssimo, Una Patri

Fi-li-ó-que, inclí-to Pa-rácli-to: Cu-i laus est et po-téstas per

ae-térna saécu-la. A-men. * Dulce lignum

SABBATO SANCTO AD MISSAM

Lectio 1 (Gen 1:1–2:2)

Léctio libri Génesis

In princípio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácuá, et ténebræ super fáciem abyssi, et spíritus Dei ferebátur super aquas.

Dixítque Deus: «Fiat lux». Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona et divisit Deus lucem ac ténebras. Appellavítque Deus lucem Diem et ténebras Noctem. Factúmque est vespere et mane, dies unus.

Dixit quoque Deus: «Fiat firmaméntum in médio aquárum et dívidat aquas ab aquis». Et fecit Deus firmaméntum divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cælum. Et factum est vespere et mane, dies secúndus.

Dixit vero Deus: «Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, et appáreat árida». Factúmque est ita. Et vocávit Deus áridam Terram congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait Deus: «Gérminet terra herbam viréntem et herbam faciéntem semen et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram». Et factum est ita. Et proutulit terra herbam viréntem et herbam afferéntem semen iuxta genus suum lignúmque fáciens fructum, qui habet in semetípso seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tértius.

Dixit autem Deus: «Fiant luminária in firmaménto cæli, ut dívidant diem ac noctem et sint in signa et témpora et dies et annos, ut lúceant in firmaménto cæli et illúminent terram». Et factum est ita. Fecítque Deus duo magna luminária: lumináre maius, ut præéssent diéi, et lumináre minus, ut præéssent nocti, et stellas. Et pósuit eas Deus in firmaménto cæli, ut lucérent super terram et præéssent diéi ac nocti et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

Dixit étiam Deus: «Púllulent aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile volet super terram sub firmaménto cæli». Creavítque Deus cete grándia et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam púllulant aquæ secúndum spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum; benedixítque eis Deus dicens: «Créscite et multiplicámini et repléte aquas maris, avésque multiplicéntur super terram». Et factum est véspere et mane, dies quintus.

Dixit quoque Deus: «Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, iuménta et reptília et béstias terræ secúndum spécies suas». Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta spécies suas et iuménta secúndum spécies suas et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait Deus: «Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsent pískibus maris et volatílibus cæli et béstiiis universæque terræ omníque réptili, quod movétur in terra». Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum; másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait illis Deus: «Créscite et multiplicámini et repléte terram et subícite eam et dominámini pískibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram». Dixítque Deus: «Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis fructum ligni portántem seméntem, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ omníque vólucris cæli et univérsis, quæ movéntur in terra et in quibus est ánima vivens, omnem herbam viréntem ad ves-

céndum». Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fecit, et ecce erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli et terra et omnis exércitus eórum. Compleví-
tque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat, et requiévit die sép-
timo ab univérso ópere, quod patrárat.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

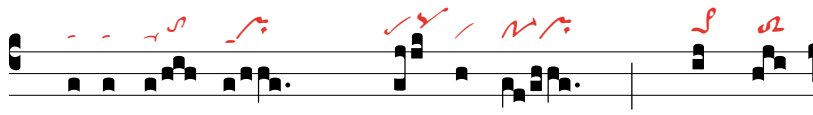
Na počiatku stvoril Boh nebo a zem. Zem však bola pustá a prázdna, tma bola nad priepast'ou a Duch Boží sa vznášal nad vodami. ✱ Tu povedal Boh: „Bud' svetlo!“ a bolo svetlo. Boh videl, že svetlo je dobré; i oddelil svetlo od tmy. A Boh nazval svetlo „dňom“ a tmu nazval „nocou“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň prvý. ✱ Potom Boh povedal: „Bud' obloha uprostred vôd a staň sa delidlom medzi vodami a vodami!“ I urobil Boh oblohu a oddelil vody, ktoré boli pod oblohou, od vôd, ktoré boli nad oblohou. A stalo sa tak. A Boh nazval oblohu „neбом“. A nastal večer, a nastalo ráno, deň druhý. ✱ Potom Boh povedal: „Vody, ktoré ste pod neбом, zhromaždite sa na jedno miesto a ukáž sa súš!“ A stalo sa tak. A Boh nazval súš „zemou“ a zhromaždište vôd nazval „morom“. A Boh videl, že je to dobré. Tu Boh povedal: „Zem, vyžeň trávu, rastliny s plodom semena a ovocné stromy, prinášajúce plody, v ktorých je ich semeno podľa svojho druhu na zemi!“ A stalo sa tak. Zem vyhnala trávu a rastliny s plodom semena podľa svojho druhu i stromy, prinášajúce ovocie, v ktorom je ich semeno podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň tretí. ✱ Tu Boh povedal: „Bud'te svetlá na nebeskej oblohe na oddel'ovanie dňa od noci! A bud'te na znamenie pre obdobia, dni a roky! I bud'te svetlami na nebeskej oblohe, aby ste osvetľovali zem!“ A stalo sa tak. A Boh urobil dvojce veľkých svetiel: väčšie, aby vládlo nad dňom, a menšie, aby vládlo nad nocou, a aj hviezdy. Umiestnil ich na nebeskej oblohe, aby osvetľovali zem a aby vládli nad dňom a nad nocou, a oddel'ovali svetlo od tmy. A Boh videl, že je to dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň štvrtý. ✱ Tu Boh povedal: „Vody, hemžite sa množstvom živých tvorov, a okrídlené tvory, lietajte ponad zem na nebeskej oblohe!“ A Boh stvoril veľkéorské zvieratá a všetky živočíchy, ktoré sa hýbu a hemžia vo vode podľa svojho druhu, ako i všetky okrídlené lietajúce tvory podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. Boh ich požehnal a povedal: „Plod'te a množte sa a naplňteorské vody, aj vtáctvo nech sa rozmnožuje na zemi!“ A nastal večer, a nastalo ráno, deň piaty. ✱ Potom Boh povedal: „Zem, vydaj živé bytosti podľa svojho druhu: dobytok, plazy a divú zver podľa svojho druhu!“ A stalo sa tak. Boh urobil divú zver podľa svojho druhu, dobytok podľa svojho druhu i všetky plazy podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. ✱ Nato Boh povedal: „Urobme človeka na náš obraz a podľa našej podoby! Nech vládne nad rybami mora i nad vtáctvom neba, i nad dobytkom a divou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi!“ A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril. ✱ Boh ich požehnal a povedal im: „Plod'te a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi!“ Potom Boh povedal: „Hľa, dávam vám všetky rastliny s plodom semena na povrchu celej zeme a všetky stromy, majúce plody, v ktorých je ich semeno: nech sú vám za pokrm! Všetkým zverom zeme a všetkému vtáctvu neba i všetkému, čo sa hýbe na zemi,

v čom je dych života, (dávam) všetku zelenú trávú.“ A stalo sa tak. A Boh videl všetko, čo urobil, a hľa, bolo to veľmi dobré. A nastal večer, a nastalo ráno, deň šiesty. ✱ Takto boli ukončené nebo a zem, a všetky ich voje. V siedmy deň Boh skončil svoje diela, ktoré urobil. A v siedmy deň odpočíval od všetkých diel, ktoré urobil.

Canticum

VIII

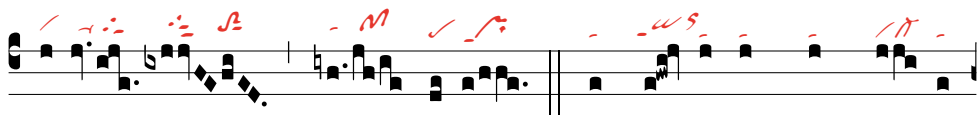
J

Ubi- lá- te * Dó- mi- no omnis

terra: serví- te Dómi- no in

laetí- ti- a. ¶. Intrá- te in conspéc- tu

e- jus, in exsul- ta- ti- ó- ne. ¶. Sci- tó- te

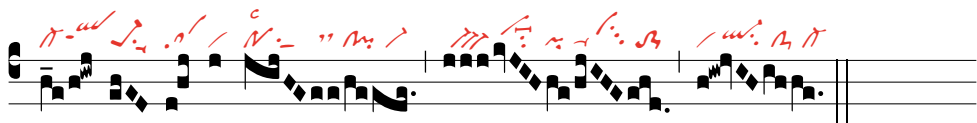
quod Dómi- nus i- pse est De-

us. V. I- pse fe- cit nos, et non i- psi nos:-

nos autem pó-pu-lus e- jus, et oves

pá- scu- ae e-jus.

— Jasaj na chválu Pánovi, celá zem, s radost'ou slúžte Pánovi. * S plesáním vstupujte pred jeho tvár. * Vedzte, že náš Pán je Boh; * on je náš stvoriteľ a jemu patríme, sme jeho ľud a ovce z jeho stáda.

Lectio 2 (Gen 22:1-18)

Léctio libri Génesis

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham et dixit ad eum: «Abraham». Ille respóndit: «Adsum». Ait: «Tolle fílium tuum unigénitum, quem dígigis, Isaac et vade in terram Moría; atque offer eum ibi in holocáustum super unum móntium, quem monstrávero tibi».

Igitur Abraham de nocte consúrgens stravit ásinum suum ducens secum duos iúvenes suos et Isaac fílium suum. Cumque concidísset ligna in holocáustum, surréxit et ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul dixítque ad púeros suos: «Exspectáte hic cum ásino. Ego et puer illuc usque pro-perántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos».

Tulit quoque ligna holocáusti et impósuit super Isaac fílium suum; ipse vero portábat in mánibus ignem et cultrum. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac Abrahæ patri suo: «Pater mi». Ille respóndit: «Quid vis, fili?». «Ecce, inquit, ignis et ligna; ubi est víctima holocáusti?». Dixit Abraham: «Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi». Pergébant ambo páriter;

Et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit Abraham altáre et désuper ligna compósuit. Cumque colligásset Isaac fílium suum, pósuit eum in altári super struem lignórum extendítque Abraham manum et arrípuit cultrum, ut immoláret fílium suum. Et ecce ángelus Dómini de cælo clamávit: «Abraham, Abraham». Qui respóndit: «Adsum». Dixítque: «Non exténdas manum tuam super púerum neque fácias illi quidquam. Nunc cognóvi quod times Deum et non pepercísti filio tuo unigénito propter me». Levávit Abraham óculos suos vidítque aríetem unum inter vepres hæréntem córnibus; quem assúmens óbtulit holocáustum pro fílio. Appel-lavítque nomen loci illíus: «Dóminus videt». Unde usque hódie díci-tur: «In monte Dóminus vidétur».

Vocávit autem ángelus Dómini Abraham secúndo de cælo et dixit: «Per memetípsum iurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem et non pepercísti filio tuo unigénito, benedícam tibi et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli et velut arénam, quæ est in lítore maris. Possi-débit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sé-mine tuo omnes gentes terræ, quia obædísti voci meæ».

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

V tých dňoch Boh skúšal Abraháma a povedal mu: „Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som.“ A on hovoril: „Vezmi svojho syna, svojho jediného syna Izáka, ktorého miluješ, a choď do krajiny »Morja«! Tam ho obetuj ako zápalnú obeť na jednom z vrchov, ktorý ti ukážem.“ * *Abrahám vstal včasráno, osedlal osla, zobral so sebou dvoch svojich sluhov a svojho syna Izáka a narúbal dreva na zápalnú obeť. Potom sa vybral na miesto, ktoré mu označil Boh. Na tretí deň, keď Abrahám zdvihol oči, zďaleka uvidel to miesto. Tu Abrahám povedal svojim sluhom: „Vy ostaňte tu s oslom; ja a chlapec pôjdeme až tamto. Pomodlíme sa a vrátime sa k vám.“* * *Potom vzal Abrahám drevo na zápalnú obeť a naložil ho na svojho syna Izáka; sám vzal oheň a nôž a takto šli obaja spolu. Tu povedal Izák svojmu otcovi Abrahámovi: „Otče!“ On mu odvetil: „Hľa, tu som, syn môj!“ A on mu povedal: „Drevo a oheň na zápalnú obeť je tu, kde však je baránok na zápalnú*

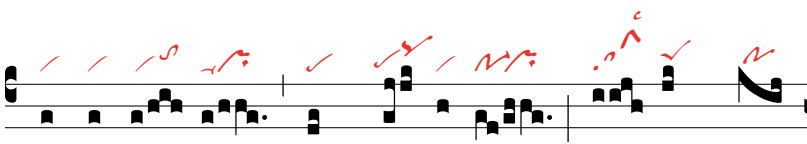
obetu?“ Abrahám mu odvetil: „Boh si už obstará baránka na zápalnú obeť, syn môj.“ A išli obaja spolu ďalej. ✱ Keď došli na miesto, ktoré mu označil Boh, Abrahám tam postavil oltár, naukladal drevo, poviazať svojho syna Izáka a položil ho na oltár na drevo. Potom Abrahám siahol rukou a vzal nôž, aby zabil svojho syna. Vtedy naň zavolať Pánov anjel z neba: „Abrahám, Abrahám!“ On odpovedal: „Tu som.“ On mu povedal: „Nevystieraj ruku na chlapca a neubližuj mu! Teraz som totiž poznal, že sa bojíš Boha a neušetril si svojho jediného syna kvôli mne.“ Tu zdvihol Abrahám oči a uzel barana, ktorý bol rohami zachytený v kroví. Abrahám podišiel, barana vzal a obetoval ho ako zápalnú obeť namiesto svojho syna. A Abrahám nazval toto miesto „Pán vidí“, a tak sa ešte aj dnes hovorí: „Na vŕšku Pán uvidí“. ✱ Pánov anjel však aj druhý raz volal na Abraháma z neba: „Na seba samého prisahám – to je Pánov výrok: Pretože si toto urobil a svojho syna, svojho jediného si neušetril pred mnou, zahrniem ť a požehnaním a prenáramne rozmnožím tvoje potomstvo. Bude ho ako hviezd na nebi a ako piesku na morskom brehu. Tvoje potomstvo sa zmocní brán svojich nepriateľov a v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme preto, že si poslušol môj hlas.“

Canticum

VIII

Q

 UI confi- dunt * in Dó-mi-no, si- cut mons

 Si- on: non commové-

 bi- tur in aetér- num, qui hábi- tat in Jerú- sa-

 lem. ¶. Mon- tes in circú-i-tu

 e- jus: et Dómi- nus in circú- i-tu

 pópu-li su-i, ex hoc nunc et us-que

in saé-cu-lum.

_____ *Tí, čo sa spoliehajú na Pána, sú ako vrch Sion: nehýbe sa, trvá naveky. ✱ Ako vrchy obklopujú Jeruzalem, tak je Pán okolo svojho ľudu odteraz až naveky.* _____

Lectio 3 (Ex 14:15–15:1)

Lectio libri Exodi

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: «Quid clamas ad me? Lóquere fíliis Israel, ut proficiscántur. Tu autem éleva virgam tuam et ex-ténde manum tuam super mare et dívide illud, ut gradiántur fílii Is-rael in médio mari per siccum. Ego autem indurábo cor Ægyptió-rum, ut persecuántur eos; et glorificábor in pharaóne et in omni exér-citu eius, in cúrribus et in equítibus illíus. Et scient Ægýptii quia ego sum Dóminus, cum glorificátus fúero in pharaóne, in cúrribus atque in equítibus eius».

Tollénsque se ángelus Dei, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos; et cum eo páriter colúmna nubis, prióra dimíttens, post tergum. Stetit inter castra Ægyptiórum et castra Israel; et erat nubes tenebrósa et illúminans noctem, ita ut ad se ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent.

Cumque extendísset Móyses manum super mare, réppulit illud Dóminus, flante vento veheménti et urénte tota nocte, et vertit in sic-cum; divisáque est aqua. Et ingrési sunt fílii Israel per médium ma-ris sicci; erat enim aqua quasi murus a dextra eórum et læva. Perse-quentésque Ægýptii ingrési sunt post eos, omnis equitátus pharaó-nis, currus eius et équites per médium maris.

Iamque advénerat vigília matutína, et ecce respíciens Dóminus su-per castra Ægyptiórum per colúmnam ignis et nubis perturbávit exér-citum eórum; et impedívit rotas cúrruum, ita ut difficile moverén-tur. Dixérunt ergo Ægýptii: «Fugiámus Israélem! Dóminus enim pug-nat pro eis contra nos».

Et ait Dóminus ad Móysen: «Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus et équites eórum». Cu-mque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum; fugientibúque Ægýptiis occurrérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ et operuérunt currus et équites cuncti exércitus pharaónis, qui sequéntes ingrési fúerant mare; ne unus quidem supérduit ex eis. Fí-

lii autem Israel perrexerunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris.

Liberavítque Dóminus in die illo Israel de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægýptios mórtuos super litus maris et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos; timuítque pópulus Dóminum et credidérunt Dómino et Móysi servo eius.

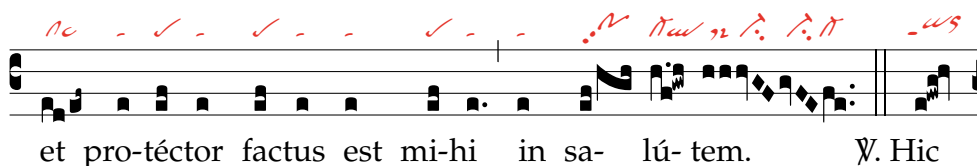
Tunc cécinít Móyses et filii Israel carmen hoc Dómino, et dixerunt:

V tých dňoch povedal Pán Mojžišovi: „Čo voláš ku mne? Rozkáž Izraelitom, aby sa pohli! Zdvihni svoju palicu a vystri ruku nad more a rozdeľ ho, aby Izraeliti mohli prejsť stredom mora po suchu! Ja však zatvrdím srdce Egypt'anov, aby sa hnali za vami. A tak ukážem svoju moc na faraónovi a na celom jeho vojsku, na jeho vozoch a na jeho záprahoch, aby Egypt'ania poznali, že ja som Pán, keď ukážem na faraónovi, na jeho vozoch a na jeho záprahoch svoju moc.“ ★ *Nato Boží anjel zmenil svoje miesto. Predtým šiel pred izraelskými vojmi a teraz sa odobral za ne. Aj oblačný stĺp zmenil svoje miesto spopred nich a postavil sa za nich. Takto sa dostal medzi egyptské vojsko a medzi izraelské vojsko. A oblak bol na jednej strane temný, na druhej osvetľoval noc, a tak sa celú noc nedalo k tamtým priblížiť'.* ★ *Mojžiš však vystrel ruku nad more a Pán ho celú noc prudkým východným vetrom rozháňal a more vysušil. Takto sa voda rozdelila a Izraeliti prešli stredom mora po suchu, kým vody boli pre nich ako múr na ich pravici a ľavici. Egypt'ania ich však prenasledovali a všetky faraónove kone, vozy a záprahy pustili sa za nimi doprostred mora.* ★ *V čase rannej stráže Pán hľadel v ohňovom a oblačnom stĺpe na Egypt'anov a egyptské vojsko uviedol do zmätku. Spôsobil tiež, že im kolesá z vozov odpadávali a že len s ťažkosťou mohli napredovať'. Tu Egypt'ania vraveli: „Utekajme pred Izraelitmi! Ved' Pán bojuje za nich proti Egypt'anom!“* ★ *A Pán povedal Mojžišovi: „Vystri ruku nad more, aby sa vody zliali na Egypt'anov, na ich vozy a na ich záprahy!“* I vystrel Mojžiš ruku nad more a more sa za rána vrátilo na svoje pôvodné miesto, a pretože Egypt'ania utekali práve proti nemu, Pán tak zahnal Egypt'anov doprostred mora. Vody sa vrátili späť a zavalili vozy, záprahy a všetky faraónove vojská, ktoré sa za nimi pustili do mora. Nezostal z nich ani len jeden. Izraeliti však po suchu prešli stredom mora, kým vody po ich pravici a ľavici stáli ako múr. ★ *Takto Pán v ten deň vyslobodil Izrael z rúk Egypt'anov a Izrael videl mŕtvych Egypt'anov ležať na morskom pobreží. Izrael teda videl veľký zázrak, ktorý Pán urobil na Egypt'anoch. Ľud sa bál Pána a dôveroval Pánovi i jeho služobníkovi Mojžišovi.* ★ *Vtedy Mojžiš a Izraeliti zaspievali Pánovi túto pieseň:* _____

Canticum

VIII

C

il-li.-

Spievajme Pánovi, lebo vznešený, slávne vznešený je: koňa i povoz zmietol do mora. Moja sila a moja udatnosť je Pán a stal sa mi spásou. ✱ Toto je môj Boh, budem ho velebiť, Boh môjho otca, budem ho chváliť. ✱ Pán je bojovník, Pán je jeho meno.

Lectio 4 (Is 54:5-14)

Lectio libri Isaíæ prophétæ

Qui fecit te, erit sponsus tuus, Dóminus exercítuum nomen eius; et redémptor tuus Sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur.

Quia ut mulierem derelíctam et mæréntem spíritu vocávit te Dóminus, et uxórem ab adulescéntia abiéctam dixit Deus tuus. Ad punctum in módico derelíqui te et in miseratióne magnis congregábo te. In moménto indignatiónis abscondi fáciem meam parúmper a te et in misericórdia sempitérna misértus sum tui, dixit redémptor tuus Dóminus.

Sicut in diébus Noe istud mihi est, cui iurávi, ne indúcerem aquas Noe ultra supra terram; sic iurávi, ut non iráscar tibi et non increpem te. Montes enim recédent, et colles movebúntur, misericórdia autem mea non recédet a te, et fœdus pacis meæ non movébitur, dixit miserátor tuus Dóminus.

Paupéracula, tempestáte convúlsa absque ulla consolatióne, ecce ego sternam super carbúnculos lápidés tuos et fundábo te in sapphíris; et ponam iáspidem propugnácula tua et portas tuas in lápidés pretiósos et omnes términos tuos in lápidés desiderábiles. Univérsi fílii tui erunt discípuli Dómini, et magna erit pax fíliis tuis; in iustítia fundáberis. Procul eris ab oppressiόne, quia non timébis, et a pavóre, quia non appropinquábit tibi.

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

Bo manželom ti bude tvoj stvoriteľ, Pán zástupov je jeho meno, vykupiteľom Svätý Izraelov, Bohom celej zeme sa nazýva. * Ved' ako opustení ženu a duchom skleslú povolal ťa Pán. Nuž či môže byť zavrhnutá žena mladosti? – hovorí tvoj Boh. Na krátku chvíľu som ťa opustil a veľkým zľutovaním si ťa pritiahnem. V návale hnevu som schoval svoju tvár nakrátko pred tebou, večným zmlíovaním som sa nad tebou zľutoval, hovorí tvoj vykupiteľ, Pán. * Je mi to ako v dňoch Noema: ako som sa zaprisahal, že viac nezalejú zem vody Noema, tak som sa zaprisahal, že sa nebudem hnevať na teba a že ťa nebudem karhať. Nech i vrchy odstúpia a kopce nech sa otrasú: moja milosť neodstúpi od teba, zmluva môjho mieru sa neotrasie, hovorí Pán, tvoj zľutovník. * Biedny, zmietaný, bezútešný! Hľa, ja ti položím z drahokamu základy a tvoju postavbu zo zafíru. Tvoju obrubu urobím z rubínu, tvoje brány z karbunkulu a tvoje hranice zo vzácných kameňov. Všetky tvoje dievky budú učeníkmi Pána, vo veľkom pokoji budú tvoje dievky. Budeš upevnený v spravodlivosti, vzdialený od utlačania – báť sa nebudeš – aj od hrôzy – ved' sa ťa nezmocní.

Canticum

VIII

L

audá- te * Dó-minum, omnes gentes :

et collau- dá- te e- um, om- nes

pó- pu-li. V. Quóni- am confirmá- ta est

su- per nos mi-se- ri-cór-di- a e- jus : et

_____ Chváľte Pána, všetky národy, oslavujte ho, všetci ľudia; ✨ lebo je veľké jeho
milosrdenstvo voči nám a pravda Pánova trvá naveky. _____

Lectio 5 (Is 55:1-11)

Lectio libri Isaiae prophetae

Hæc dicit Dóminus:

«Omnes sitiéntes, veníte ad aquas; et, qui non habétis argéntum, pro-
peráte, émite et comédite, veníte, émite absque argénto et absque ulla
commutatíone vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in páni-
bus et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte, audiéntes me, et co-
médite bonum, ut delectétur in crassitúdine ánima vestra.

Inclináte aurem vestram et veníte ad me; audíte, ut vivat ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fideles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem gentibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis, et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current, propter Dóminum Deum tuum et Sanctum Israel, quia glorificávit te.

Quærite Dóminum, dum inveníri potest; invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas; et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ

cogitationes vestrae, neque viae vestrae viae meae, dicit Dominus. Quia sicut exaltantur caeli a terra, sic exaltatae sunt viae meae a viis vestris et cogitationes meae a cogitationibus vestris.

Et quomodo descendit imber et nix de caelo et illuc ultra non revertitur, sed inebriat terram et infundit eam et germinare eam facit et dat semen serenti et panem comedenti, sic erit verbum meum, quod egrediatur de ore meo: non revertetur ad me vacuum, sed faciet, quaecumque volui, et prosperabitur in his, ad quae misi illud.

¶. Verbum Domini. R. Deo gratias.

Oj, všetci smädní, pod'te k vodám, a ktorí nemáte peňazí, pod'te, kupujte a jedzte, pod'te, kupujte bez peňazí, bezplatne víno a mlieko! Čo vážite striebro za to, čo nie je chlieb, a svoju robotu za to, čo nesýti? Počúvajte ma a budete jesť dobroty, v hojnosti sa bude kochať vaša duša. * Nakloňte si ucho a pod'te ku mne, poslúchajte, aby vaša duša žila; a uzavriem s vami večnú zmluvu, neklamnú milosť Dávidovu. Hľa, urobím ho svedkom pre národy, kniežaťom a vládcom kmeňov! Ved' privolaš národ, ktorý nepoznáš, a národy, čo ťa nepoznajú, pribehnú k tebe kvôli Pánovi, tvojmu Bohu, Svätému Izraela, lebo ťa oslávil. * Hľadajte Pána, kým sa dá nájsť, volajte ho, kým je nablízku! Nech opustí bezbožný svoju cestu, hriešny človek svoje zmysľanie a vráti sa k Pánovi, on sa nad ním zmiluje, k svojmu Bohu, ved' mnoho odpúšťá! Lebo moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty – hovorí Pán. Ako sú nebesá vyvýšené nad zem, tak sú moje cesty vysoko od vašich ciest a moje myšlienky od vašich myšlienok. * Lebo ako spŕchne z neba dážď a sneh a nevráti sa ta, ale opojí zem, zúrodní ju, dá jej klíčiť a dá semä na siatie a chlieb na jedlo: tak bude moje slovo, ktoré mi vyjde z úst, nevráti sa ku mne naprázdno, ale urobí, čo som si želal, a vykoná, na čo som ho poslal.

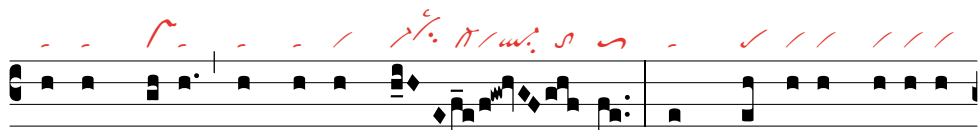
~~~~~

Canticum
VIII

V

Ine- a * fa-cta est di- lé-cto in

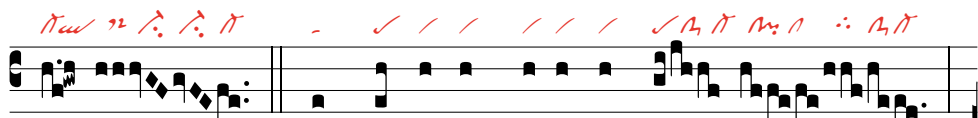
cornu, in loco ú- be- ri. ¶. Et macé- ri- am

circúmdedit, et circumfó- dit: et plantávit víne-am

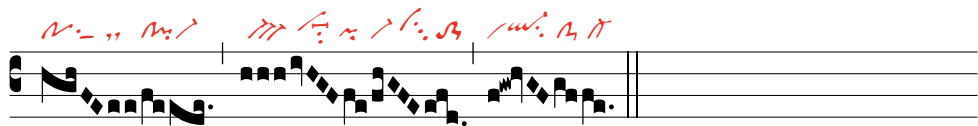
So- rec: et ædi-fi- cá- vit turrim in médi-o

e- ius. ¶. Et tórcu-lar fodit in e- a:

víne-a e- nim Dómi-ni Sá- ba- oth, do-mus Is-ra-ël

est.

— Vinicu mal miláčik môj na úrodnom úbočí. * Okopal ju, skálie z nej vyzbieral, viničom ju vysadil, postavil uprostred nej vežu * a lisom ju vystrojil. Bo vinicou Pána zástupov je dom Izraela.

Lectio 6 (Bar 3:9-15;3:32-4:4)

Léctio libri Baruch prophétæ

Audi, Israel, mandáta vitæ; áuribus percípite, ut sciátis prudéntiam. Quid est, Israel? Quid est quod in terra es inimicórum? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es mórtuis, reputátus es cum eis, qui apud inferos sunt. Dereliquísti fontem sapiéntiæ! Si in via Dei ambulás-ses, habitásses in pace in ætérnum. Disce, ubi sit prudéntia, ubi forti-túdo, ubi sit intelléctus, ut scias simul, ubi sit longitúrnitas diérum et vita, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum eius? Et quis intrávit in thesáuros eius?

Sed qui scit ómnia, novit eam, adinvénit eam prudéntia sua; qui compósuit terram in ætérnum tempus, implévit eam iuméntis quadrupé-dibus; qui mittit lumen et vadit, vocávit illud, et obœdívit ei in tre-móre. Stellæ autem splenduérunt in custódiis suis et lætátæ sunt. Vo-cávit eas, et dixérunt: «Adsumus»; luxérunt cum lætítia ei, qui fecit eas.

Hic est Deus noster, non æstimábitur alter advérsus eum. Invénit omnem viam disciplínæ et dedit eam Iacob púero suo et Israel di-lécto suo. Post hæc super terram visa est et inter hómines conver-sáta est. Ipsa est liber præceptórum Dei et lex, quæ pérmanet in ætér-num. Omnes, qui tenent eam, ad vitam; qui autem relínquunt eam, moriéntur.

Convértere, Iacob, et apprehénde eam; perámbula ad splendórem in lúmine eius. Noli dare álteri glóriam tuam et dignitátes tuas genti aliénæ.

Beáti sumus, Israel, quia, quæ placent Deo, nobis nota sunt.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

— Počuj, Izrael, príkazy života, zachyť uchom, nauč sa múdrosti! Čo je to, Izrael? Čo, že si v nepriateľskej krajine? Zostareš si v cudzej krajine, poškvrnený si mŕtvotami, prirátaný si k tým, čo klesli do podsvetia. Opustil si prameň múdrosti. Keby si bol kráčať cestou Boha, bol by si býval vo večnom pokoji. Nauč sa, kde je múdrosť, kde je sila, kde je rozumnosť, tak poznáš zároveň, kde je dlhý život, kde žitie, kde je svetlo očí a pokoj. Ktože našiel jej miesto a kto vkročil do jej pokladníc? * Ten však, čo všetko vie, pozná ju, objavil ju svojou rozumnosťou; ten, čo pripravil pre večné časy zem a naplnil ju štvornohými zvieratami.

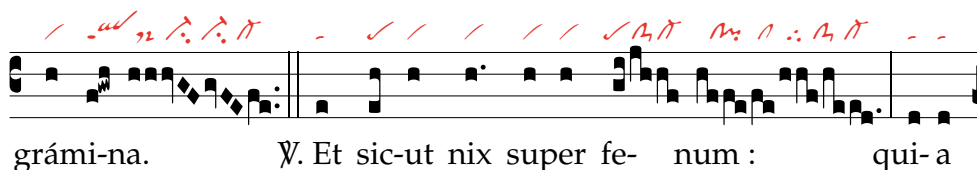
Ak vyšle svetlo, ono ide, ak ho zavolá, poslúchne ho s chvením. A hviezdy svietia na svojich strážach a tešia sa; ak ich zavolá, odpovedia: „Tu sme!“ a veselo svietia tomu, čo ich učinil. ✱ Toto je náš Boh a iného popri ňom uznať nemožno. Objavil každú cestu múdrosti a dal ju svojmu sluhovi Jakubovi a svojmu miláčikovi Izraelovi. Potom sa zjavila na zemi a žila s ľuďmi. Ona je knihou Božích príkazov a zákonom, ktorý trvá naveky: všetci, čo sa jej chopia, dosiahnu život, čo ju však opustia, zomrú. ✱ Obráť sa, Jakub, a chyt' sa jej, chod' k jej svetlu, v ústrety jej žiare. Neprepusť svoju slávu inému, ani čo cenného máš cudziemu národu. ✱ Blahoslavení sme, Izrael, lebo nám je známe, čo sa ľúbi Bohu. _____

Canticum

VIII

A

et omnes vi- æ e-jus judí- ci- a. V. De- us

fidé- lis, in quo non est in-íqui- tas: ju- stus et

sanctus Dóminus.

_____ Nebesá, čujte, rozprávaj' budem, zem
 nech načúva slovám mojich úst! * Nech spŕcha ako dážd' moje učenie, nech kvapka s't'a rosa
 moja výrečnosť; ako dážd' na zeleň, * s't'a kvapky na trávnik. Lebo budem hlásať Pánovo
 meno: * pripravte oslavu nášmu Pánovi! Skalou je: dokonalé je jeho dielo, lebo všetky jeho
 cesty sú spravodlivé. * Boh je verný a bez neprávosti, spravodlivý je a priamy. _____

Lectio 7 (Ez 36:16-17a.,18-28)

Lectio libri Ezechiélis prophétæ

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: «Fili hóminis, domus Is-
 rael habitavérunt in humo sua et polluérunť eam in viis suis et in opé-
 ribus suis. Et effúdi indignatiómem meam super eos pro ságuine,
 quem fuderunt super terram, et in idólis suis polluérunť eam. Et dis-
 pŕsi eos in gentes, et ventiláti sunt in terras; iuxta vias eórum et iuxta
 ópera eórum iudicávi eos. Et ingrĕssi sunt ad gentes, ad quas introiĕ-
 runt, et polluérunť nomen sanctum meum, cum dicerétur de eis: “Pó-
 pulus Dómini iste est, et de terra eius egrĕssi sunt”. Et pepŕci nó-
 mini meo sancto, quod polluérat domus Israel in gĕntibus, ad quas in-
 grĕssi sunt.

Idcírco dices dómui Israel: Hæc dicit Dóminus Deus: “Non propter

---

vos ego fáciám, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluístis in géntibus, ad quas intrástis; et sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes, quod polluístis in médio eárum, ut sciant gentes quia ego Dóminus, ait Dóminus Deus, cum sanctificátus fúero in vobis coram eis.

Tollam quippe vos de géntibus et congregábo vos de univérsis terris et addúcam vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum et spíritum novum ponam in médio vestri et áuferam cor lapídeum de carne vestra et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri et fáciám, ut in præcéptis meis ambulétis et iudícia mea custodiátis et operémini. Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum”».

¶. Verbum Dómini. ¶. Deo grátias.

Pán

prehovoril ku mne takto: „Syn človeka, Izraelov dom býval na svojej pôde, ale poškvrnil ju svojimi cestami a svojimi činmi. Vtedy som vylial na nich svoj hnev pre krv, ktorú vylievali v krajine a poškvrnili ju svojimi modlami. I rozhádzal som ich medzi národy, rozosiali sa po krajinách; podľ'a ich ciest a podľ'a ich skutkov som ich súdil. Tak sa dostali k národom. Kde prišli, znesväcovali moje meno, lebo sa o nich hovorilo: »To je Pánov ľ'ud, ale vytiahli z jeho krajiny.« I zľ'utoval som sa pre svoje sväté meno, ktoré synovia Izraela znesväcovali u národov, ku ktorým prišli. ✱ Preto povedz Izraelovmu domu: Toto hovorí Pán, Jahve: Nie kvôli vám budem konať, dom Izraela, ale pre svoje sväté meno, ktoré ste znesväcovali u národov, ku ktorým ste prišli. Posväťím svoje veľké meno, znesväcované u národov, ktoré ste znesväcovali uprostred nich; i budú národy vedieť, že ja som Pán – hovorí Pán, Jahve –, keď na vás pred ich očami ukážem, že som svätý. ✱ I vezmem vás z národov a pozbieram vás zo všetkých krajín a zavediem vás na vlastnú pôdu. Potom budem na vás kropiť čistú vodu, že sa očistíte; od všetkých vašich škôrn a od všetkých vašich modiel vás očistím. ✱ A dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás; odstránim z vášho tela kamenné srdce a dám vám srdce z mäsa. Svojho ducha vložím do vášho vnútra a spôsobím, že budete kráčať podľ'a mojich nariadení, zachovávať moje výroky a plniť ich. Budete bývať v krajine, ktorú som dal vašim otcom, a budete mojím ľ'udom a ja budem vaším Bohom.

Canticum

VIII

S

Ic-ut cer- vus * de-sí- de-rat ad fontes

aquá- rum: i- ta de- sí-de-rat ánima me- a ad

te, De- us. ¶ Si-tí- vit ánima me- a ad

De- um vi- vum: quando véni- am, et

appa- ré- bo ante fá- ci- em De- i

me- i? ¶ Fu- é- runt mi- hi lácrimae

me- ae panes di- e ac no- cte, dum

— Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa, tak moja duša, Bože, túži za tebou. * Po Bohu žízni moja duša, po Bohu živom; kedyže už prídem k nemu a uzriem Božiu tvár? * Slzy sú mojím chlebom vo dne i v noci, keď sa ma deň čo deň spytujú: „Kdeže je tvoj Boh?“ —

Epistola (Rom 6:3-11)

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

Fratres: Ignorátis quia, quicúmque baptizáti sumus in Christum Ie-sum, in mortem ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti ergo sumus cum illo per baptismum in mortem, ut quemádmódum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et re-surrecciónis érimus; hoc sciéntes quia vetus homo noster simul cru-cifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, ut ultra non serviámus pec-cáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vi-vémus cum eo; sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non domináthur. Quod enim mórtuus est, pec-cáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos exis-timáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

_____ Bratia: neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme boli pokrstení? Krstom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom. * Lebo ak sme s ním zrástli a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj v zmŕtvychvstaní. Ved' vieme, že náš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriešne telo zničené, aby sme už neotročili hriechu. Lebo kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu. * Ale ak sme zomreli s Kristom, veríme, že s ním budeme aj žiť. Ved' vieme, že Kristus vzkriesený z mŕtvych už neumiera, smrť nad ním už nepanuje. Lebo keď zomrel, zomrel raz navždy hriechu, ale keď žije, žije Bohu. Tak zmýšľajte o sebe aj vy: že ste mŕtvi hriechu a žijete Bohu v Kristovi Ježišovi. _____

VIII

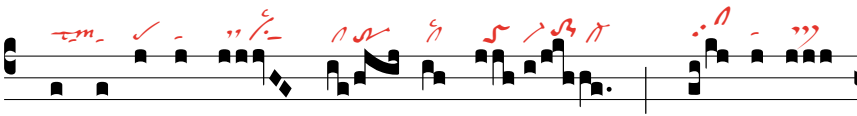
A

L le lu ia.

V

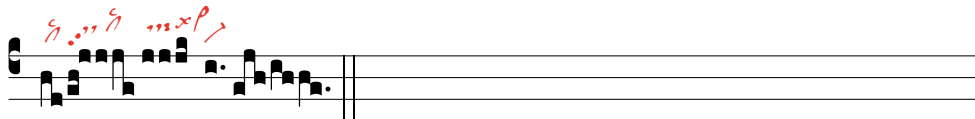
C

Onfi-témi-ni Dó- mi-no, quó- ni-am

bonus: quó- ni-am in saécu-lum mi-se-ri-cór-di-a

e- jus.

_____ Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. _____

Evangelium - Anno A (Mt 28:1-10)

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spírítu tuo.

℣. Lécitio sancti Evangélíi secúndum Matthæum. ℞. Glória tibi, Dómine.

Sero autem post sábbatum, cum illucésceret in primam sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Et ecce terræ motus factus est magnus: ángelus enim Dómini descéndit de cælo et accédens revólvit lápidem et sedébat super eum. Erat autem aspéctus eius sicut fulgur, et vestiméntum eius cándidum sicut nix. Præ timóre autem eius extérriti sunt custódes et facti sunt velut mórtui.

Respóndens autem ángelus dixit muliéribus: «Nolíte timére vos! Scio enim quod Iesum, qui crucifíxus est, quæritis. Non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, vidéte locum, ubi pósitus erat. Et cito eúntes dícite discípulis eius: “Surréxit a mórtuis et ecce præcédit vos in Galiléam; ibi eum vidébitis”. Ecce dixi vobis».

Et exeúntes cito de monuménto cum timóre et magno gáudio cucurrérunt nuntiáre discípulis eius.

Et ecce Iesus occúrrit illis dicens: «Avéte». Illæ autem accessérunt et tenuérunt pedes eius et adoravérunt eum. Tunc ait illis Iesus: «Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galiléam et ibi me vidébunt».

℣. Verbum Dómini. ℞. Laus tibi, Christe.

Ked' sa pominula sobota, na úsvite prvého dňa v týždni prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. Vtom nastalo veľké zemetrasenie, lebo z neba zostúpil Pánov anjel, pristúpil, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk a jeho odev biely ako sneh. Strážnici strnuli od strachu z neho a ostali ako mŕtvi. ✱ Anjel sa prihovoral ženám: „Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Poďte, pozrite si miesto, kde ležal. A rýchlo choďte povedať jeho učeníkom: »Vstal z mŕtvy a ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte.« Hľa, povedal som vám to.“ ✱ Rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali to oznámiť jeho učeníkom. ✱ A hľa, Ježiš im išiel v ústrety a oslovil ich: „Pozdravujem vás!“ Ony pristúpili, objali mu nohy a klaňali sa mu. Tu im Ježiš povedal: „Nebojte sa! Choďte, oznámte mojim bratom, aby šli do Galiley; tam ma uvidia.“

Evangelium - Anno B (Mc 16:1-8)

℣. Dóminus vobíscum. **℟.** Et cum spírítu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum. **℟.** Glória tibi, Dómine.

Cum transísset sábbatum, Maríá Magdaléne et Maríá Iacóbi et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Iesum. Et valde mane, prima sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto iam sole.

Et dicébant ad ínvicem: «Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti?». Et respiciéntes vident revolútum lápidem; erat quippe magnus valde.

Et introeúntes in monuméntum vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt.

Qui dicit illis: «Nolíte expavéscere! Iesum quáeritis Nazarénium crucifíxum. Surréxit, non est hic; ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis eius et Petro: “Præcédit vos in Galiléam. Ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis”».

Et exeúntes fugérunt de monuménto, inváserat enim eas tremor et pavor, et némini quicquam dixérunt, timébant enim.

℣. Verbum Dómini. **℟.** Laus tibi, Christe.

Ked' sa pominula sobota, Mária Magdaléna a Mária Jakubova i Salome nakúpili voňavé oleje a išli ho pomazať. V prvý deň týždňa, skoro ráno, po východe slnka, prišli k hrobu. ✱ A hovorili si: „Kto nám odvalí kameň od vchodu do hrobu?“ Ale keď sa pozreli, videli, že kameň je odvalený; bol totiž veľmi veľký. ✱ Keď vošli do hrobu, na pravej strane videli sedieť mladíka oblečeného do bieleho rúcha a stápli. ✱ On sa im prihovril: „Neľakajte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, ktorý bol ukrižovaný. Vstal z mŕtvych. Niet ho tu. Hľ'a, miesto, kde ho uložili. Ale choďte a povedzte jeho učeníkom a Petrovi: »Ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte, ako vám povedal.«“ ✱ Vyšli a utekali od hrobu, lebo sa ich zmocnila hrôza a strach. A nepovedali nikomu nič, lebo sa báli.

Evangelium - Anno C (Lc 24:1-12)

℣. Dóminus vobíscum. **℟.** Et cum spírítu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam. **℟.** Glória tibi, Dómine.

Prima sabbatorum, valde dilúculo venérunt mulieres ad monuméntum portántes, quæ paráverant, arómata. Et invenérunt lápidem revolútum a monuménto et ingressæ non invenérunt corpus Dómini Iesu.

Et factum est, dum mente hæsitárent de isto, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgénti. Cum timérent autem et declinárent vultum in terram, dixerunt ad illas: «Quid quæritis vivéntem cum mórtuis? Non est hic, sed surréxit. Recordámini quáliter locútus est vobis, cum adhuc in Galiléa esset, dicens: “Opórtet Fílium hóminis tradi in manus hóminum peccatórum et crucifígi et die tértia resúrgeré”».

Et recordátæ sunt verbórum eius et regressæ a monuménto nuntiavérunt hæc ómnia illis Undecim et céteris ómnibus. Erat autem María Magdaléne et Ioánna et María Iacóbi; et céteræ cum eis dicébant ad apóstolos hæc. Et visa sunt ante illos sicut deliraméntum verba ista, et non credébant illis.

Petrus autem surgens cucúrrit ad monuméntum et procúbens videt linteámina sola; et rédiit ad sua mirans, quod factum fúerat.

V. Verbum Dómini. **R.** Laus tibi, Christe.

— V prvý deň týždňa zavčas ráno prišli k hrobu a priniesli voňavé oleje, čo si pripravili. Kameň našli od hrobu odvalený, vošli dnu, ale telo Pána Ježiša nenašli. ★ Ako nad tým rozpačito uvažovali, zastali pri nich dvaja mužovia v žiarivom odeve. Zmocnil sa ich strach i sklonili tvár k zemi. Ale oni sa im prihovorili: „Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Niet ho tu. Vstal z mŕtvych. Spomeňte si, ako vám povedal, keď bol ešte v Galilei: »Syna človeka musia vydať do rúk hriešnych ľudí a ukrižovať, ale on tretieho dňa vstane z mŕtvych.«” ★ Tu sa rozpamätali na jeho slová, vrátili sa od hrobu a toto všetko zvestovali Jedenástim i všetkým ostatným. Bola to Mária Magdaléna, Jana a Mária Jakubova. A s nimi aj iné to rozprávali apoštolom. Ale im sa zdali tieto slová ako blúznenie a neverili im. ★ No Peter vstal a bežal k hrobu. Keď sa nahol dnu, videl tam len plachty. I vrátil sa domov a čudoval sa, čo sa stalo.

Ant.
VIII

V

I-di aquam egre- di- én-tem de tem-plo, a

lá- te-re dex- tro, alle- lú- ia: et omnes, ad quos pervé-

nit a- qua i-sta, sal- vi fa- cti sunt, et di- cent, al-

le-lú-ia, al- le- lú- ia. Ps. 117. Confi-témi-ni Dómino quó-ni-am

bonus: * quó-ni-am in sǽcu-lum mi-se-ri-cór-di-a e-jus. Gló-

ri- a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. * Si-cut e-rat in prin-

cí-pi-o, et nunc, et semper, et in sǽcu-la sæcu- lórum. Amen.

Videl som vodu, ktoá tiekla z pravej strany svätyne, aleluja, všetci, ktorí sú v nej pokrstení, sú spasení a volajú: aleluja, aleluja. * Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.

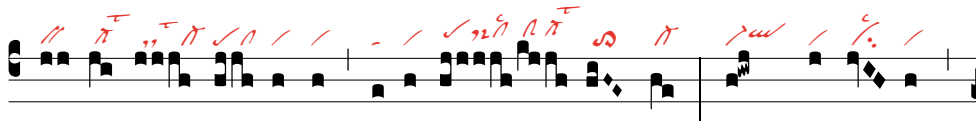
Offertorium

II

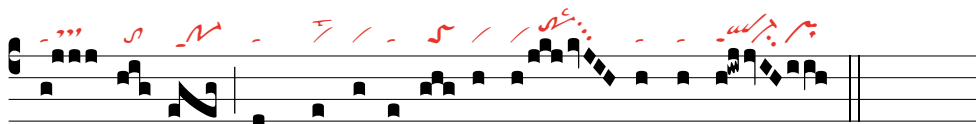
D

Exte- ra Dómi- ni * fe- cit vir- tú- tem,

déx-te-ra Dó-mi-ni exaltá- vit me: non mó-ri- ar,

sed vi- vam, et narrábo ó-pe-ra Dómi-ni.

— Pánova pravica mocne zasiahla, Pánova pravica ma zdvihla. Ja nezmriem, budem žiť
a vyrozprávam skutky Pánove. —

DOMINICA RESURRECTIONIS

AD MISSAM

Introitus
IV

R

ESURREXI, * et adhuc tecum sum,

al- le- lú- ia: po- su- í- sti su- per me ma- num

tu- am, al- le- lú- ia: mi- rá- bi- lis fac- ta

est sci- én- ti- a tu- a, alle- lú- ia, al- le- lú- ia.

Ps. Dómine probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti

sessi- ónem me- am, et resurrecti- ó- nem me- am.

— Vstal som z mŕtvych a som stále s tebou, aleluja. Kladieš na mňa svoju ruku, aleluja: obdivuhodná je tvoja múdrosť, aleluja. ✱ Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko; ty vieš, či sedím a či stojím.

Lectio 1 (Act 10:34a,37-43)

Lectio Actuum Apostolorum

In diébus illis: Apériens Petrus os dixit: «Vos scitis quod factum est verbum per univérsum Iudæam incípiens a Galilæa post baptísmum, quod prædicávit Ioánnes: Iesum a Názaŕeth, quómodo unxit eum Deus Spírítu Sancto et virtúte, qui pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes opprésos a Diábolo, quóniam Deus erat cum illo.

Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Iudæórum et Ierúsalem; quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die et dedit eum maniféstum fíeri non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo, nobis, qui manducávimus et bíbimus cum illo postquam resurréxit a mórtuis.

Et præcépit nobis prædicáre pópulo et testificári quia ipse est, qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent remissiónem peccatórum accípere per nomen eius omnes, qui credunt in eum».

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

V tých dňoch otvoril Peter ústa a povedal: Vy viete, čo sa počnúc od Galiley po krste, ktorý hlásal Ján, dialo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablom, lebo bol s ním Boh. ✱ A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili. ✱ A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.“

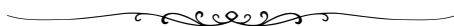
Graduale

II

H

— Toto je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho. * Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. —

Lectio 2 (Col 3:1-4)

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Colossénses

Fratres: Si conresurrexístis Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens; quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra abscondita est cum Christo in Deo! Cum Christus apparúerit, vita vestra, tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

℣. Verbum Dómini. ℞. Deo grátias.

— Bratia: Ak ste teda s Kristom vstali z mŕtvych, hľadajte, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha! Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi! Ved' ste zomreli a váš život je s Kristom ukrytý v Bohu. A keď sa zjaví Kristus, váš život, vtedy sa aj vy zjavíte s ním v sláve.

Alleluia VII

A L-le-lú-ia.

℣. Pascha nos-trum immo-lá

tus est Chris-

tus.

____ Náš veľ'konočný baránok, Kristus bol obetovaný, preto slávme sviatky s nekoaseným
chlebom čistoty a pravdy. _____

Sequentia

I
V

Ictimae paschá-li laudes * ímmo-lent Christi-áni.

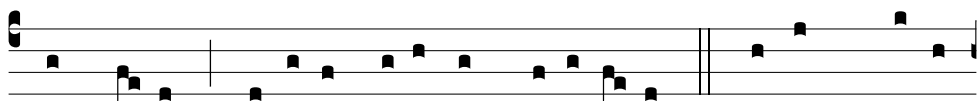
Agnus redémit oves: Christus ínnocens Patri reconci-li-ávit

pecca-tó-res. Mors et vi-ta du-éllo confli-xé-re mi-rándo: dux

vitae mórtu-us, regnat vivus. Dic nobis Ma-rí-a, quid vi-dísti in

vi-a? Sepúlcrum Christi vivéntis, et gló-ri-am vi-di resurgén-

tis: Angé-li-cos testes, sudá-ri-um, et vestes. Surré-xit Christus

spes me- a: praecedet su-os in Ga-li-laé-am. Scimus Christum

surre-xísse a mórtu-is ve-re: tu nobis, victor Rex, mi-se-ré-re.

Obete dnes veľkonočnej kresťania chválu vzdajme. * Baránok ovce spasil: Kristus nevinný zmieril hriešnikov s Otcou na večné časy. * Život aj smrť sa pretli, v čudnom súboji stretli: Mŕtvy pán života vládne živý. * Povedz nám, Mária, čo nové si videla? Prázdny hrob Krista živého a slávu jeho, zmŕtvychvstalého; * boli tam anjeli, len plachty sa beľeli. Vstal Kristus, svitá nádeji, pred vami ide do Galiley. * Kristus, to vieme sami, naozaj z mŕtvych vstal. Zmiluj sa nad nami, Vít'az, náš kráľ. —

Evangelium (Io 20:1-9)

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Léctio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem. ℟. Glória tibi, Dómine.

Prima sabbatórum Maríá Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum et videt lápidem sublátum a monuménto. Currit ergo et venit ad Simónem Petrum et ad álium discípulum, quem amábat Iesus, et dicit eis: «Tulérunt Dóminum de monuménto, et nescímus, ubi posuérunt eum!».

Exiit ergo Petrus et ille álius discípulus, et veniébant ad monumén-tum. Currébant autem duo simul, et ille álius discípulus præcucúr-rit cítius Petro et venit primus ad monuméntum; et cum se inclinás-set, videt pósita linteámina, non tamen introívit.

Venit ergo et Simon Petrus sequens eum et introívit in monuméntum; et videt linteámina pósita et sudárium, quod fúerat super caput eius, non cum linteaminibus pósitum, sed separátim involútum in unum locum.

Tunc ergo introiuit et alter discipulus, qui vénerat primus ad monu-
méntum, et vidit et crédidit. Nondum enim sciébant Scriptúram quia
opórtet eum a mórtuis resúrgere.

Ÿ. Verbum Dómini. R. Laus tibi, Christe.

____ Ráno prvého dňa v týždni, ešte za tmy, prišla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že
kameň je od hrobu odvalený. Bežala teda a prišla k Šimonovi Petrovi a k inému učeníkovi,
ktorého mal Ježiš tak rád, a povedala im: „Odniesli Pána z hrobu a nevieme, kde ho položili.“

* Peter a ten druhý učeník sa zobrali a išli k hrobu. Bežali obaja, ale ten druhý učeník bežal
rýchlejšie, predbehol Petra a prišiel k hrobu prvý. Nahol sa a videl tam položené plachty;
dnu však nevškol. * Potom prišiel aj Šimon Peter, ktorý ho nasledoval, a vošiel do hrobu.
Videl tam položené plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Lenže tá nebola pri plachtách,
lež osobitne zvinutá na inom mieste. * Vtedy vošiel aj druhý učeník, ten, čo prišiel k hrobu
prvý, a videl i uveril. Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať z mŕtvych. _____

Offertorium

IV

T

Er-ra trému- it, et qui- é- vit, *dum

resúrge- ret in judí- ci- o De- us, al

le lú-ia.

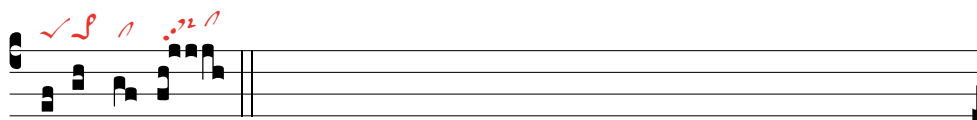
Ÿ. 1. No- tus in Iudaé- a De- us, in

Is- ra- ël ma- gnum no- men e-

ius, al le lú-ia. *Dum

resúrge-ret...

V. 2. Et fa-ctus est in pa- ce lo- cus

e- ius et ha-bi-tá- ti- o e- ius in

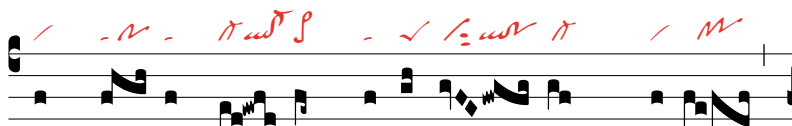
Si- on, *Dum resúrge-

Communio

VI

P

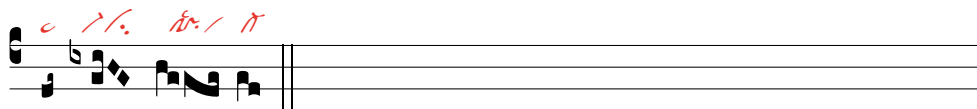
Ascha nostrum immo-lá-tus est Christus,

alle-lú-ia: í-ta- que epu- lé- mur in á- zy-mis

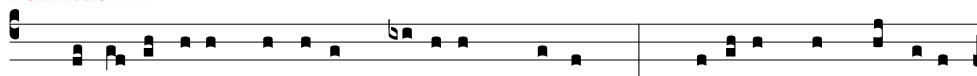
since-ri-tá-tis et ve-ri-tá- tis, al-le- lú-ia, alle- lú-ia,

al-le- lú- ia.

____ Náš veľ'konočný baránok, Kristus bol obetovaný, preto slávme sviatky s nekvaseným chlebom čistoty a pravdy. _____

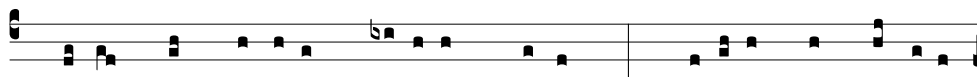
Psalmus 117

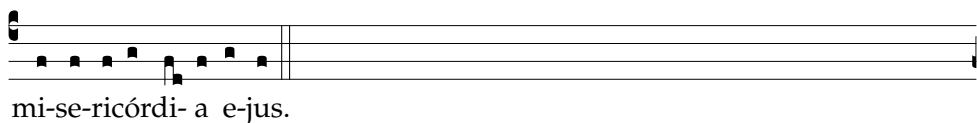
1. Confi-témini Dómino quóni-am bonus: * quóni-am in sáeculum

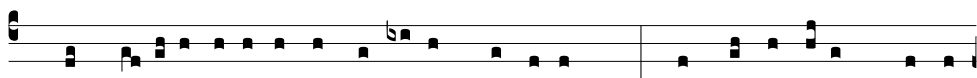
mi-se-ricórdi- a e-jus.

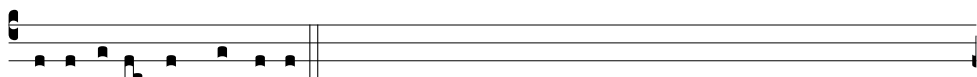
2. Di-cat nunc Isra-ël quóni-am bonus: * quóni-am in sáeculum

mi-se-ricórdi- a e-jus.

3. De tribula-ti-óne invo-cávi Dóminum: * et exaudívit me in

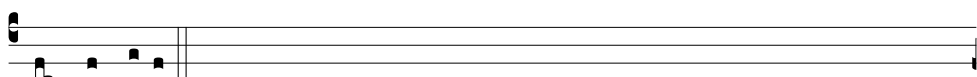
la-ti-túdi-ne Dóminus.

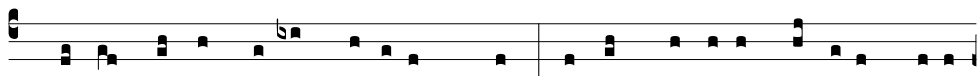
4. Bonum est confíde-re in Dómino: * quam confíde-re in hómine.

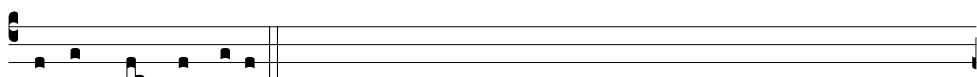
5. Omnes Gentes circu-iérunt me: * et in nómine Dómini qui-a ultus

sum in e-os.

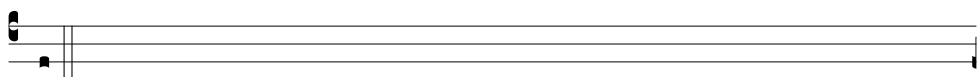
6. Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini qui-a

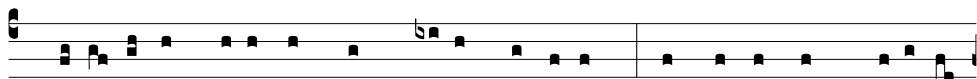
ultus sum in e-os.

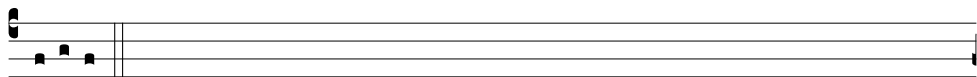
7. Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscepit

me.

8. Forti-túdo me-a, et laus me-a Dóminus: * et factus est mihi in

salútem.

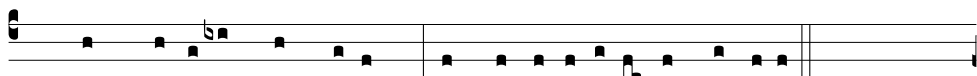
9. Vox exulta-ti-ónis, et salú-tis: * in tabernácu-lis justórum.

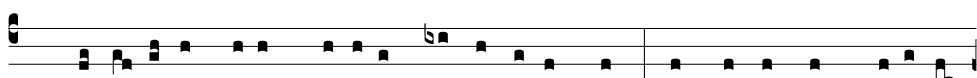
10. Déxte-ra Dómini fe-cit virtútem: * délixtera Dómini exaltávit

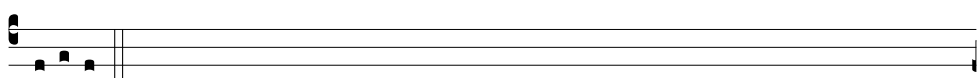
me, délixtera Dómini fe-cit virtútem.

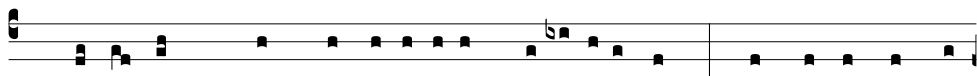
11. Non mó-ri-ar, sed vivam: * et narrábo ópe-ra Dómini.

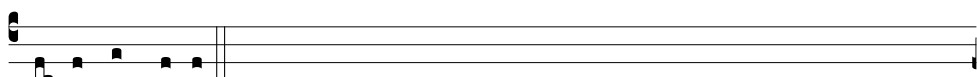
12. Confi-tébor tibi quóni-am exaudísti me: * et factus es mihi in

salútem.

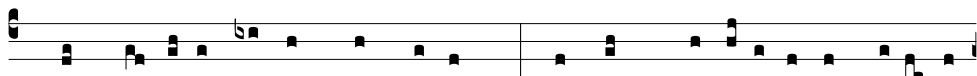

13. Lá-pi-dem, quem reprobavérunt ædi-ficántes: * hic factus est in

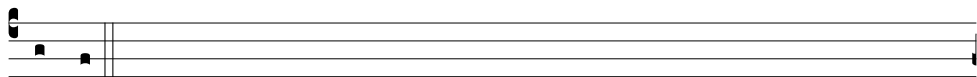

caput ángu-li.

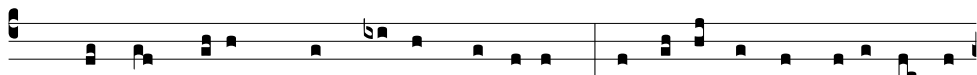

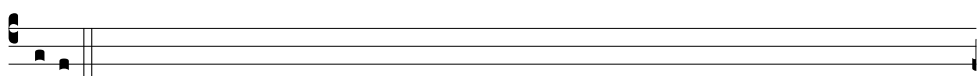
14. A Dómino factum est istud: * et est mi-rábi-le in ócu-lis

nostris.

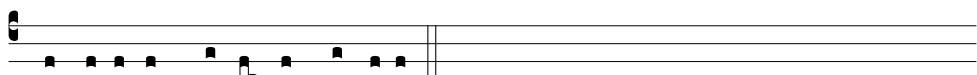
15. Hæc est di-es, quam fe-cit Dóminus: * exsultémus et lætémur in

e-a.

16. O Dómine, salvum me fac, o Dómine bene prosperáre: * benedíctus

qui venit in nómi-ne Dómini.

_____ Oslavujte
Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky. * Teraz nech hovorí Izrael, že Pán
je dobrý, že jeho milosrdenstvo trvá naveky. * V súžení som vzýval Pána a Pán ma vypočul
a vyslobodil. * Lepšie je utiekať sa k Pánovi, ako sa spoliehať na človeka. * Obkl'účili ma
všetci pohania, ale v mene Pánovom som ich porazil. * Obkl'účili ma zovšadiaľ, ale v mene
Pánovom som ich porazil. * Prudko dorážali na mňa, aby som sa zrútil, no Pán mi pomohol.
* Moja sila a chvála je Pán, on sa mi stal záchrantom. * Hlas plesania nad záchrantom znie
v stánkoch spravodlivých: * Pánova pravica mocne zasiahla, Pánova pravica ma zdvihla;
Pánova pravica mocne zasiahla. * Ja nezomriem, budem žiť a vyrozprávam skutky Pánove.
* Ďakujem ti, že si ma vyslyšal a že si ma zachránil. * Kameň, čo staviteľia zavrhli, stal sa
kameňom uholným. * To sa stalo na pokyn Pána; vec v našich očiach obdivuhodná. * Toto
je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho. * Pane, spas ma; Pane, daj mi
úspech. Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom. _____

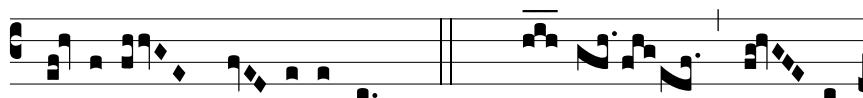

KYRIALE MISSA I

Kyrie I

VIII

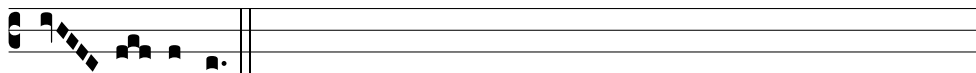
K

Y-ri- e * e- lé- i-son. *ijj.* Chrí- ste e- lé-

i-son. *ijj.* Ký- ri- e e- lé- i-son. *ij.* Ký-ri- e *

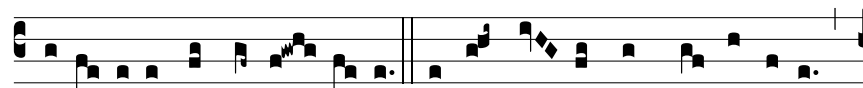

e- lé- i-son.

Gloria I

IV

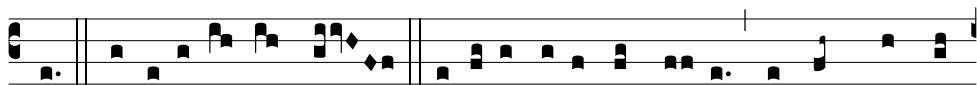
G

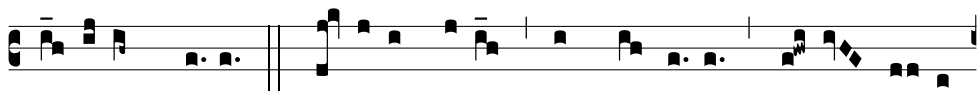
Ló-ri- a in excélsis Dé- o. Et in tér- ra pax homí- nibus

bónae vo- luntá- tis. Laudá- mus te. Benedí- ci- mus te. Ado- rá- mus

te. Glo-ri-fi-cá-mus te. Grá-ti-as á-gi-mus tí-bi propter má-gnam

gló-ri-am tú-am. Dó-mine Dé-us, Rex cae-léstis, Dé-us Pá-ter

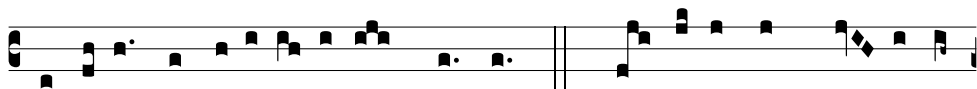
omní-po-tens. Dó-mine Fí-li unigé-ni-te Jé-su Chrí-ste.

Dó-mi-ne Dé-us, Agnus Dé-i, Fí-li-us Pá-tris. Qui tóllis

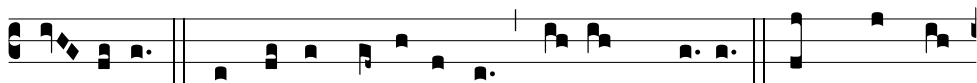
peccá-ta mún-di, mi-se-ré-re nó-bis. Qui tóllis peccá-ta mún-di,

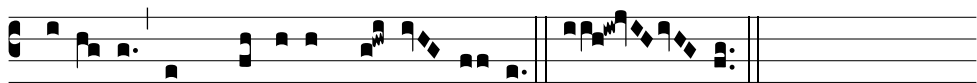
sú-sci-pe de-pre-ca-ti-ón-em nó-stram. Qui sé-des ad déx-te-ram

Pá-tris, mi-se-ré-re nó-bis. Quóni-am tu só-lus sán-ctus. Tu só-lus

Dó-minus. Tu só-lus Altíssimus, Jé-su Chríste. Cum Sáncto

Spí-ri-tu, in gló-ri-a Dé-i Pá-tris. A-men.

Sanctus I

IV

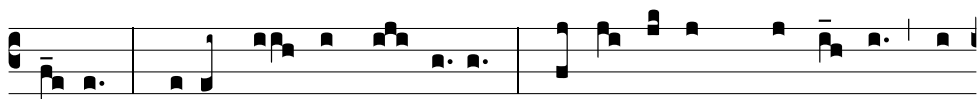
S

Anctus, * Sánctus, Sánctus Dóminus Dé-us

Sá-ba-oth. Plé-ni sunt caé-li et térra gló-ri-a

tú-a. Hosánna in ex-célsis. Be-ne-díctus qui vé-nit in

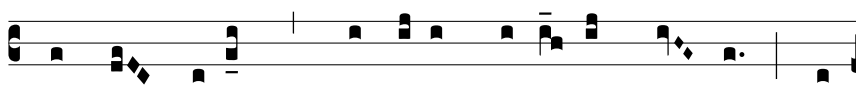

nó-mine Dó-mi-ni. Ho-sánna in excél-sis.

Agnus I

IV

A

-gnus Dé-i, * qui tóllis peccá-ta mún-di: mi-

se-ré- re nó- bis. Agnus Dé-i, * qui tóllis peccá-ta

mún-di: mi-se-ré- re nó- bis. Agnus Dé-i, * qui tóllis

peccá-ta mún-di: dóna nó- bis pá- cem.

MISSA IV

Kyrie IV

I

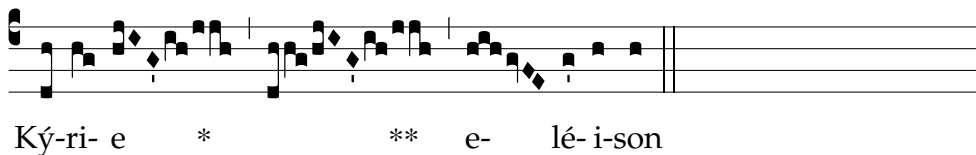
K

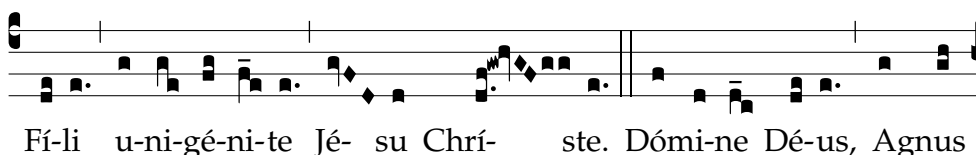
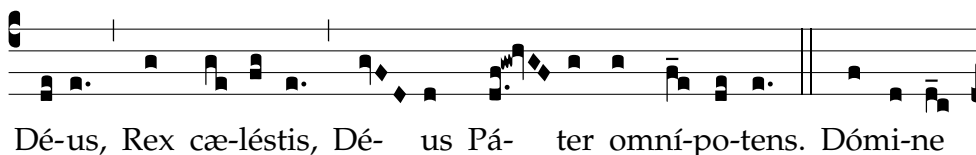
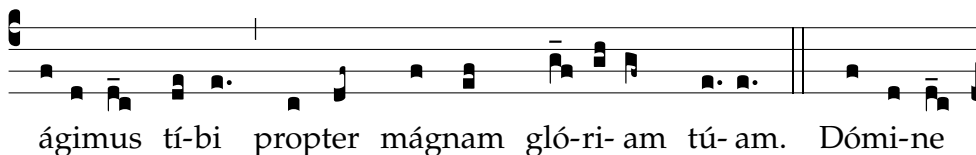
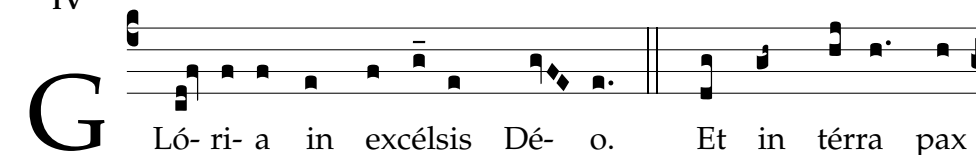
Y-ri- e * e- lé-i-son bis Chríste

e- lé-i-son bis Ký-ri- e e- lé-i-son

Gloria IV
IV

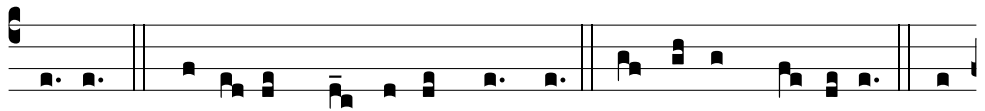
Dé-i, Fí- li-us Pá- tris. Qui tóllis peccá-ta mún-di, mi-se-ré-re

nó-bis. Qui tóllis peccá-ta mún-di, súscipe depreca-ti- ónem

nóstram. Qui sé-des ad dέxte-ram Pátris, mi-se-ré-re

nó-bis. Quó-ni- am tu só-lus sánctus. Tu só-lus Dóminus. Tu

só-lus Altíssimus, Jé- su Chrí- ste. Cum Sán-cto

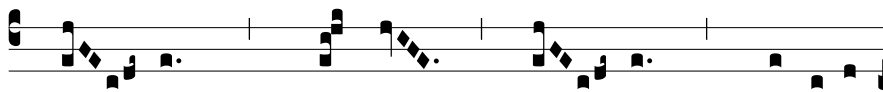
Spí- ri- tu, in gló-ri- a Dé- i Pá- tris. A- men.

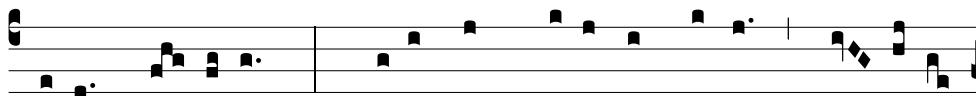
Sanctus IV

VIII

S

An- ctus, * Sánctus, Sán- ctus Dóminus

Dé- us Sá- ba- oth. Pléni sunt céli et térra gló- ri- a

tú- a. Ho- sánna in ex- cél- sis. Benedíctus qui vé- nit in

nómine Dó- mi- ni. Ho- sánna in ex- cél- sis.

Agnus IV

VI

A

-gnus Dé- i, * qui tóllis peccá-ta mún-di :

mi-se-ré- re nó- bis. Agnus Dé- i, * qui tóllis peccá-ta

múndi: mi-se-ré- re nó- bis. Agnus Dé- i, * qui tóllis

peccá-ta mún-di : dó-na nó- bis pá- cem.

MISSA XVII

Kyrie XVII A (Kyrie Salve)

I

K

Y-ri-e e- lé-i-son. ij. Chrí-ste e- lé-

i-son. ij. Ký-ri-e e- lé-i-son. Ký-ri-e

e- lé-i-son.

Kyrie XVII B

I

K

Y-ri-e e- lé-i-son. ij. Chrí-ste e-

lé-i-son. ij. Ký-ri-e e- lé-i-son. Ký-ri-e

e- lé-i-son.

Kyrie XVII C

VI

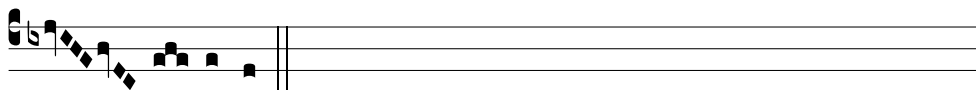
K

Y-ri e e- lé- i-son. ij. Chríste e- lé- i-

son. ij. Ký-ri- e e- lé- i-son. Ký-ri- e

e- lé- i-son.

Sanctus XVII

V

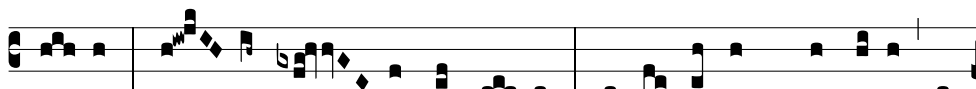
S

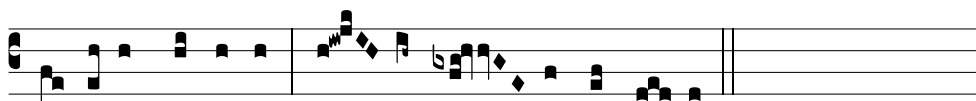
Anc-tus, * Sánc-tus, Sánc-tus Dóminus Dé- us

Sá- ba- oth. Plé-ni sunt caé- li et tér-ra gló-ri- a

tú- a. Ho- sánna in excél- sis. Be-ne-díctus qui vénit in

nómine Dómi-ni. Ho- sánna in excél- sis.

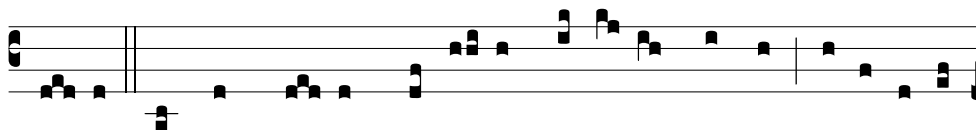
Agnus XVII

V

A

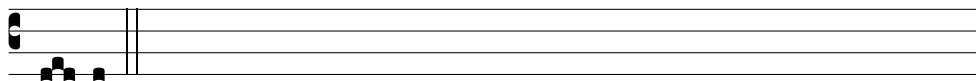
-gnus Dé- i, qui tól-lis peccá-ta mún-di: mi-se-ré-re

nó- bis. Agnus Dé- i, qui tól-lis peccá-ta mún-di: mi-se-ré-re

nó- bis. Agnus Dé- i, qui tól-lis peccá-ta mún-di: dóna nóbis

pá- cem.

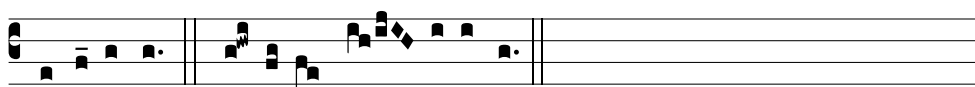

MISSA XVIII

Kyrie XVIII

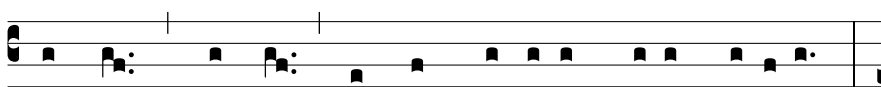
IV

K
Y- ri- e * e-lé- i-son. *ii.* Chríste e-lé- i-son. *ii.* Ký- ri- e

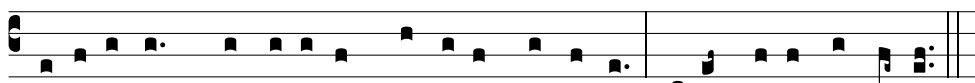

e-lé- i-son. Ký-ri- e * e- lé- i-son.

Sanctus XVIII

V

S
Anctus, * Sanctus, Sanctus Dóminus De-us Sába-oth.

Pleni sunt cæ-li et terra gló-ri- a tu-a. Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómi-ni. Hosánna in excélsis.

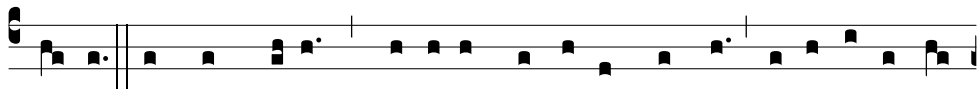
Agnus XVIII

V

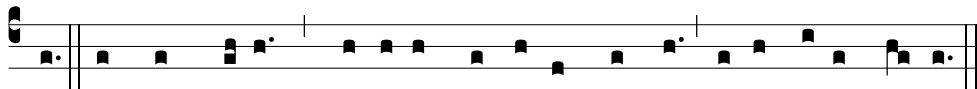
A

-gnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: mi-se-ré-re

no-bis. Agnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: mi-se-ré-re no-

bis. Agnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: dona nobis pa-cem.

Gloria (More Ambrosiano)

IV

G

Ló-ri- a in excélsis Dé- o, Et in térra pax

homí-nibus bónæ vo-luntá-tis. Laudámus te. Benedí-cimus

te. Ado-rámus te. Glo-ri-fi-cámus te. Grá-ti-as ágimus

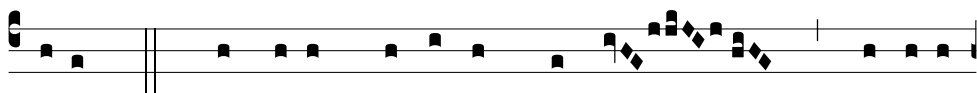
tí-bi propter mágnam gló-ri-am tú-am. Dómine

Dé-us, Rex cæ-léstis, Dé-us Pá-ter omní-po-tens. Dómine Fí-li

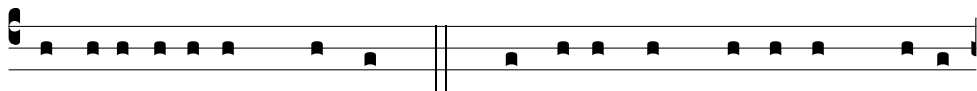
unigéni-te Jésu Chríste. Dómine Dé-us, Agnus Dé-i,

Fí-li-us Pátris. Qui tóllis peccá-ta mún-di, mi-se-ré-re

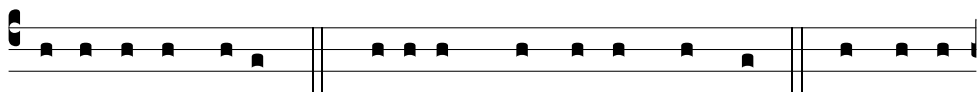

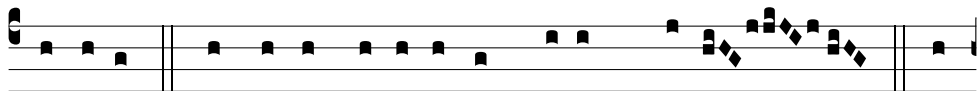
nóbis. Qui tóllis peccá-ta mún-di, súscipe

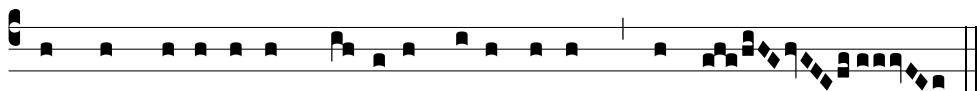
depre-ca-ti-ónem nó-stram. Qui sédes ad déxte-ram Pá-tris,

mi-se-ré-re nóbis. Quóni-am tu só-lus sánctus. Tu só-lus

Dóminus. Tu só-lus Altíssimus, Jé-su Chrí-ste. Cum

Sáncto Spí-ri-tu, in gló-ri-a Dé-i Pá-tris. ** Amen.

Credo III

V

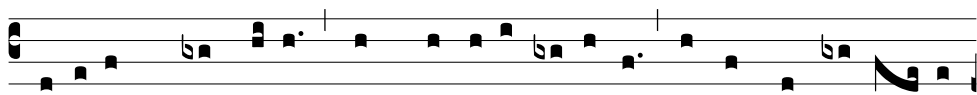
Credo in unum De-um, Patrem omnipo-téntem, factó-
rem cæ-li et terræ, vi-si-bí-li-um óm-ni-um, et invi-si-bí-li-
um. Et in unum Dóminum Je-sum Christum, Fí-li-um De-i
unigéni-tum. Et ex Patre na- tum ante ómni-a s- cu-la. De-um
de De-o, lumen de lúmine, De-um verum de De-o ve-ro.
Géni-tum, non fac- tum, consubstanti- á-lem Patri: per quem
ómn-i-a facta sunt. Qui propter nos hómines, et propter nostram

sa-lú-tem descéndit de cæ-lis. Et incarná-tus est de Spí-ri-tu

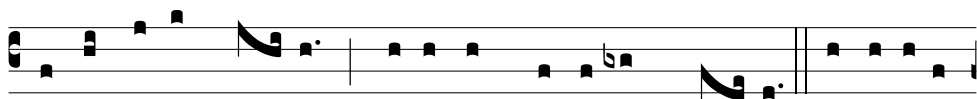
Sancto ex Ma-rí-a Vírgine: Et homo factus est. Cru-ci-fí- xus

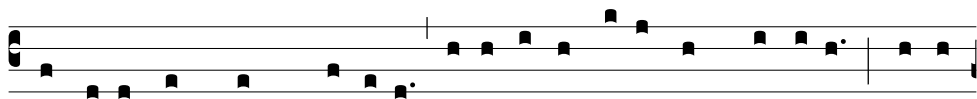
ét-i-am pro nobis: sub Pónti-o Pi-lá-to passus, et sepúl- tus

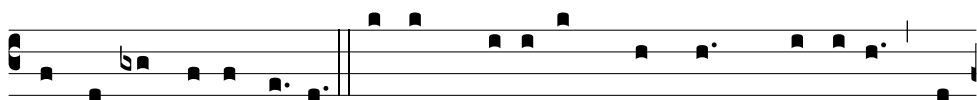
est. Et resurré-xit térti- a di- e, secúndum Scriptú-ras. Et

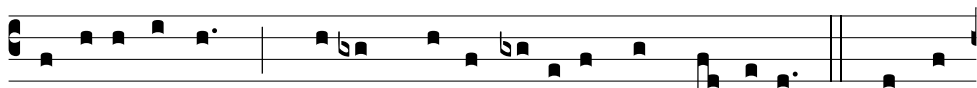
ascéndit in cæ- lum: sedet ad dέxte-ram Pa- tris. Et í-terum

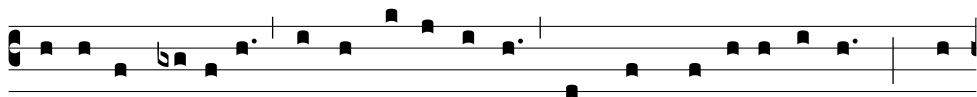
ventúrus est cum gló-ri-a, judi-cá-re vivos et mórtu-os: cu-jus

regni non e-rit fi-nis. Et in Spí-ri-tum Sanctum, Dóminum, et

vi-vi-fi-cántem: qui ex Patre Fi-li-óque pro-cédit. Qui cum

Patre et Fí-li-o simul ador-á-tur, et conglo-ri-fi-cá-tur: qui

locútus est per Prophé-tas. Et unam sanctam cathó-li-cam et

apostó-li-cam Ecclé-si-am. Confí-te-or unum baptísma

in remissi-ónem pecca-tó-rum. Et expécto resurrecti-ónem

mortu-órum. Et vi-tam ventú-ri s-cu-li. A- men.

